

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพ
ของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

วิทยานิพนธ์

ของ

กชกร พลศักดิ์ขวา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพ
ของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

วิทยานิพนธ์
ของ
กชกร พลศักดิ์ขวา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

THE RELATIONSHIP BETWEEN ADMINISTRATORS' DIGITAL LEADERSHIP
AND THE EFFECTIVENESS OF THE STUDENT ASSISTANCE SYSTEM
MANAGEMENT IN LARGE OR EXTRA-LARGE SCHOOLS
UNDER THE REGIONAL EDUCATION OFFICE 11

BY
KOCHAKORN PONSAKKWA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ กชกร พลศักดิ์ชวา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ) (ดร.สุ่มัทนา หาญสุริย์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.เพ็ญผกา ปัญจนะ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ประภัสร สุภาสอน) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ดร.สมัทนา หาญสุริย์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพบุตร กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ นางอรัญญา แสนสีแก้ว ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ และนายภูวินทร์ รักษ์พงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรดร จันทันติ นางสาวรัญญ์สิรินทร์ อีราภัทรคุณางกูร นางอรัญญา แสนสีแก้ว นายสราวุธ พาเสนห์ นางอุทุมพร ทองวงษา ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา ดร.อนุสรา ภัทรศุภฤกษ์ นางวิภาดา พิระธรรม ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเช่นกัน

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ หลักการ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจให้กับผู้วิจัย

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน คอยดูแล และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 24/2

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

กชกร พลศักดิ์ขวา

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ผู้วิจัย	กชกร พลศักดิ์ขวา
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ปีการศึกษา 2567 จำนวน 323 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซ์และมอร์แกน และใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32 – 0.81 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r_{xyt} = 0.207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. แนวทางการพัฒนาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

6.1 ภาวะผู้นำดิจิทัล จำนวน 3 ด้าน คือ 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาการกำหนดนโยบาย กำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ 2) ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร พัฒนาตนเอง ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 3) การสื่อสารดิจิทัล ใช้สื่อดิจิทัลในการติดต่อสื่อสาร

6.2 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 ด้าน คือ 1) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน และ 2) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางระบบงานที่ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TITLE	The Relationship between Administrators' Digital Leadership and the Effectiveness of the Student Assistance System Management in Large or Extra-Large Schools under the Regional Education Office 11
AUTHOR	Kochakorn Ponsakkwa
ADVISORS	Dr. Sumattana Hansuti Dr. Charinda Phimpaboot
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2025

ABSTRACT

This research aimed to examine, compare, and determine the relationship, and establish guidelines for developing administrators' digital leadership that correlated with the effectiveness of student assistance system management in large or extra-large schools under the Regional Educational Office 11. The sample consisted of 323 participants, including school directors, deputy directors for general administration departments, teachers responsible for the student assistance system, and homeroom teachers in the 2024 academic year. The sample size was determined using Krejci and Morgan's table and selected through multi-stage random sampling. The data collection tools comprised sets of 5-level rating scale questionnaires and interview forms. One set of questionnaires assessed the administrators' digital leadership, with the discriminative power ranging from 0.32 to 0.81 and the reliability of 0.83. Another questionnaire measured the effectiveness of the student assistance system management, with the discriminative power ranging from 0.33 to 0.69 and the reliability of 0.94. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The findings were as follows.

1. The administrators' digital leadership was overall at a high level.
2. The effectiveness of the student assistance system management was overall at the highest level.
3. The administrators' digital leadership, classified by participants' positions, school location's province, and work experience, overall and in each aspect, showed no differences.
4. The effectiveness of the student assistance system management, classified by participants' positions and work experience, overall and in each aspect, showed no differences. Regarding school location province, the differences were observed overall at the .01 level of significance.
5. The administrators' digital leadership and the effectiveness of student assistance system management showed a positive relationship with a low level ($r_{XtYt} = .247$) at the .01 level of significance.
6. The guidelines for developing administrators' digital leadership and the effectiveness of student assistance system management were revealed:
 - 6.1 Digital Leadership comprised three aspects: 1) Digital Vision, administrators must formulate policies, visions, and strategies; 2) Ability in Digital Utilization, administrators should engage in self-development to gain expertise in digital technology; and 3) Digital Communication, administrators should use digital media for communication.
 - 6.2 Effectiveness of Student Assistance System Management comprised two aspects: 1) Setting Direction and Strategies, administrators should formulate strategic plans to enhance performance, and 2) Designing Operational Systems and Plans, administrators should develop clear, efficient, and streamlined work systems.

Keywords: Digital Leadership of Administrators, Effectiveness of Student Assistance System Management

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	9
ความสำคัญของการวิจัย	10
ขอบเขตของการวิจัย	10
กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ	15
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
ผู้นำและภาวะผู้นำ	22
ความหมายของผู้นำ	22
ความหมายของภาวะผู้นำ	24
ความสำคัญของภาวะผู้นำ	25
ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ	32
ภาวะผู้นำดิจิทัล	33
ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล	33
ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล	36
คุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัล	37
องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล	40
ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	61
ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	61
ความหมายของประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	63
ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	66
บริบทสำนักงานศึกษาธิการภาค 11	93
ประวัติความเป็นมา	93
อำนาจหน้าที่	94
บริบทโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	94
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	95
งานวิจัยในประเทศ	95
งานวิจัยต่างประเทศ	101
3 วิธีดำเนินการวิจัย	109
ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับ ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สำนักงานศึกษาธิการภาค 11	110
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	110
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	116
การเก็บรวบรวมข้อมูล	119
การวิเคราะห์ข้อมูล	120
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	123
ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับ ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการ ภาค 11	124
คุณสมบัติและรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	125
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	126
การวิเคราะห์ข้อมูล	127

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	129
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	129
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	130
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	132
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11	132
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์ กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สำนักงานศึกษาธิการภาค 11.....	168
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	189
ความมุ่งหมายของการวิจัย	189
สมมติฐานของการวิจัย.....	190
วิธีดำเนินการวิจัย.....	191
สรุปผลการวิจัย.....	195
อภิปรายผล	197
ข้อเสนอแนะ	207
บรรณานุกรม	209
ภาคผนวก	223
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	225
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	229
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	249
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	263

ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	281
ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	287
ภาคผนวก ช ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	293
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบสัมภาษณ์	299
ประวัติย่อของผู้วิจัย	307

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล	43
2 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์	48
3 จำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11	110
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11	112
5 ข้อมูลจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งโรงเรียน	132
6 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม	134
7 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร วิสัยทัศน์ดิจิทัล.....	135
8 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารโรงเรียน	136
9 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ความสามารถในการใช้ดิจิทัล ของผู้บริหาร	138
10 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสื่อสารดิจิทัล	139
11 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	140
12 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวม	142
13 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	143
14 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การวางระบบและแผนการดำเนินงาน	144

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ชั้นตอนดำเนินงาน	145
16 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนกรณีพิเศษ กำกับ ติดตามและประเมินผล	149
17 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง	150
18 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	151
19 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามจังหวัดที่ตั้ง ของโรงเรียน	152
20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	154
21 ผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ...	155
22 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	157
23 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน	158
24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)	159

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

25	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น	161
26	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 โดยรวม (Y_1)	162
27	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ (Y_1)	164
28	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน (Y_2)	165
29	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_3)	166

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการ ภาค 11 ตามความคิดเห็นของ การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล (Y ₄)	167
31 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม	168
32 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม	169
33 การสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “วิสัยทัศน์ดิจิทัล”	171
34 การสรุปแนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร”	175
35 การสรุปแนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “การสื่อสารดิจิทัล”	179
36 การสรุปแนวทางการพัฒนา ประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน “กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์”	183
37 การสรุปแนวทางการพัฒนา ประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางระบบและแผนการดำเนินงาน	186
38 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	265
39 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11	283
40 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของ การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	285

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 14 มีนาคม 2568	301
3 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 14 มีนาคม 2568.....	301
4 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรธร จันวันดี อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 14 มีนาคม 2568.....	302
5 สัมภาษณ์ นาวสาวรัญญ์สิรินทร์ ชีราภัทรคุณางกูร รองผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 14 มีนาคม 2568.....	302
6 สัมภาษณ์ นางอรรณญา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม การจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 วันที่ 14 มีนาคม 2568.....	303
7 สัมภาษณ์ นายสรารุช พาเสน่ห์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 วันที่ 14 มีนาคม 2568.....	303
8 สัมภาษณ์ นางอุทุมพร ทองวงษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 11 มีนาคม 2568.....	304

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ

หน้า

9	สัมภาษณ์ ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านกุดไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 วันที่ 11 มีนาคม 2568.....	304
10	สัมภาษณ์ ดร.อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์ ครู ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 วันที่ 12 มีนาคม 2568.....	305
11	สัมภาษณ์ นางวิภาดา พิระธรรม ครู ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 11 มีนาคม 2568.....	305

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านท่ามกลาง สถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีของคน เงินทุน ข่าวสาร เทคโนโลยี สินค้าและบริการ การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีส่งผลต่อธุรกิจและชีวิตของประชาชนทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเป็นสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และจากการจากการพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) และการเปลี่ยนผ่านมาสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566 – 2570) เพื่อพลิกฟื้นประเทศภายหลังสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด 19 โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือพลิกโฉมประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน ซึ่งได้ฉายภาพแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตเทคโนโลยีอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล ให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2565)

เทคโนโลยีดิจิทัลได้หลอมรวมและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและวิถีชีวิตของประชาชน การพัฒนาศักยภาพของบุคคลทุกช่วงวัย เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้คนไทยสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะตนเองให้สามารถดำรงชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากอิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารและครูจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะ คุณลักษณะที่สำคัญในการ

ปฏิบัติงานในยุคดิจิทัล อีกทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลยังกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิตพฤติกรรมของคนทั่วโลก รวมทั้งกระทบต่อการจัดการสถานศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด วิธีการบริหารให้เท่าทันและสอดคล้องกับ สถานการณ์ดังกล่าว ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในยุคนี้ส่งผลกระทบต่อการ บริหารจัดการสถานศึกษา ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด กระตุ้นให้ผู้บริหาร สถานศึกษาต้องใช้ทักษะความสามารถในการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำสามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงาน เสริมแรงให้ ครูและบุคลากรร่วมกันเปลี่ยนแปลงวิธีการและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัด การศึกษาให้สอดคล้อง สภาพแวดล้อมในโลกที่ซับซ้อน ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล นี้ย่อมมีคุณลักษณะ ความสามารถและทักษะที่แตกต่างจากอดีต เนื่องจากสถานการณ์ ความไม่แน่นอนของ สภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีทักษะการรู้ดิจิทัล ทักษะการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ทักษะการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและ การบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ (จิตติมา วรณศรี, 2564, หน้า 460)

ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งโดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี “ภาวะผู้นำดิจิทัล” ซึ่งเป็นพฤติกรรมของ ผู้นำที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน การเป็นภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจึงจำเป็นต้องมีการ เปลี่ยนแปลงซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของมิติวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำ เทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สู่การปฏิบัติที่ให้บรรลุผล สำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะ ทักษะ ประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทัน เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะ จำเป็นสำหรับผู้บริหารในยุคดิจิทัล เช่น ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม มีภาวะผู้นำเชิง เทคโนโลยี (Technology Leadership) ภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) และพัฒนา ความรู้ ประสบการณ์เหล่านี้ เป็นสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล การศึกษาในยุคดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ของผู้บริหารโรงเรียน ครู ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนา ผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นกลไกสำคัญ และมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษา ทั้งประสิทธิภาพของ

การบริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา นักวิชาการหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทาง การศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560, หน้า 127)

ภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารองค์การ มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการสื่อสาร การสร้างสรรค์นวัตกรรม และการทำงานภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 48) สอดคล้องกับ จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561, หน้า 265) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสวงหาความรู้ และนำมา เสริมสร้างความเข้าใจให้แก่ครูเพื่อปรับเปลี่ยนแนวคิด ปรับวิธีการจัดการเรียนการสอน กระบวนการจัดการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างพลังในการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสามารถบริหารงานวิชาการในสถานการณื ชีวิตวิถีใหม่จากการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างรวดเร็ว สำหรับการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ภาวะผู้นำดิจิทัล จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสูง ก็จะได้เปรียบในการแข่งขันที่จะนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน สามารถบริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดรับกับเป้าหมายและทิศทางการเปลี่ยนแปลง (จันทนา แสนสุข, 2559, หน้า 7) ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องรู้และเข้าใจบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัลนี้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปสู่การบริหารสถานศึกษา ห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยเริ่มจากการยอมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ในระดับบุคคล ผู้บริหารและครู จากนั้นก็ส่งเสริมให้ครูบูรณาการในศาสตร์การสอน เนื้อหาและเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และการนำเทคโนโลยีสู่การจัดการโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558, หน้า 216) สอดคล้องกับ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 48) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารงาน การตัดสินใจ การวิเคราะห์ข้อมูล การ

จัดเก็บข้อมูล การวัดผลและประมวผลผล รวมทั้งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบความรู้ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษา, 2542, หน้า 9) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัตินี้มีเป้าหมายในการดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดีได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการตามวัยและเด็กทุกคนต้องมีหลักประกันความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่ไม่ประสบปัญหา ซึ่งระบุไว้ดังนี้ หมวด 2 มาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก, 2546, หน้า 1 – 33) ตามนโยบายของรัฐบาล “จะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ที่ให้ความสำคัญกับคนทุกกลุ่ม และเพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับประโยชน์ในทุกด้านอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมโดยกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและถือเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องให้การศึกษากับผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ที่ผ่านมาและที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนจำนวนมากหลุดออกจากระบบการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา “พาน้องกลับมาเรียน” โดยบูรณาการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ทั้ง 12 หน่วยงาน โดยมีหน่วยงานในการจัดการศึกษาและภาคีเครือข่าย เพื่อติดตามผู้เรียนนำกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565, หน้า 16)

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพระบบหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมสุขภาพจิต ได้ร่วมกันวางรากฐานเพื่อการ

พัฒนาคุณภาพนักเรียน ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน คือ ปรับเปลี่ยนบทบาทและเจตคติของผู้บริหาร และครูอาจารย์ให้ส่งเสริม ดูแล พัฒนานักเรียนทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม วางระบบที่จะสร้างความมั่นใจว่า นักเรียนทุกคนมีครูอาจารย์อย่างน้อยหนึ่งคนที่จะคอยดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูอาจารย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง เพื่อให้บ้าน โรงเรียน และชุมชน เชื่อมประสานและรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่าย ช่วยกันเฝ้าระวังดูแลช่วยเหลือนักเรียน และประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ชุมชน และผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไข ส่งเสริม พัฒนานักเรียนและเยาวชน ให้เกิดผลอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องและยั่งยืนโดยในสถานศึกษาการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียน และแก้วิกฤติทางสังคมสถานศึกษาต้องจัดระบบงานกิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียนโดยการนำกระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน ไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็กนักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง คัดกรอง และดูแลโดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, หน้า 2)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภทดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งได้กำหนดยุทธศาสตร์ ตลอดจนมาตรฐานการและจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สนับสนุนส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษา ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานเป็นระบบ ต่อเนื่องและทั่วถึง มีกระบวนการ 1) การศึกษาข้อมูลสถานศึกษาอย่างรอบด้าน 2) การคัดกรองสถานศึกษา 3) การส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาของสถานศึกษา 5) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567, หน้า 1) สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 รับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ 11 หรือพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย

จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยการ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยมีแนวทางในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2 พ.ศ. 2566 – 2570 โดยประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วยบริการการศึกษาทุกช่องทาง มีการกำหนดมาตรการ/จุดเน้น/แนวทางการพัฒนาในข้อที่ 1) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้นโดยเฉพาะระดับการศึกษาภาคบังคับเพื่อป้องกันเด็กตกหล่นและออกกลางคัน (สำนักงานศึกษาธิการภาค 11, 2567, หน้า 138) โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 19 โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความยุ่งยากมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กทั่วไป เนื่องจากโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จะมีนักเรียนจำนวนมาก ครูจำนวนมาก อาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ มากมาย ประกอบกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมักจะตั้งอยู่ในเขตเมืองที่มีประชากรหนาแน่น ปัญหาที่พบจึงมีหลากหลายและซับซ้อนกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก (บุญณพัฒน์ ธนเดโชเดช, 2564, หน้า 318) ดังนั้นปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในแต่ละบริบทพื้นที่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น เพราะเกิดจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการปรับตัวของนักเรียน อาจไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่กับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ซึ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการนำดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศและเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อันจะส่งผลต่อคุณภาพในการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงปัญหาและ
แก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีระบบ รวดเร็วและทันทั่วถึงต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับใด

2. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับใด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่
รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ
จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ใน
โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของ
การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่
รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น

3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น

6. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่
รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขต
พื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ
จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของ
การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ
สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
2. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับโรงเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนให้ดีขึ้นต่อไป
3. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ ให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จาก 3 จังหวัด ได้แก่ สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ปีการศึกษา 2567 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 64 คน และครู จำนวน 1,186 คน จากทั้งหมด 19 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงาน

ศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 607 –610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) จำนวน 295 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน จำแนกเป็น กลุ่มผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 19 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 19 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน และครูประจำชั้น จำนวน 266 คน จากโรงเรียน 19 โรงเรียน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

2.1.1 สถานภาพ

2.1.1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา

2.1.1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป

2.1.1.3 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.1.1.4 ครูประจำชั้น

2.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

2.1.2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

2.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

2.1.3 จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

2.1.3.1 สกลนคร

2.1.3.2 นครพนม

2.1.3.3 มุกดาหาร

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2.1.1 วิสัยทัศน์ดิจิทัล

2.2.1.2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

2.2.1.3 ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

2.2.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

2.2.1.5 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

2.2.2 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.2.1 กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

2.2.2.2 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน

2.2.2.3 ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.2.4 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดของ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2558, หน้า 223); กนกอร สมปราษฎ์ (2562, หน้า 195); ชุตีรัตน์ กาญจนธงชัย (2562, หน้า 15); ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13); ทศพล สุวรรณราช และ ชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164); จิตรกร จันท์สุข (2564, หน้า 41 – 42); ภูริรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 33); วรุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 6); พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 37); Elliott (2017, p. 3) ซึ่งมีองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

3.1.1 วิสัยทัศน์ดิจิทัล

3.1.2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

3.1.3 ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

3.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

3.1.5 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

3.2 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35 – 52) ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

3.2.1 กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

3.2.2 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน

3.2.3 ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

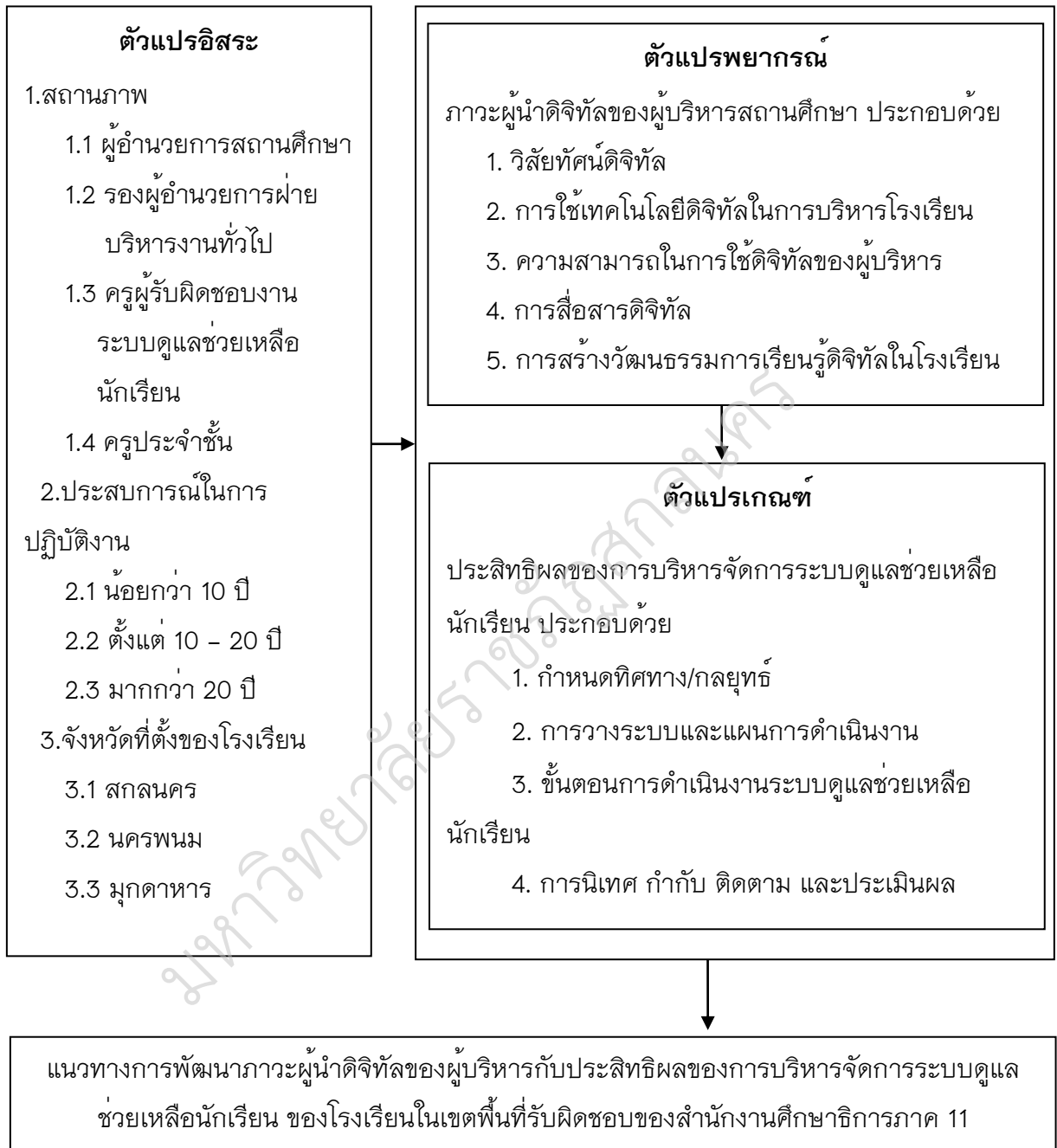
3.2.4 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์รวบรวมเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

ภาวะผู้นำดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล ของสุกัญญา แซ่มซ้อย (2558, หน้า 223); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); ชุตีรัตน์ กาญจนธงชัย (2562, หน้า 15); ธวัชชัย สุขใส (2564, หน้า 13); ทศพล สุวรรณราช และชลารณ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164); จิตรกร จันทรสุข (2564, หน้า 41 – 42); ภูริรัตน์ สุขใส (2565, หน้า 33); วรุดิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 6); พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 37); Elliott (2017, p. 3) รวม 5 ด้าน

1) วิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน 3) ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร 4) การสื่อสารดิจิทัล 5) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน และประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35 – 52) มี 4 ด้าน ได้แก่ 1) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ 2) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน 3) ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1 วิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะเป็นไปในทิศทางใดสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จนทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ มีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับกระบวนการวางแผนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับแผนปฏิบัติการโรงเรียน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน

1.2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา บริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3 ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา ใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการ การศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง รู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ

1.4 การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา แสดงออกถึงการมีทักษะด้านการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วย รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวก ใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายการสื่อสาร ดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ

1.5 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างค่านิยม วิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลจนเกิดเป็น วัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร ส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่นวัตกรรม ในการเรียนรู้

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้จาก แบบสอบถามชนิด มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลสำเร็จจากกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูผู้ดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและ มีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูผู้สอน หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการ สนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ การวางระบบและแผนการ ดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

2.1 กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีการหรือ การกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตให้ ชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น วิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน

และภายนอก โดยศึกษาสภาพปัจจุบัน นโยบาย/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพ ปัญหา ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคมและชุมชน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/ กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตของ องค์การที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด พันธกิจที่แสดงให้เห็นถึง ทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย เป้าประสงค์ มองภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง สูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ วิธีดำเนินการ แนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตัวชี้วัด ที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ใน แผนกลยุทธ์

2.2 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน หมายถึง ผู้บริหาร

สถานศึกษาวางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการจัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบ การดูแลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทิน ปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน มีเครือข่ายสหวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การ

กำหนดแนวทาง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ในการดำเนินงานในระดับปฏิบัติการขององค์กร ครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการ ดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหา 5) การส่งต่อ

2.4 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล หมายถึง กระบวนการใน

การพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการวางแผน กำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และกำหนดแผนงาน การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์จัดทำรายงาน นำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการ ตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครู และ บุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

3.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 หรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567

3.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายบริหารงานทั่วไป ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 หรือรับผิดชอบในตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายบริหารงานทั่วไป ปีการศึกษา 2567

3.3 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2567

3.4 ครูประจำชั้น หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการ ครูอัตราจ้าง ที่ทำหน้าที่สอนและได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูประจำชั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2567

4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูประจำชั้น โดยนับเป็นปี ดังนี้

4.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่น้อยกว่า 10 ปี

4.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานระหว่าง 10 – 20 ปี

4.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่มากกว่า 20 ปี

5. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดโรงเรียนในระดับประถมศึกษา โดยจำแนกตามจำนวนนักเรียน โดยโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งออกเป็น 2 ขนาด ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 720 - 1,679 คนขึ้นไป

5.2 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป

6. สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 หมายถึง การแบ่งเขตพื้นที่จังหวัดในประเทศไทยออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามภูมิภาค เพื่อประโยชน์ในการตรวจ ติดตามผล เปรียบเทียบ นำ สืบสวนสอบสวน สอบข้อเท็จจริง สดับรับฟังเหตุการณ์ เสนอแนะ ติดตาม ประสานงาน ตรวจสอบ หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลสมประโยชน์ต่อทางราชการ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ได้แก่ จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 หมายถึง วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงหาแนวทางพัฒนา โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมมาพิจารณา ถ้าพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ด้านใดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอวิธีการหรือแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้นำและภาวะผู้นำ

- 1.1 ความหมายของผู้นำ
- 1.2 ความหมายของภาวะผู้นำ
- 1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำ
- 1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

2. ภาวะผู้นำดิจิทัล

- 2.1 ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล
- 2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล
- 2.3 คุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัล
- 2.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล

3. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 3.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.2 ความหมายของประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.3 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.4 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.4.1 การกำหนดทิศทาง / กลยุทธ์
 - 3.4.2 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน
 - 3.4.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน
 - 3.4.4 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

4. บริบทสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้นำและภาวะผู้นำ

1. ความหมายของผู้นำ

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้
 จันทรธิดา รัตนโกสุม (2561, หน้า 13) ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับมอบหมาย และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกให้มีอิทธิพลและเป็นผู้ที่สามารถชี้นำสมาชิกของกลุ่มรวมพลัง เพื่อปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ของกลุ่มให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จิตติณัฐ ปรงชัยภูมิ (2561, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของผู้นำ หมายถึง บุคคลสำคัญที่ได้รับความไว้วางใจ เชื่อถือ และศรัทธาจากคนในกลุ่มในองค์กร โดยที่สามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าวให้บุคคลอื่นยอมตามได้ในทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นทางความคิด และทางปฏิบัติก็ตาม รวมทั้งเป็นผู้มีจริยธรรม บุคลิก พฤติกรรมที่ดีและนำองค์การไปสู่ เป้าหมายที่ตั้งไว้

สกุลกานต์ โกสิลา (2561, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ถูกคัดเลือกที่ถูกแต่งตั้ง หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการเป็นผู้นำสมาชิกในกลุ่มให้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา โดยที่มีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจ และจงใจให้สมาชิกปฏิบัติงานร่วมมือกันอย่างเต็มความสามารถเต็มใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ในองค์กร

พิมพ์ิลา อำนาจ (2566, หน้า 21) ได้ให้ความหมายของผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถหลากหลาย คือ มีความสามารถด้าน การสื่อสาร การจูงใจ การมีทัศนคติ รวมทั้งต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกในกลุ่ม และได้รับการยกย่องให้เป็นผู้มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นที่จะนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 23) ให้ความหมายของ ผู้นำ ไว้ว่า ผู้นำ เป็นผู้ที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์การมีความรู้ในเรื่องงานองค์การเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานได้ มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพขององค์การ อุทิศตน และ

มุ่งมั่นเพื่ออนาคตและความสำเร็จในอนาคตขององค์การได้รับความเชื่อถือและเชื่อฟังจากเพื่อนร่วมงานในการจัดกิจกรรม และในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์การเต็มใจรับฟัง รวมทั้งพูดคุยกับเสียงเรียกร้องที่สร้างสรรค์ และให้เป็นที่ยอมรับจากกันทั้งองค์การ มีจิตใจเปิดกว้าง และมีวิสัยทัศน์แสวงหาโอกาสนวัตกรรม และความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

McFarland (1979, pp. 214 – 215) กล่าวว่า ผู้นำ คือ บุคคลที่มีความสามารถในการใช้อิทธิพลให้คนอื่นทำงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การชักจูงให้คนอื่นทำงานให้สำเร็จตามต้องการ

Koontz and Weihrich (1988, p. 244) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้มีอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและใช้อิทธิพลนั้นเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายจากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอำนาจหรืออิทธิพลต่อการทำงานกลุ่ม สามารถออกคำสั่ง ตัดสินใจ แนะนำ หรือโน้มน้าวจิตใจ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายของกลุ่มได้

Thomas S. Bateman & Scott A. Snell (1999, p. 425) ได้ให้ความหมายของผู้นำ หมายถึง วีรบุรุษผู้ที่มาแก้ไขวิกฤติการณ์การเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการสร้างองค์การ ซึ่งเป็นผู้วางแผนจัดการและการให้ความรู้

Dubrin (1998, p.431) ได้กล่าวว่า ผู้นำเป็นบุคคลที่ทำให้องค์การต่าง ๆ นั้นประสบความสำเร็จโดยเป็นผู้ที่มีบทบาทแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้ที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้นำ บุคคลซึ่งก่อให้เกิดความมั่นคงและช่วยเหลือบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุกลุ่มเป้าหมายของกลุ่ม

Hoy, K. Wayne; Miskel, G. Cecil. (2005, unpagged) กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลสำคัญที่เป็นหลักให้กับองค์กรให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานและรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพขององค์กร ผู้นำจะใช้อิทธิพลอย่างจริงจังต่อผู้อื่นเพื่อสร้างกิจกรรมและสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์กร โดยมุ่งให้คนเห็นคล้อยตามว่ามีอะไรบางอย่างที่จำเป็นต้องกระทำให้เกิดผลสำเร็จ

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ผู้นำ สามารถสรุปได้ว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้นำ หรือได้รับมอบหมาย โดยเป็นผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ คุณสมบัติ ที่พร้อมจะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์

2. ความหมายของภาวะผู้นำ

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้
 ไซยา ภาวะบุตร (2554, หน้า 278) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ เป็นการใช้อิทธิพลของผู้นำกับผู้ตามโดยการโน้มน้าวใจ การสร้างค่านิยมและความเชื่อให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นภายในองค์การให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

ฉิรดา เวชญาณลักษณ์ (2560, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการของผู้มีอิทธิพลในการชักนำ การโน้มน้าว การจูงใจ การสร้างความเชื่อมั่น การสร้างแรงบันดาลใจให้บุคคลปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยจะดูได้จากประสิทธิผลของงาน เป็นความสามารถของบุคคลในการใช้อิทธิพล สามารถจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็นและความต้องการของตนเองด้วยความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือ เพื่อจะได้นำไปสู่ความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์กรตามที่กำหนดไว้

มัทนา วังนอมคักดี (2561, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ เป็น กระบวนการภายในกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลในการสร้างความเปลี่ยนแปลง สามารถชักนำ กระตุ้นโน้มน้าว สร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามเกิดการยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตาม เพื่อนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2562, หน้า 53) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ผู้นำสามารถโน้มน้าวและจูงใจบุคคลในองค์การให้ทำงานด้วยความเต็มใจ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การร่วมกัน

Daft (2005, p. 5) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตาม ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วม Schermerhorn, Hunt and Osborn (2005, p. 241) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึงลักษณะเฉพาะของการใช้อิทธิพลระหว่างบุคคล เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มทำในสิ่งที่ผู้นำต้องการ

Marpuis and Huston (2007, p. 243) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการชักชวน และมีอิทธิพลต่อกลุ่มในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ประกอบด้วยบทบาทของผู้นำมีความสามารถ มีอิทธิพลต่อผู้ตามในการปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ศรัทธาในการตัดสินใจ และปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

Daft (2008, pp. 4 – 5) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำกับผู้ตามที่มีความตั้งใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงนั้นสะท้อนจุดมุ่งหมายที่มีร่วมกัน

Robbins & Judge (2008, p. 176) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง ภาวะผู้นำเป็นความสามารถในการที่มีอิทธิพลของกลุ่มไปสู่ความสำเร็จของวิสัยทัศน์ และกลุ่มเป้าหมาย

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำ สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการของบุคคลที่สร้างขึ้นจากความเชื่อมั่น ความเชื่อใจ ไว้วางใจตลอดจนความสามารถในการทำงานที่จะนำพาทีมงาน องค์การไปสู่เป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ความสำคัญของภาวะผู้นำ

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้

การดี อนันต์นาวิ (2555, หน้า 77 – 78) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อองค์กร ดังนี้

1. เป็นส่วนดึงดูดความรู้ความสามารถต่าง ๆ ในตัวผู้บริหารออกมาใช้ กล่าวขยายความก็คือแม้ผู้บริหารที่มีความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องงานมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากขาดภาวะผู้นำแล้ว ความรู้ความสามารถดังกล่าวมักจะไม่ได้ถูกนำออกมาใช้หรือไม่มีโอกาสใช้อย่างเต็มที่เพราะไม่สามารถกระตุ้นหรือชักจูงให้ผู้อื่นให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2. ช่วยประสานความขัดแย้งต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน หน่วยงานประกอบด้วยบุคคลจำนวนหนึ่งมารวมกัน ซึ่งจะมากหรือน้อยแล้วแต่ขนาดของหน่วยงาน บุคคลเหล่านี้มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ เรื่อง เช่น การศึกษา ประสบการณ์ ความเชื่อ ฯลฯ การที่บุคคลที่มีความแตกต่างในเรื่องดังกล่าวมาอยู่รวมกันในองค์กรหนึ่ง มักจะหลีกเลี่ยงไม่พ้นคือความขัดแย้ง แต่ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งในรูปใด ถ้าผู้บริหารในหน่วยงานมีภาวะผู้นำที่มีคนยอมรับนับถือแล้วก็จะสามารถประสานหรือช่วยบรรเทาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในหน่วยงานได้ โดยการชักจูงประนีประนอมหรือประสานประโยชน์เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงานมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมกันฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้หน่วยงานที่มีความเจริญก้าวหน้า กล่าวโดยสรุป ก็คือ ภาวะผู้นำช่วยผูกมัดเชื่อมโยงให้

สมาชิกของหน่วยงานมีเอกภาพนั่นเอง

3. ช่วยโน้มน้าวชักจูงให้บุคลากรทุ่มเทความรู้ความสามารถให้แก่องค์กร องค์กรจะต้องมีปัจจัยเอื้ออำนวยหลายอย่าง เพื่อที่จะทำให้สมาชิกตั้งใจและทุ่มเททำงานให้ เช่น บุคคลได้ทำงานตรงตามความถนัดและความสามารถ ผู้บังคับบัญชาต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็นการประเมินการปฏิบัติงานก็ต้องมีความยุติธรรม และสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ขาดเสียมิได้ก็คือ ผู้บริหารขององค์กรจะมีภาวะผู้นำในตัวผู้บริหารจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความยอมรับ เกิดความศรัทธาและความเชื่อมั่นว่าผู้บริหารไม่เพียงแต่นำองค์กรให้อยู่รอดเท่านั้น แต่จะนำความเจริญก้าวหน้าความภาคภูมิใจเกียรติยศชื่อเสียงและความสำเร็จมาสู่องค์กรด้วย

4. เป็นหลักยึดให้แก่บุคลากร เมื่อหน่วยงานเผชิญสภาวะคับขัน เมื่อใดก็ตามที่หน่วยงานต้องเผชิญกับสภาวะคับขันหรือสภาวะที่อาจกระทบถึงความอยู่รอด ภาวะผู้นำของผู้บริหารจะยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะในสภาพเช่นนั้นผู้บริหารจะต้องเพิ่มความระมัดระวัง ความรอบคอบความเข้มแข็ง และกล้าตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพต่าง ๆ ภายในหน่วยงานที่ขาดประสิทธิภาพต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานรอดพ้นจากสภาวะคับขันดังกล่าว

วิโรจน์ สารรัตน์ (2557, หน้า 91) กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญอย่างน้อยใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. ผู้บริหารจะต้องตระหนักว่าการจูงใจและภาวะผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ ทักษะภาวะผู้นำจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การบริหารมีความเติบโตก้าวหน้า หากต้องการประสบความสำเร็จก็ต้องพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ

2. ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติ และมีผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติว่าจะดีหรือไม่ดีด้วย

3. คนเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานเพื่อความสำเร็จ หากไม่มุ่งพัฒนาคน ไม่มุ่งพัฒนาภาวะผู้นำแม้จะมีเทคโนโลยีทันสมัยเพียงใด ก็ไม่อาจจะเติบโตก้าวหน้าได้ ซึ่งแม้จะมีข้อถกเถียงกันว่าภาวะผู้นำมีมาแต่กำเนิด หรือเป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นได้ในภายหลัง ซึ่งแม้จะยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนแต่ก็มีข้อยืนยันจากผลการวิจัยมากมายแล้วว่าภาวะผู้นำไม่ได้มีมาแต่กำเนิดแต่ต้องพัฒนาขึ้นอย่างทุ่มเทและต้องทำงานอย่างหนักด้วย ดังนั้น ทุกคนจึงต่างเป็นผู้นำกันได้ และทุกคนก็มีสมรรถภาพที่จะพัฒนาเป็นผู้นำได้เช่นกัน

อัศนีย์ สุกิจใจ (2560, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน ไม่ว่าจะเป็นระดับโลก ระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่น เพราะภาวะผู้นำจะก่อให้เกิดผลที่แตกต่างในการบริหารอย่างเห็นได้ชัด ผู้นำบางคนทำให้องค์กรที่เคยเชื่องช้ากลับกลายเป็นองค์กรที่มีความกระฉับกระเฉงว่องไว แต่ในขณะที่ผู้บริหารบางคนที่ไม่มีความรู้ผู้นำทำให้องค์กรที่เคยมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมีสิ่งที่ทำทลายให้ทำอยู่ตลอดเวลา กลายเป็นองค์กรที่ทำงานอยู่แต่ในขอบเขตที่แคบ ๆ ขาดสิ่งเร้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรและได้แต่ทำงานไปวัน ๆ เท่านั้น การที่บรรลุภารกิจของการเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสของการเปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไขปัญหา และอาจจะต้องรื้อปรับระบบอย่างขนานใหญ่เพื่อเข้าสู่ระบบอย่างแท้จริง ภาวะผู้นำที่ต้องการในการเข้ามาแก้ไขภาวะวิกฤตดังกล่าว ได้แก่

1. ผู้นำจะต้องมีหลักการ เป็นแบบอย่างที่ดีขององค์กรเพื่อให้ผู้คนในองค์กรมีพฤติกรรมและการ ปฏิบัติที่ดีตามอย่าง อันจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในสังคมได้โดยรวม โดยหลักการที่วางนี้ได้แก่ความซื่อสัตย์ ความมีศักดิ์ศรี และความยุติธรรม
2. ผู้นำที่มีความรู้และวิสัยทัศน์ที่จะระดมสรรพกำลังโดยการสร้างบรรยากาศของคนในองค์กรให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมให้เกิดขึ้นแก่องค์กร ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดพันธะสัญญาร่วมกันที่จะฟันฝ่าเพื่อให้บรรลุถึงหลักชัยที่ได้ปักร่วมกันไว้ ซึ่งถือว่าเป็นคุณภาพสุดยอดของการรวมทีม (Team work) ที่ให้พลังเหนือกว่าการสั่งการใด ๆ
3. เป็นผู้นำนักปฏิบัติที่สามารถจัดการข้ามขอบเขตองค์กรของตนเองหรือภาวะผู้นำที่ทำให้ ขอบเขตขององค์กรจางหายไป และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยสร้างสิ่งที่ดีกว่าเดิมขึ้นเรื่อย ๆ โดยปล่อยให้สิ่งที่ไม่ดีค่อย ๆ จางหายไป
4. ผู้นำผู้สร้างวัฒนธรรมใหม่ในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นความกล้าที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมที่จะเผชิญปัญหาที่จะตามมาด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้ผลสำเร็จเกิดขึ้นมีการไฟที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือว่าการสร้างสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของคนในองค์กรให้เอื้อต่อการสร้างสรรค์ระบบที่ดีกว่าให้เกิดขึ้น

พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ (2560, หน้า 22) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ในตัวบุคคล มีหลักการพื้นฐาน คือ เชื้อมั่นในตัวเอง กล้าทำสิ่งใหม่ ๆ มีทักษะการสื่อสาร และโน้มน้าวใจบุคคลอื่น หากผู้นำในองค์กรใดมีภาวะ

ผู้นำก็จะสามารถทำให้องค์กรนั้นประสบผลสำเร็จสูง เพราะบุคลากรที่มีภาวะผู้นำนั้นสามารถทำให้ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา พึงพอใจผลการปฏิบัติงานขององค์กร ซึ่งส่งผลทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้

อัศนีย์ สุกิจใจ (2560, หน้า 23) ได้กล่าวถึง ผู้นำเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร ผู้นำเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในการบังคับบัญชามอบหมายในกำกับดูแลให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร และผู้นำจำเป็นต้องติดต่อประสานงานกับบุคคลอื่นอยู่เสมอ การจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นต้องอาศัยผู้นำที่มีความรอบรู้ทางด้านวิชาการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการย่อมสามารถบริหารปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมวิชาการให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

กมลทิพย์ บุญโพธิ์ (2561, หน้า 14) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างยิ่ง ผู้นำในสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของบุคลากรหรือผู้ใต้บังคับบัญชาและต่อผลสัมฤทธิ์ของงาน โดยรวมทั้งหมดขององค์กร ทั้งนี้เพราะผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นผู้ควบคุม ดูแล และมีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน ซึ่งทำให้ผลการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ธีระนันต์ โมธรรม (2564, หน้า 29) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานโดยผู้บริหารจะต้องใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมในการชักจูงโน้มน้าวผู้อื่นให้ดำเนินการร่วมกันและนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

Razik & Swanson (2001, p. 317) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำเป็นการคิดอุปายวิธีที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผู้นำจะทำเสมือนกับ ผู้ควบคุมการเปลี่ยนแปลง

Daft (2005, p. 5) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำเป็นความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตามซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ความสำคัญของภาวะผู้นำ สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อทุกคนในองค์กร เพราะการที่องค์กรจะขับเคลื่อนไปยังจุดหมายได้ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคน ไม่ใช่จากผู้นำแต่เพียงผู้เดียว ทุกคนจะต้องแสดงพฤติกรรมในการแก้ไขปัญหาที่เผชิญร่วมกัน องค์กรจึงจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

นักวิชาการมีทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำไว้ดังนี้

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 20 – 22) กล่าวว่า ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theories) โบราณมนุษย์มีความเชื่อว่า การเป็นผู้นำเป็นเรื่องของความสามารถที่เกิดขึ้น เฉพาะตระกูล หรือเฉพาะบุคคลและสืบเชื้อสายกันได้ บุคลิกและลักษณะของการเป็นผู้นำ เป็นสิ่งที่มาแต่กำเนิดและเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัว สามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ ผู้ที่เกิดในตระกูลของผู้นำย่อมจะต้องมีลักษณะผู้นำด้วยแนวคิดเกี่ยวกับผู้นำเริ่มเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย มีการศึกษาและรวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำ โดยแบ่งตามระยะการพัฒนา ดังนี้ 1) ทฤษฎีคุณลักษณะภาวะผู้นำ (Trait Theories) 2) ทฤษฎีพฤติกรรมผู้นำ (Behavioral Theories) 3) ทฤษฎีตามสถานการณ์ (Situational or Contingency Leadership Theories) 4) ทฤษฎีความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership Theories)

1. ทฤษฎีคุณลักษณะภาวะผู้นำ (Trait Theories)

1.1 The tasks of Leadership กล่าวถึง งานที่ผู้นำจำเป็นต้องมี 9 อย่าง ได้แก่ มีการกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม มีบรรทัดฐานและค่านิยมของกลุ่ม รู้จักสร้างและใช้แรงจูงใจ มีการบริหารจัดการมีความสามารถในการปฏิบัติการ สามารถอธิบายได้เป็น ตัวแทนของกลุ่ม แสดงถึงสัญลักษณ์ของกลุ่มและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ระยะแรก ของการศึกษาภาวะผู้นำเริ่มในปี ค.ศ. 1930 – 1940 แนวคิดมาจากทฤษฎีมหาบุรุษ (Great man Theory of Leadership) ของกรีกและโรมันโบราณ มีความเชื่อว่าภาวะผู้นำ เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือโดยกำเนิด (Born leader) ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่สามารถพัฒนาขึ้นได้ ลักษณะผู้นำที่ดีและมีประสิทธิภาพสูงจะประกอบด้วย ความเฉลียวฉลาด มีบุคลิกภาพซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้นำและต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถด้วย ผู้นำในยุคนี้ ได้แก่ พระเจ้าโนเบิลเลียนฮิตเลอร์ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราช เป็นต้น

1.2 Leader – constituent interaction เชื่อว่าผู้นำต้องมีพลังพิเศษเหนือ บุคคลอื่นหรือมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ๆ เพื่อที่สนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐาน ความคาดหวังของบุคคลและผู้นำต้องมีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถพัฒนาตนเองและพัฒนาให้ผู้อื่นมีความแข็งแกร่ง และสามารถยืนอยู่ด้วยตนเองอย่างอิสระทฤษฎีนี้พบว่าไม่มีคุณลักษณะที่แน่นอนหรือชี้ชัดของผู้นำเพราะผู้นำอาจไม่แสดงลักษณะเหล่านั้นออก

ทฤษฎีพฤติกรรมผู้นำ (Behavioral Theories) เป็นการพัฒนาในช่วงปี ค.ศ. 1940 – 1960 แนวคิดหลักของทฤษฎี คือ ให้มองในสิ่งที่ผู้นำปฏิบัติและชี้ให้เห็นว่าทั้งผู้นำและผู้ตามต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน นักทฤษฎี ได้แก่ Kurt Lewin Kurt Lewin's Studies Lewin แบ่งลักษณะผู้นำเป็น 3 แบบ คือ

1.2.1 ผู้นำแบบอัตถินิยมหรืออัครา (Autocratic Leaders)

จะตัดสินใจด้วย ตนเองไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์แน่นอนขึ้นอยู่กับตัวผู้นำเอง คิดถึงผลงานไม่คิดถึง 27 คน บางครั้งทำให้เกิดศัตรูได้ ผู้นำลักษณะนี้จะใช้ได้ในช่วงภาวะวิกฤตเท่านั้น ผลของการมีผู้นำลักษณะนี้จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองและไม่เกิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.2.2 ผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic Leaders) ใช้การ

ตัดสินใจของกลุ่มหรือให้ผู้ตามมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รับฟังความคิดเห็นส่วนรวม ทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารแบบ 2 ทาง ทำให้เพิ่มผลผลิตและความพึงพอใจในการทำงาน บางครั้งการอิงกลุ่มทำให้ใช้เวลานานในการตัดสินใจระยะเวลาที่เร่งด่วนผู้นำลักษณะนี้ไม่เกิดผลดี

1.2.3 ผู้นำแบบตามสบายหรือเสรีนิยม (Laissez – Faire

Leaders) จะให้อิสระกับผู้ใต้บังคับบัญชาเต็มที่ในการตัดสินใจแก้ปัญหา จะไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่แน่นอน ไม่มีหลักเกณฑ์ไม่มีระเบียบ จะทำให้เกิดความคับข้องใจหรือความไม่พอใจของผู้ร่วมงานได้และได้ผลผลิตต่ำการทำงานของผู้นำลักษณะนี้เป็นการกระจายงานไปที่กลุ่ม ถ้ากลุ่มมีความรับผิดชอบและมีแรงจูงใจในการทำงานสูงสามารถควบคุมกลุ่มได้ดี มีผลงานและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ลักษณะผู้นำแต่ละแบบจะสร้างบรรยากาศในการทำงานที่แตกต่างกันดังนั้นการเลือกใช้ลักษณะผู้นำแบบใดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสถานการณ์ด้วย

2. ทฤษฎีตามสถานการณ์ (Situational or Contingency Leadership

Theories) Fiedler's Contingency Model of Leadership Effectiveness Fiedler กล่าวว่าภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วยปัจจัย 3 ส่วน คือ

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม บุคลิกภาพของผู้นำมี

ส่วนสำคัญที่จะทำให้กลุ่มยอมรับ

2.2 โครงสร้างของงาน งานที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้าง

ของงาน อำนาจของผู้นำจะลดลง แต่ถ้างานใดต้องใช้ความคิดการวางแผน ผู้นำจะมี

อำนาจมากขึ้น

2.3 อำนาจของผู้นำ ผู้นำที่ดีที่สุด คือ ผู้ที่เห็นงานสำคัญที่สุด แต่ถ้าผู้นำที่จะทำเช่นนี้ได้ผู้นำต้องมีอำนาจและอิทธิพลมาก แต่ถ้าผู้นำมีอิทธิพลหรืออำนาจไม่มากพอจะกลายเป็นผู้นำที่เห็นความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างผู้นำและผู้ตามมากกว่าเห็นความสำคัญของงานทฤษฎีของ Fiedler ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ถ้าสัมพันธภาพของผู้นำและผู้ตามดี และมีโครงสร้างของงานชัดเจน ผู้นำจะสามารถควบคุมสถานการณ์ขององค์กรได้

3. ทฤษฎีความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership Theories) Burns (1978, p. 426) ได้เสนอวิธีการของความเป็นผู้นำแบบใหม่ที่สามารถจูงใจให้ผู้ตามปฏิบัติงานได้มากกว่าที่คาดหวังไว้ เรียกว่าความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership Theon) การที่ผู้นำและผู้ตามช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อยกระดับขวัญและแรงจูงใจของแต่ละฝ่ายให้สูงขึ้น แนวคิดใหม่ของเบิร์นส์ เชื่อว่า ความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมายกับความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป เป็นรูปแบบที่แยกจากกันโดยเด็ดขาด และการแสดงความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพสำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน คือ การแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำในเชิงปฏิรูป เบิร์นส์ สรุปลักษณะผู้นำเป็น 3 แบบ ได้แก่

3.1 ผู้นำการแลกเปลี่ยน (Transactional Leadership) ผู้นำที่ติดต่อกับผู้ตามโดยการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และสิ่งแลกเปลี่ยนนั้นต่อมากลายเป็นประโยชน์ร่วมกัน ลักษณะนี้พบได้ในองค์กรทั่วไป เช่น ทำงานดีก็ได้เลื่อนขั้น ทำงานก็จะได้ค่าจ้างแรงงาน และในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมีข้อแลกเปลี่ยนกับชุมชน เช่น ถ้าตนได้รับการเลือกตั้งจะสร้างถนนให้ เป็นต้น

3.2 ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ผู้นำที่ตระหนักถึงความต้องการของผู้ตาม พยายามให้ผู้ตามได้รับการตอบสนองสูงกว่าความต้องการของผู้ตาม เน้นการพัฒนาผู้ตาม กระตุ้นและยกย่องซึ่งกันและกัน จนเปลี่ยนผู้ตามเป็นผู้นำ และมีการเปลี่ยนต่อ ๆ กันไป เรียกว่า Domino effect ต่อไปผู้นำการเปลี่ยนแปลงก็จะเปลี่ยนเป็นผู้นำจริยธรรม ตัวอย่างผู้นำลักษณะนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน

3.3 ผู้นำจริยธรรม (Moral Leadership) ผู้นำที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ตามซึ่งผู้นำจะมีความสัมพันธ์กับผู้ตาม ในด้านความต้องการ (Needs) ความปรารถนา (Aspirations) ค่านิยม (Values) และควรยึด จริยธรรมสูงสุด คือ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมในสังคม ผู้นำลักษณะนี้มุ่ง

ไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ตอบสนองความต้องการ และความจำเป็นอย่างแท้จริงของผู้ตาม ตัวอย่าง

3.3.1 ผู้นำจริยธรรมที่สำคัญ คือ พระบาทสมเด็จพระ

เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ท่านทรงเป็นนักวางแผนและมองการณ์ไกล นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง เช่น โครงการอีสานเขียว โครงการน้ำพระทัยจากในหลวง โครงการแก้มลิง เป็นต้น ปี ค.ศ. 1985 แบลส์ (Bass) พบว่า แนวคิดพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเขาขัดแย้งกับแนวคิดของเบิร์นส์ ซึ่งแบลส์ พบว่า พฤติกรรมของผู้นำในการนำกลุ่มให้ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ได้ผลดียิ่งขึ้น หรือให้ได้ผลเกินความคาดหวัง ผู้นำจะต้องแสดงความเป็นผู้นำทั้ง 2 ลักษณะร่วมกัน คือ ความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมาย และความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป โดยทิศทางการแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำจะออกมาในสัดส่วนของความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูปหรือเชิงเป้าหมายมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ

3.3.1.1 สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ เศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงในสังคม วัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่น

3.3.1.2 สิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ งานเพื่อนร่วมงาน

ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและวัฒนธรรมองค์กร

3.3.1.3 คุณลักษณะส่วนตัวของผู้นำเอง ได้แก่ บุคลิกภาพ

ความสามารถเฉพาะบุคคลและความสนใจของแต่ละบุคคลความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership) ตามแนวคิดของแบลส์ หมายถึง การที่ผู้นำให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลแก่ผู้ตาม เพื่อให้เกิดขวัญและแรงใจในระดับที่สูงขึ้น ผู้นำสามารถทำให้ผู้ตามเกิดแรงดลใจในการทำงาน และพยายามที่จะทำงานให้ได้มากกว่าที่คาดหวังไว้ (ตั้งเป้า) ซึ่งความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป ประกอบด้วย 1) บุคลิกภาพที่น่านับถือ (Charisma) 2) การยอมรับความแตกต่างของบุคคล (Individualized consideration) 3) การกระตุ้นให้ใช้สติปัญญา (Intellectual stimulation) ความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมาย (Transactional Leadership) หมายถึง การที่ผู้นำชี้แนะหรือจูงใจให้ผู้ตาม ปฏิบัติตามเป้าหมายที่กำหนด โดยระบุความชัดเจนด้านบทบาท โครงสร้างงานและสิ่งที่ต้องการจากงานซึ่งจะแลกเปลี่ยนกันด้วยสิ่งตอบแทนที่ผู้ตามต้องการ เพื่อเป็นแรงผลักดัน ให้งานบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่คาดหวังไว้

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของแนวคิดภาวะผู้นำ ตามทฤษฎีภาวะผู้นำทั้งแบบ มีความสำคัญหรือจุดเน้น ดังนี้ 1) ทฤษฎีคุณลักษณะภาวะผู้นำ (Trait Theories) มีความเชื่อ

ว่า ภาวะผู้นำเกิด ขึ้นเองตามธรรมชาติหรือโดยกำเนิด (Born leader) ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่สามารถพัฒนาขึ้นได้ ซึ่งลักษณะผู้นำที่ดีและมีประสิทธิภาพสูง จะประกอบด้วยคุณสมบัติ 3 ประการ คือ 1) ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ (Trait Theories) มีความเชื่อว่า ผู้นำที่มีประสิทธิภาพจะใช้ สไตล์ความเป็นผู้นำหรือแบบแผนของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำของผู้นำบางอย่าง เพื่อที่จะนำบุคคลและกลุ่มบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ 2) ทฤษฎีตามสถานการณ์ (Situational or Contingency Leadership Theories) เป็นทฤษฎีที่นำปัจจัยสิ่งแวดล้อมของ ผู้นำ ผู้บริหารมาพิจารณาว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้นำ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับ สิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวย 3) ทฤษฎีความเป็นผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership Theories) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า ผู้นำผู้บริหารควรมี ลักษณะความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมาย อันเป็นวิธีการที่ผู้นำ/ผู้บริหารจูงใจผู้ตามให้ปฏิบัติตาม ที่คาดหวังไว้ ด้วยการระบุข้อกำหนดงานอย่างชัดเจนและให้รางวัลเพื่อการแลกเปลี่ยน กับความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายของผู้ตาม ซึ่งความเป็นผู้นำเชิงเป้าหมายจะมี ประสิทธิภาพสูงภายใต้สภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างคงที่ และผู้นำจะใช้ความเป็นผู้นำแบบนี้ ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งที่ค่อนข้าง สั้น ต่อเมื่อสภาพแวดล้อม เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากทฤษฎีภาวะผู้นำ กล่าวสรุปได้ว่าเป็น การใช้อำนาจต่อบุคคลอื่นในการสร้างสรรค์หรือสร้างศรัทธา ความสามัคคี ความ ร่วมมือร่วมใจให้เกิดขึ้นในระหว่างผู้นำและผู้ตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ ผู้นำต้องการอันเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ภาวะผู้นำดิจิทัล

1. ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ดังนี้ จีรพล สังข์โพธิ์ (2560, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำ ดิจิทัลไว้ว่า การเป็นภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของ มิติวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยี เข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กร มิติการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจ ผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้อง ทำการสื่อสารเพื่อให้บุคลากรเกิดการบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ มิติการกระตุ้นทางปัญญา ผู้นำ องค์กรในยุคดิจิทัลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและเปิดโอกาสให้

บุคลากรในองค์กรได้ร่วมกัน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ภาวะผู้นำในองค์กรยุคดิจิทัลต้องทำการเรียนรู้มีการเปิดโอกาส มีการยอมรับและแสดงความคิดเห็นการเป็นผู้นำยุคดิจิทัลเป็นต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากทุกมิติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

ณัฐวุฒิ พงศ์ศิริ (2560, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ว่า ทักษะที่ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องมีก็คือ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่นแบบแตกต่าง ให้ประสบการณ์ที่เหนือความคาดหมายกับลูกค้า และมีวิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ

ปกรณ ลีสกุล (2561, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ผู้นำที่ดีต้องสร้างแรงบันดาลใจให้คนในองค์กร มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานมากกว่าสนใจแต่ผลลัพธ์เป็นหลัก รูปแบบองค์กร แบบที่มีลำดับชั้นของโครงสร้างหลาย ๆ ชั้นอาจเคยมีประสิทธิภาพในอดีต แต่ในปัจจุบัน โลกปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา โครงสร้างองค์กรแบบเดิมจึงอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การทำงานในยุคดิจิทัลและลดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน ดังนั้นผู้นำในยุคนี้ จึงต้องมี ความสามารถด้านดิจิทัลในการนำข้อมูลที่มีอยู่มากมายมหาศาล (Big Data) นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กรได้อย่างไม่จำกัด ตั้งแต่การทำงานในประจำวัน (Day-to-Day Operation) ไปจนถึงการวางแผนกลยุทธ์ที่จะสนับสนุนเป้าหมายขององค์กร ความเข้าใจ ในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร (Talent management) รวมไปถึง การบริหารจัดการ และสร้างสมดุลของทักษะความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ขององค์กร

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2561, หน้า 5) ได้กล่าวถึงความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ความสามารถในการเป็นผู้นำองค์กรดิจิทัล (Digital Leadership) ในมิติของการทำงานเป็นทีม การบริหารจัดการทีมที่มีคุณภาพ การตัดสินใจที่มีคุณภาพการสื่อสาร จูงใจและเจรจาต่อรอง การกระตุ้นการเรียนรู้และการเป็นแบบอย่าง (Role model) การพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่บุคลากร เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

ชัยศักดิ์ ศุภระกาญจน์ (2562, หน้า 3) ได้กล่าวถึงความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ผู้นำที่พร้อมในการทำงานยุคดิจิทัลต้องมีทักษะความเป็นผู้นำแบบดั้งเดิมที่มีความแข็งแกร่งและต้องแสดงให้เห็นว่ามี ทักษะใหม่นี้ด้วยเช่นกัน ผู้นำต้องแสดงศักยภาพ ความกล้าที่จะนำและเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานได้ โดยผู้นำสามารถพัฒนาทักษะเพิ่มพูนความรู้และเรียนรู้ร่วมกับผู้นำแบบดิจิทัลจากองค์กรอื่น ๆ มาปรับ

ประยุกต์ในการ บริหารงานเพื่อขับเคลื่อนความสำเร็จขององค์กร เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรนั้น

เลอศักดิ์ ตามา (2563, หน้า 228) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ทักษะ ความสามารถ กระบวนการวิธีการ และคุณลักษณะส่วนบุคคลในฐานะผู้นำในการบริหารงานที่สามารถสร้างความเชื่อมั่น สร้างแรงจูงใจสนับสนุนการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ชดสกร พิกุลทอง (2565, หน้า 181) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ค่านิยมและทิศทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีความสามารถในการคาดการณ์ มีการตัดสินใจตามความเชื่อและค่านิยมของตนเองโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสำคัญ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ในการพัฒนางานในหน้าที่ มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

อาภาภรณ์ ภูศรี (2565, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำดิจิทัลมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานำความรู้ความสามารถและทักษะกระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการศึกษา

Martin and Gudziecki (2006, pp. 246 – 264) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการตระหนักถึงทัศนคติและความสามารถของบุคคลในการใช้เครื่องมือดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและสามารถใช้ในการอำนวยความสะดวกในการระบุ (Identity) เข้าถึง (Access) จัดการ (Manage) บูรณาการ (Integrate) ประเมิน (Evaluate) วิเคราะห์ (Analyze) และสังเคราะห์ (Synthesize) ดิจิทัล และสามารถสร้างความรู้ใหม่โดยการใช้สื่อดิจิทัลในการสื่อสารกับผู้อื่น ในสถานการณ์หรือบริบทต่าง ๆ ในชีวิตเพื่อแสดงออกและสะท้อนสังคม

Stodd (2014, p. 19) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง รูปแบบของการเป็นผู้นำที่ทำหน้าที่เชื่อมช่องว่างระหว่างองค์กรที่เป็นทางการและกึ่งทางการให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นรูปแบบของผู้นำที่สำคัญในยุคนี้ที่องค์กรต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้การบริหารงานจำเป็นต้องมีความ คล่องตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ความหมายของภาวะผู้นำ สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในการนำดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน เพื่อคุณภาพ ประสิทธิภาพ คล่องตัวต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และผลสำเร็จในการปฏิบัติงานสูงสุด

2. ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้
 จีระนันท์ มูลมาตร (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นผู้มีวิสัยทัศน์สามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสถานศึกษา เหมาะสมกับบุคลากรสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา มีความเข้าใจความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพร้อมเรียนรู้การนำแพลตฟอร์มมาใช้ในการบริหารเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้นำที่ใช้การสั่งการมาเป็นการโค้ชและให้คำแนะนำ มีความยืดหยุ่นในการบริหารงานใช้เทคโนโลยีมาเพื่ออำนวยความสะดวกและสร้าง สารสนเทศที่ไว้ร่วมกันได้ในหลายกลุ่มงานของสถานศึกษา ไม่สร้างภาระแก่บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงและใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบได้

พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565, หน้า 32 – 33) ได้สรุปว่าเกี่ยวกับความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของผู้นำที่มีภาวะผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคมในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคนและการปฏิบัติงานไปในทางที่ดีขึ้น และผู้นำจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงความต้องการที่ตอบสนองและแนวทางให้องค์การประสบความสำเร็จพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 53) ได้สรุป ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารและขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จและรู้จักการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและ นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล มีความสำคัญและจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

ในการบริหารงานในโลกปัจจุบัน ซึ่งทุกวันนี้ถือว่าเป็นยุคแห่งเทคโนโลยี เพื่อความรวดเร็ว ประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติงานและรับการปฏิบัติมากยิ่งขึ้นในการปฏิบัติงาน

3. คุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัล

คุณลักษณะของผู้บริหาร ในโลกยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจะต้องมีแนวคิดที่แตกต่างไปจากเดิมให้มากที่สุด เพื่อบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ นวัตกรรม นวัตกรรม เป็นสถานที่แห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาไปทั้งระบบไม่ว่ากลไกการบริหารภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา การจัดการสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา การเชื่อมโยงการศึกษากับองค์ความรู้ร่วมกับชุมชน อีกทั้งการมองเห็นสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเข้าใจและเข้าถึงความแตกต่างไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นการสร้างความพร้อมให้เกิดขึ้นกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดด้วยการนำของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเต็มกำลัง เต็มศักยภาพ และเต็มความสามารถอันสูงสุดผู้บริหารในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีความเพียบพร้อมในทุก ๆ ด้าน

กมลทิพย์ อินแก้วเครือ (2564, หน้า 985) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องมีการพัฒนาทักษะการบริหารให้สอดคล้องกับผู้เรียน เพื่อจะได้รับมือและออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา ทำให้ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกอนาคต โดยส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ มาใช้ให้มีความโดดเด่นแตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ผลักดันให้ครูและผู้เรียนคิดค้นนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ดังนั้นการมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมหรือสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Innovative school) ทักษะที่จะส่งเสริมให้ผู้บริหารสามารถบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative thinking skills) ประกอบด้วย 5 ทักษะ คือ

1. ทักษะการใส่ใจในรายละเอียด
2. ทักษะการจินตนาการและถ่ายทอดจินตนาการ
3. ทักษะการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง
4. ทักษะการร่วมมือในการสืบค้น

5. ทักษะการสร้างแบบจำลองทางความคิดหรือนวัตกรรม

Hearsum (2015, อ้างถึงใน ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์, 2564 หน้า 27) ให้แนวทางการพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ดังนี้

1. การกำหนดเงื่อนไขและสมมติฐานพื้นฐานเกี่ยวกับดิจิทัลในบริบทเฉพาะของตนเอง

เฉพาะของตนเอง

1.1 รวดเร็วและมีสติจะเพิ่มความสามารถในการตัดสินใจ

อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 บุคคลและชุมชนควรมีการติดต่อด้านดิจิทัลกับบุคคลและ

สังคมเพราะอาจมีการเพิ่มของการแยกตัวของบุคคลในสังคมได้

1.3 จากบนลงล่างและรากหญ้า ดิจิทัลสร้างแรงกดดันให้องค์กร

จะเป็นการดีกว่าถ้าเราจับเสียงจากระดับล่างเพื่อไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลง

ความสัมพันธ์ในองค์กร

1.4 รายละเอียดกับภาพรวมข้อมูลจะเป็นประโยชน์แต่ก็กิน

เวลา

1.5 ความยืดหยุ่นและมั่นคงการเปลี่ยนแปลงในองค์กรต้องมีความ

ยืดหยุ่นเราต้องทำตัวเป็นของเหลว เพราะความยืดหยุ่นคือความแข็งแกร่งของมัน

2. ยอมรับว่าตนเองกำลังทำงานที่มีความเข้าใจกันไม่ได้ ซึ่งสามารถ

จัดการได้ แต่ไม่สามารถแก้ไขได้ แก่นของสมรรถนะการเป็นผู้นำด้านดิจิทัลไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงองค์กรอย่างรวดเร็วแต่หมายถึงทักษะการอำนวยความสะดวกของผู้นำที่มีต่อองค์กรบุคคลและวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลง

3. ไม่สร้างวงล้อมความสัมพันธ์ต่อการเป็นผู้นำแบบดิจิทัล มีความ

เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนความเป็นผู้นำสมรรถนะที่ผู้นำด้านดิจิทัล ควรมีคือ

3.1 ความสามารถในการปรับตัว

3.2 การทำงานร่วมกับความสมดุลระหว่างกรสนับสนุนและ

ความท้าทายความเต็มใจที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน และท้าทายกับเพื่อนร่วมงานไม่ว่าระดับใด จะเหมาะสมหรือไม่

3.3 นวัตกรรมมีความเสี่ยงและล้มเหลวและเรียนรู้

3.4 ศูนย์กลางผู้ใช้ข้อมูล

3.5 การเข้าใจตนเองและผู้อื่น

3.6 ความฉลาดเชิงระบบ

3.7 การป้องกันเสียงรบกวนจากระดับล่าง

3.8 เข้าใจความแตกต่างระหว่างดิจิทัลเทคโนโลยี และดิจิทัลด้าน

วัฒนธรรม

3.9 รู้ เข้าใจ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้ และก้าวทันข้อมูลในโลก

ดิจิทัล

สงบ อินทรมณี (2562, หน้า 356) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องวางเป้าหมายการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์ ตระหนักเห็นความสำคัญ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการยกระดับการบริหารจัดการสถานศึกษาและการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ในมิติต่าง ๆ
2. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมพัฒนาครู ให้มีวิสัยทัศน์ ตระหนักเห็นความสำคัญ และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนรู้ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการบริหารจัดการการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างโอกาสทางสังคม สร้างความเท่าเทียมกันทางสังคม และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ยกระดับคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของผู้เรียน

สรุปความสำคัญของคุณลักษณะภาวะผู้นำดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์ ตระหนักเห็นความสำคัญ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และพัฒนาทักษะการบริหารให้สอดคล้องกับผู้เรียน ส่งเสริมพัฒนาครูให้มีวิสัยทัศน์ ตระหนักถึงความสำคัญของการให้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล

4. องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล

นักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2558, หน้า 223) กล่าวว่าองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี เป็นการนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

1. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
2. การเรียนการสอน
3. การผลิตและการปฏิบัติวิชาชีพ
4. การสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการ
5. การวัดและประเมินผล

กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195) ได้เสนอองค์ประกอบ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร องค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ คือ

1. วิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล
2. การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรและผู้บริหารสถานศึกษา
3. สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
4. การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
5. จริยธรรมองค์การและสังคมดิจิทัล

ชุตีรัตน์ กาญจนธงชัย (2562, หน้า 15) กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล เป็น การแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษา โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมความสามารถในการมี อิทธิพลเหนือผู้อื่น และจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้ ความสามารถในด้านดิจิทัล มีการนำดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้ในการบริหารงานในองค์กร โดยการกำหนดภาพอนาคตในองค์กรอย่างชัดเจน ด้วยการสนับสนุนร่วมมือของบุคลากร มีการนำดิจิทัลเข้าไปใช้ในการทำงาน สนับสนุน ทรัพยากรดิจิทัลและส่งเสริมให้บุคลากรร่วมมือร่วมใจในการทำงาน มีการสื่อสารด้วย วิธีการดิจิทัลรวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลระหว่างองค์กรอย่างสร้างสรรค์ และมีจริยธรรม เพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรได้อย่างเหมาะสม

รัชชัย สุขใส (2564, หน้า 13) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนา
ความเป็นผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐานเพื่อเติมเต็ม
นโยบายประเทศไทย 4.0 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ
2. การใช้ดิจิทัลในการสื่อสาร
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ
4. การสนับสนุนและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล
6. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทศพล สุวรรณราช และชลลภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164)
ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
2. ด้านการประเมินความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีดิจิทัลของ

บุคลากรในองค์กร

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร
4. ด้านการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและ

การศึกษา

ภูริรัตน์ สุขใส (2564 หน้า 33) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษามีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้
ครูนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงานภายใน
สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของ
ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

1. ด้านการรู้ดิจิทัล
2. ด้านการสื่อสารด้วยดิจิทัล
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
5. ด้านการพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล

วรุณ ไซยสัย (2566 หน้า 6) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. ด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัล
3. ด้านการสื่อสารดิจิทัล
4. ด้านความเป็นผู้นำดิจิทัล
5. ด้านการบริหารจัดการโครงสร้าง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

จิตรกร จันทร์สุข (2564, หน้า 41 – 42) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี
2. การมีวิสัยทัศน์
3. การเป็นผู้นำดิจิทัล
4. ความสามารถในการใช้ดิจิทัล
5. การบริหารจัดการโครงสร้าง

พิมพ์ลา อำนาจ (2566, หน้า 37) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. ด้านการสื่อสารดิจิทัล
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
4. ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล
5. ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

Elliott (2017, p. 3) ได้เสนอองค์ประกอบ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 องค์ประกอบ คือ

1. การมีวิสัยทัศน์
2. ความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล
3. ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4. ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร

องค์ประกอบ ของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	ผู้วิจัย											
	สุกัญญา แซ่มชอย (2558)	กนกอร สมปราชญ์ (2562)	ชุตริตัน กาญจนธงชัย (2562)	ธวัชชัย สุกใส (2564)	ทศพล สุวรรณราช และชลธารณ สุวรรณสัมพันธ์ (2564)	ภูริรัตน์ สุกใส (2565)	วราวุฒิ ไชยสัตย์ (2566)	จิตรกร จันทร์สุข (2564)	พิมพ์ิลา อำนาจ (2566)	Elliott (2017)	รวม (10)	ร้อยละ
4. การสนับสนุน การ บริหาร และการ ปฏิบัติการ/การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารจัดการ/การนำ ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการ บริหารงานในองค์กร/การ นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและ การศึกษา/การพัฒนา องค์กรด้วยดิจิทัล/การ บริหารจัดการโครงสร้าง	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓			7	70.00
5. การวัดและประเมินผล/ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน การวัดและประเมินผล	✓			✓							2	20.00

องค์ประกอบ ของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	ผู้วิจัย									รวม (10)	ร้อยละ
	สฤณีญา แซ่มชอย (2558)	กนกอร สมปราชญ์ (2562)	ชุตริตัน กาญจนธงชัย (2562)	ฉวีชัย สุขใส (2564)	ทศพล สุวรรณราช และชลลภรณ์ สุวรรณสมฤทธิ์ (2564)	ณัฐรัตน์ สุขใส (2565)	วราวุฒิ ไชยสัตย์ (2566)	จิตรกร จันทร์สุข (2564)	พิมพ์ิลา อำนาจ (2566)		
6. การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากร/การสนับสนุนและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล		✓		✓						2	20.00
7. สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/ความสามารถในการใช้ดิจิทัล/ความรู้ความสามารถในด้านดิจิทัล		✓	✓		✓		✓	✓	✓	6	60.00
8. การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้		✓						✓		2	20.00

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	ผู้วิจัย											
	สกุญญา แซ่มชอย (2558)	กนกกร สมปราชญ์ (2562)	ชุตินันท์ กาญจนธงชัย (2562)	ธวัชชัย สุขใส (2564)	ทศพล สุวรรณราช และชลภาภรณ์ สุวรรณสัมพันธ์ (2564)	ภุรีรัตน์ สุขใส (2565)	วราวุฒิ ไชยสัจย์ (2566)	จิตรกร จันทร์สุข (2564)	พิมพ์ิลา อำนาจ (2566)	Elliott (2017)	รวม (10)	ร้อยละ
9. จริยธรรมองค์การ ดิจิทัล/จริยธรรมในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล		✓		✓							2	20.00
10. การสื่อสารด้วยวิธีการ ดิจิทัล/การใช้ดิจิทัลในการ สื่อสาร/การสื่อสารดิจิทัล			✓	✓		✓	✓		✓		5	50.00
11. การรู้ดิจิทัล						✓					1	10.00
12. ความเป็นผู้นำดิจิทัล/ การเป็นผู้นำดิจิทัล/การ เป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล							✓	✓	✓		3	30.00
13. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ทาง เทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร/ การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล/ การสร้างวัฒนธรรมและ บรรยากาศการใช้ เทคโนโลยี					✓	✓		✓	✓	✓	5	50.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้วิจัย	องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร									
	ศักยภาพ เชนชอย (2558)	กนกอร สมปราชญ์ (2562)	สุติรัตน์ กาญจนธงชัย (2562)	ธวัชชัย สุขใส (2564)	ทศพล สุวรรณราช และชลภาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564)	ภูริรัตน์ สุขใส (2565)	วรฤดี ไชยสัจย์ (2566)	จิตรกร จันทรสสุข (2564)	พิมพ์ิลา อำนาจ (2566)	Elliott (2017)
14. ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร										✓
										1
										รวม (10)
										ร้อยละ
										10.00

จากตาราง 1 จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบ โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป (ร้อยละ 50) ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล ที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัยจำนวน 5 ด้าน โดยในแต่ละด้านผู้วิจัยได้จัดกลุ่มลักษณะของตัวแปรที่มีความหมายคล้ายกัน กำหนดเป็นชื่อตัวแปรใหม่ดังนี้

1. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์/วิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล/วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ/การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (คิดเป็นร้อยละ 90.00)

2. การสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการ/การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ/การนำดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานในองค์กร/การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการศึกษา/การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล/การบริหารจัดการโครงสร้าง (คิดเป็นร้อยละ 70.00)

3. สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/ความสามารถในการใช้ดิจิทัล/ความรู้ความสามารถในด้านดิจิทัล (คิดเป็นร้อยละ 60.00)

4. การสื่อสารด้วยวิธีการดิจิทัล/การใช้ดิจิทัลในการสื่อสาร/การสื่อสารดิจิทัล (คิดเป็นร้อยละ 50.00)

5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร/การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล/การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี (คิดเป็นร้อยละ 50.00)

ตาราง 2 การกำหนดข้อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์

องค์ประกอบ ที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
1. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์/ วิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล/ วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ/ การมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	9	90.00
2. การสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการ/การใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร จัดการ/การนำดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้ในการบริหารงานใน องค์กร/การนำระบบเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและ การศึกษา/การพัฒนาองค์กร ด้วยดิจิทัล/การบริหารจัดการ โครงสร้าง	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารโรงเรียน	7	70.00

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ ที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
3. สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/ความสามารถในการใช้ดิจิทัล/ความรู้ความสามารถในด้านดิจิทัล	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	6	60.00
4. การสื่อสารด้วยวิธีการดิจิทัล/การใช้ดิจิทัลในการสื่อสาร/การสื่อสารดิจิทัล	การสื่อสารดิจิทัล	5	50.00
5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร/การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล/การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	5	50.00

1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.1 ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้
 สุภัทตรา สังขวร (2560, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะในการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเกิดวิสัยทัศน์ในการบูรณาการ การใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์มาสู่ความเป็นจริง ในการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีในระดับผู้บริหารสถานศึกษานั้น จะต้องมีส่วนร่วมในการมีบทบาทในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ร่วมกัน กำหนดวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจน ปรับปรุง และพัฒนาแผนของโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์และจะต้องให้การสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีของทุกฝ่ายในองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด

สุนันทา สมใจ และ วิชุดา กิจธรรม (2561, หน้า 354) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารต้องมีความสามารถกำหนดเป้าหมายสามารถกำหนดให้เกิดการประสานวิสัยทัศน์และสามารถสร้างเครือข่ายชุมชนให้ดำรงไว้อย่างยั่งยืน เพื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาสู่การนำวิสัยทัศน์เป็นจริง

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561, หน้า 120) ได้ให้ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ร่วมกับการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์กับบุคลากรอื่น ๆ ได้ สามารถนำการพัฒนาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในองค์กร และยกระดับความเป็นเลิศขององค์กรได้

จากความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล สรุปได้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษาสามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวางแผนด้านดิจิทัลของโรงเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัล รวมทั้งแผนพัฒนาโรงเรียนหรือแผนการสอนอื่น ๆ สนับสนุนการใช้ดิจิทัลในแผนพัฒนาโรงเรียน

1.2 องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

จุฬาลักษณ์ อังษรณรงค์ (2561, หน้า 181) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ 2) การพัฒนาการเรียนรู้ดิจิทัล 3) ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมีอาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และ 5) ความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, หน้า 153) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 639 – 640) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของ วิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายดิจิทัล

ร่วมกัน (Set digital policies together) 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน (Use of digital technology in operations) และ 3) การใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีจริยบรรณ (The use of digital media creative and ethic)

Kebyemera (2014, อ้างอิงมาจาก ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562) ได้กล่าวถึงผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะต้องมี ดังนี้ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ (Formulate) 2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (Articulating) 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (Implementing) 4) เป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) 5) ทำงานเป็นทีม (Teamwork)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัวพัฒนาตนเองและสร้างนวัตกรรม

จากความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัลและองค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล สรุปได้ว่า ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะในการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเกิดวิสัยทัศน์ในการบูรณาการการใช้เทคโนโลยี มีความสามารถกำหนดเป้าหมายสามารถกำหนดให้เกิดการประสานวิสัยทัศน์ และต้องสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ร่วมกับการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์กับบุคลากรอื่น ๆ ได้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบดังนี้ 1) มีการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีจริยบรรณ

2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

2.1 ความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ไว้ดังนี้

ชนกฤต พราหมณ์นก (2559, หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีในการบริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ที่แสดงออกถึงการอำนวยความสะดวก สร้างระบบสนับสนุนส่งเสริม ที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการผลิตชิ้นงานที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นและคอยใส่ใจดูแลให้ความต้องการนั้นดำรงอยู่ตลอด สนับสนุนให้ครูพยายามนำเทคโนโลยีมาใช้ในห้องเรียน และพยายามชักนำโน้มน้าว ผู้ที่ไม่เต็มใจหรือลังเลในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจ ธรรม (2561, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารต้องมี

ความสามารถในการชักนำ โน้มน้าวและส่งเสริมบูรณาการเทคโนโลยีในการบริหารงานโรงเรียน และการจัดการเรียนรู้ ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้หรือผสมกลมกลืนระหว่างเทคโนโลยีและนโยบาย

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงาน อันนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติ และพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสามารถประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงาน อันนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพ และสามารถสรุปตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่แสดงออกถึงใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานได้ 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการใช้เทคโนโลยีเป็นกิจวัตรประจำวัน 2) ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางาน 3) พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี และ 4) เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้และผู้อื่นเกิดการเรียนรู้

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการสร้างระบบสนับสนุนสำหรับการบริหาร การปฏิบัติการดำเนินงาน การกำหนดนโยบาย กิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาให้เป็นกิจวัตรประจำวัน และพัฒนางาน พัฒนา ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นต้นแบบให้ครูและบุคลากร รวมทั้งผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2.2 องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ไว้ดังนี้

สุภัททรา สังขวร (2560, หน้า 33) ได้เสนอองค์ประกอบไว้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศสู่ระบบบริหารสถานศึกษา 2) ปรับปรุงการบริหารงานของสถานศึกษา 3) เปิดโอกาสให้ทุกคนแสดงวิสัยทัศน์ในการบริหารสถานศึกษา

สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม (2561, หน้า 357) ได้เสนอองค์ประกอบไว้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) การสนับสนุนการจัดการและการปฏิบัติ 2) ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการชักนำ โน้มน้าว 3) ส่งเสริมบูรณาการเทคโนโลยีในการบริหารงานโรงเรียน และการจัดการเรียนรู้

วสันต์ชัย สดคมขำ (2563, หน้า 47 – 48) ได้เสนอองค์ประกอบไว้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของสถานศึกษา 2) ส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสำหรับการบริหาร 3) สนับสนุนการให้บริการด้านเทคโนโลยีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพอย่างพอเพียง 4) จัดให้มีการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ 5) สนับสนุนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา

รุจากรณ ลักษณะดี (2565, หน้า 75) ได้เสนอองค์ประกอบไว้ 3 องค์ประกอบ คือ ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลค้นคว้าหาข้อมูล และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูจัดทำสื่อการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ และมีบทเรียนและแอปพลิเคชันที่หลากหลาย

กล่าวโดยสรุป คือ องค์ประกอบของทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร จากนักวิชาการได้ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนการจัดการและการปฏิบัติ 2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของสถานศึกษา และ 3) ส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนผ่านระบบออนไลน์

จากความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา บริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

3.1 ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้ดังนี้

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 27 – 28) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน แสดงออกถึงความสามารถในการผลักดันให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน สามารถประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงาน อันนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล

สุชนา โกมรวานิข (2563, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการค้นหา การประเมิน การใช้ การแบ่งปัน และสร้างสรรค์สารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล สร้างนวัตกรรม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

จิตรกร จันทรัฐสุข (2564, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถเกี่ยวกับแพลตฟอร์มและเทคโนโลยีใหม่ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพพร้อมทั้งค้นพบวิธีใหม่ในการทำสิ่งต่าง ๆ

เลอศักดิ์ ตามา (2563, หน้า 228) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะของผู้บริหารในการเข้าถึงและใช้ข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัล พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา

บุษยพรรณ สุระคาย (2565, หน้า 45 – 46) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและในการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่หลากหลาย มีการสั่งงานผ่านช่องทางออนไลน์กับผู้ใต้บังคับบัญชา และมีการสร้างชุมชนออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

จากความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหารสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมของ ผู้บริหารโรงเรียน สามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษา อย่าง สร้างสรรค์ รู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคม ออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์ ใช้เครื่องมือดิจิทัลและ ประยุกต์ ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา ผลักดันให้บุคลากร สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการสร้างฐานข้อมูลของ องค์กรบนเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์เนื้อหาการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีคุณภาพ รวมถึงการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการนำ เทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

3.2 องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบ ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้ดังนี้

ต้องลักษณะ บุญธรรม (2559, หน้า 218) ได้กล่าวว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาควรมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถนำเทคโนโลยีใหม่มาสร้างความโดดเด่นและแตกต่าง มีวิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ในการบริหารให้มีประสิทธิภาพ สูงสุด การจัดการเรียนรู้โดยนำเทคโนโลยีใหม่สู่ห้องเรียน การใช้โปรแกรม แอปพลิเคชัน ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นที่จะต้อง เรียนรู้การใช้นวัตกรรมของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อันเกิดจากการยอมรับเทคโนโลยีสู่ การจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพด้วยภาวะผู้นำดิจิทัล

ชุตีรัตน์ กาญจนชัย (2562, หน้า 58) ได้กล่าวว่า การที่ผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานประยุกต์ใช้ความสามารถทางดิจิทัลในการบริหารจัดการโดยมีการ สื่อสารสั่งงานผ่านช่องทางดิจิทัลกับผู้ใต้บังคับบัญชาใช้ระบบดิจิทัลในการกระตุ้นให้เกิด ความสนใจหน่วยงาน ตลอดจนใช้ดิจิทัลในการติดต่องานระหว่างหน่วยงาน เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของงาน

อรรรพ เรืองกัลปวงศ์ (2564, หน้า 67) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลง รูปแบบการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการเป็นการ รองรับการดำเนินงานและช่วยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานให้สามารถทำงานได้

คล่องตัวมากขึ้น

จากการศึกษาความเกี่ยวข้องของสัมพันธภาพกับการปฏิบัติงานด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัลที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัล เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อรองรับการทำงานและช่วยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้คล่องตัวมากขึ้น ตลอดจนมีการส่งเสริม อำนวยความสะดวก ผลักดัน และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปจากความหมายของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหารและองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร สรุปได้ว่า คุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา ใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง รู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ

4. การสื่อสารดิจิทัล

4.1 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

ชูชาติ พุทธลา (2561, อ้างถึงใน ดาวรุตรรณ ธิวิการ, 2564, หน้า, 172) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหรือองค์กรไปสู่อีกคน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็น เจตคติและค่านิยม ตลอดจนบรรลุมิติวัตถุประสงค์ขององค์การอันจะทำให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง

สุทธินันท์ ชื่นชม กัลยา ใจรักษ์ อำนาจ โกวรรณ (2564, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง เกี่ยวกับความเข้าใจการสื่อสารผ่านทางสื่อ และเครื่องมือทางดิจิทัลในแง่มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสม ความแตกต่าง

และเครื่องมือพร้อมทั้งสามารถสื่อสารโดยใช้ข้อความหรือถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ มีประโยชน์และเคารพผู้อื่นเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถ วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่บนสื่อดิจิทัลว่าสิ่งไหนเป็นข้อเท็จจริง เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ ของการสื่อสารทางดิจิทัล

Hauge and Payton (2010, อ้างถึงใน ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 166) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการ แสดงความคิด ความเข้าใจผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเลือก เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อใช้ทำงานของตนเอง

Martin (2005, p. 135) อธิบายใน DigEuLit (European Framework for Digital Literacy) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการรู้ดิจิทัลของสหภาพยุโรปว่า Digital literacy เป็นความตระหนักทัศนคติ และความสามารถของแต่ละบุคคลในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมเพื่อระบุเข้าถึงจัดการบูรณาการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทรัพยากรดิจิทัล รวมถึงการสร้างความรู้ใหม่ สร้างสื่อเพื่อการสื่อสารและการสะท้อน ความคิดไปยังผู้อื่น เพื่อให้เกิดกิจกรรมทางสังคมที่สร้างสรรค์ในบริบทของสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน กฎหมายและจริยธรรม ด้วยการออกข้อบังคับในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความปลอดภัยของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้ สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากรและชุมชนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

4.2 องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของการสื่อสาร ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ชูติรัตน์ กาญจนชัย (2562, หน้า 13) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของ การสื่อสารดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การร่วมมือ 2) การรู้ดิจิทัล 3) การมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 4) การสื่อสารดิจิทัล

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 96) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของ การสื่อสารดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล 2) การ ประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

สุขญา โกมลวานิช (2563, หน้า 639 – 640) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสื่อสารดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การรู้ดิจิทัล

ชลนที พัวสี (2564, หน้า 59) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสื่อสารดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) การรู้วิสัยทัศน์

สุรรัตน์ รอดพั่น (2564, หน้า 40) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้ดิจิทัล 2) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) การสื่อสารดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และ 5) การนิเทศและติดตามด้วยระบบดิจิทัล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่ายโดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากร และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายการสื่อสารดิจิทัลและองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล สรุปได้ว่า คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกถึงการมีทักษะด้านการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวก ใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กร ได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ

5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

5.1 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ไว้ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอเป็นปกติ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัลในองค์กร

ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562, หน้า 289 – 290) ได้อธิบายถึงการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กรได้อย่างทั่วถึง

จิตรกร จันทรสุข (2564, หน้า 42) ได้อธิบายถึงการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน และบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลในการทำงานร่วมกันได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้คุณครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฐิติมา วรรณศรี (2564, หน้า 118) ได้อธิบายถึงการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร

วสันต์ชัย สดคมขำ (2563, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษามีความตระหนักในการดำเนินการให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงการใช้เทคโนโลยี สร้างความตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเทคโนโลยีกับประเด็นสังคม กฎหมาย และจรรยาบรรณ ให้กับครู บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียน การแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวัง มีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา

จากการศึกษาความหมายของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ สามารถสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมในการทำงานและบรรยากาศในสถานศึกษาบนสังคมเครือข่ายดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถให้บุคลากรสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการใช้ การสร้างและพัฒนา

เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้บุคลากรนำสื่อดิจิทัลมาปรับใช้ และ
บูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีในการ
ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีทักษะการรู้เท่าทันสื่อ มีความรอบคอบระมัดระวัง มีความรับผิดชอบ
ต่อสังคม สร้างความตระหนักและความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
โดยไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและหลักคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งสามารถ
ทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมบน เครือข่ายสังคม
ออนไลน์

5.2 องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบการสร้าง
วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ไว้ดังนี้

สุกัญญา แซ่มะซ้อย (2558, หน้า 12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบ
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์
2) การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว 3) ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4) ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร 5) การสร้างวัฒนธรรม
การเรียนรู้ดิจิทัล

อุรุตา สุตมี (2558, หน้า 10 – 11) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการ
สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำ
2) ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา 3) ด้านวัฒนธรรมการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัล 4) ด้านความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยี 5) ด้านการบูรณาการเทคโนโลยี
6) ด้านการประเมินและนิเทศ 7) ด้านสังคมจริยธรรมและกฎหมายสำหรับพลเมืองยุค
ดิจิทัล และ 8) ด้านความเป็นมืออาชีพ

ปกรณ สีสกุล (2561, หน้า 24) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการ
สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์
2) การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว 3) ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4) ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร และ 5) การสร้าง
วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

สุรรัตน์ รอดพัน (2564, หน้า 40) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการ
สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการมี
วิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้าง

วัฒนธรรมดิจิทัล

พนทิพย์ หาญชนะ (2565, หน้า 122) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการรู้ดิจิทัล 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างค่านิยมวิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

จากความหมายการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียนและองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน สรุปได้ว่า ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างค่านิยม วิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร ส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้

ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 13) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 4) ได้ให้ความหมายว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคลากรภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

วรรณภา เย็นมนัส (2557, หน้า 54) ได้ให้ความหมายว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีระบบขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมุ่งหวังเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

นฤมล กอบแก้ว (2559, หน้า 25) ได้ให้ความหมายว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีวิธีการ เครื่องมือที่มีคุณภาพ และมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้ โดยมีการประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และพัฒนานักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมอย่างเข้มแข็งแล้วรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2562, หน้า 183) ได้ให้ความหมายว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและ

เครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

Hardwicke (2006, p. 17) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง เครื่องมือในการจัดการปัญหาด้านพฤติกรรมและสุขภาพของนักเรียน โดยมีการคัดเลือกและอบรมทีมงานที่เข้ามาดำเนินการให้ปฏิบัติงานอย่างมีหลักเกณฑ์ แบบแผน และกระบวนการที่ถูกต้องแม่นยำ บรรลุเป้าหมายให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเรียนตามที่โรงเรียนต้องการ

จากความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนมีคุณภาพ สามารถตรวจสอบได้ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ไข และพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้

2. ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข บนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากร 5 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูช่วยผู้ปกครอง และนักเรียนตาม 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อภายในและภายนอก

จันทร์ฉาย ไทรัตน์ (2561, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลของกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้ง

ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 79) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ผลจากกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคล ภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ

English and Ava (1974, p. 234) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลของกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเพื่อจะได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่า เป็นการดำเนินงานที่มีกระบวนการทำงานที่ชัดเจน เป็นระบบ ระเบียบ แบบแผน ที่สำคัญในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องปฏิบัติโดยอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบและครูประจำชั้นทุกคน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1.การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.การคัดกรอง 3.การส่งเสริมนักเรียน 4.การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5.การส่งต่อภายในและภายนอก

3. ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้ความสำคัญของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 3) ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น การติดการพนันนิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียนทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรุบกรอบอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เครียดซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยง

จากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน ปัจจัยเสี่ยง ต่อ บุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทในการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เล็งเห็น ภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชนมากมาย ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศใน อนาคตจึงมีนโยบายสำคัญที่จะต้องร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาวิธีการหนึ่ง คือการ นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ช่วย ป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และวิถีชีวิตที่ เป็นสุข

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 1) กำหนดไว้ว่า ความสำคัญของการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข ตามสังคม มุ่งหวังดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการศึกษานั้น ไม่เพียงพออันเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบอันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังนั้น การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนานักเรียนครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาท สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งดงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของ สังคม ซึ่งครูจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อให้ทันต่อ ความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงาน มีหลักฐานการปฏิบัติงาน มี เทคนิควิธีการหรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนจนเกิดผลดีต่อ ทุกคนทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมนักเรียน มีปัญหาซึ่งตัวนักเรียน ครูผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาอย่าง เร่งด่วน และสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพ โดยใช้ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

สรุป การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญและความ จำเป็นโดยนักเรียนจะได้รับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหา ในด้านการเรียน ด้าน

สุขภาพ ด้านสติปัญญา และด้านพฤติกรรม ให้มีคุณภาพ ครูใช้ระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความสามารถทางด้านการเรียน ข้อมูลทางด้าน
ครอบครัว ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

4. ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยยึด
ตามแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 22-56) ประกอบด้วย

4.1 กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

4.1.1 ความหมายของกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2554, หน้า, 4) ได้ให้ความหมาย
กำหนดทิศทาง หมายถึง การรับรู้ทิศทางขององค์กร โดยบุคลากรมีการรับรู้และเข้าใจ
เกี่ยวกับทิศทางขององค์กรและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

เพ็ญศรี ทศพร (2556) ได้ให้ความหมาย การกำหนดทิศทางของ
องค์กรเป็นการนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยโอกาสและข้อจำกัด มาทำการ
ประมวลผลเพื่อใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กรโดยการกำหนดทิศทางขององค์กร
สามารถกระทำได้ในลักษณะการกำหนดภารกิจและการตั้งเป้าหมายขององค์กร
จุดมุ่งหมายขององค์กร มีระดับความชัดเจนและความเฉพาะ

จันทร์ฤทัย พานิชศุภผล (2557, หน้า 48) กล่าวว่า กลยุทธ์
หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินการเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้

เศกสรร สกนธวัฒน์ (2560, หน้า 64 – 65) กล่าวว่า กลยุทธ์
หมายถึง การมุ่งสู่ความสำเร็จขององค์กรด้วยวิธีดำเนินการที่มุ่งไปข้างหน้าหรือเชิงรุก
เริ่มตั้งแต่การวางแผน การหาทางเลือกที่ดีที่สุด การระดมและจัดสรรทรัพยากร การ
ปฏิบัติงานให้ได้เปรียบคู่แข่งขัน การลดความเสี่ยงต่อองค์กรให้น้อยที่สุด สามารถ
ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและตลาด และมีการคำนึงถึงปรัชญาและ
จุดมุ่งหมายของ การจัดตั้งองค์การการวางแผนในภาพรวมขององค์การที่เป็นกระบวนการ
เพื่อพัฒนา องค์การที่ต่อเนื่องในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้าน
สภาพแวดล้อมภายใน ขององค์การและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนา
องค์การเพื่อให้ดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

ธีระนันต์ โมธรรม (2560, หน้า 13) กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เริ่มตั้งแต่การวางแผน การหาทางเลือกที่ดีที่สุด การระดมและจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติงานให้ได้เปรียบคู่แข่ง โดยคำนึงถึง องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร

จันดา เคนลักดา (2560, หน้า 16) กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานอย่างใด อย่างหนึ่งขององค์กรเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ขององค์กรที่กำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมตามบริบทขององค์กร โดยมี องค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ 1) องค์ประกอบที่เป็นวัตถุประสงค์ของกลยุทธ์ ได้แก่ เป้าหมาย พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์และตัวชี้วัด 2) องค์ประกอบที่เป็นแนวทาง ในการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์นำไปปฏิบัติ และการควบคุมกลยุทธ์

Rothaermel (2013, p. 9) กล่าวว่า กลยุทธ์หมายถึง แนวทางหรือวิธีการในการปฏิบัติที่ประกอบด้วย การดำเนินงานเชิงแข่งขันและแนวทางในการทำธุรกิจสำหรับผู้จัดการทั้งหลาย เพื่อสามารถนำไปดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานอย่างใดที่มุ่งสู่ความสำเร็จขององค์กร โดยศึกษาสภาพแวดล้อมในการกำหนดทิศทางขององค์กรเป็นการนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ โดยโอกาสและข้อจำกัด มาทำการประมวลผลเพื่อใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร โดยบุคลากรมีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทิศทางขององค์กรและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีดำเนินการที่มุ่งไปข้างหน้าหรือเชิงรุกเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ขององค์กรที่กำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมตามบริบทขององค์กร

4.1.2 ความสำคัญของกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

กลยุทธ์เป็นการกำหนดเป้าหมายและวิธีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก รวมถึงองค์ประกอบและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

จณิสตา สมบูรณ์ (2560, หน้า 74) กล่าวว่ากลยุทธ์มีความสำคัญในการกำหนด แนวทางการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้สมาชิกทั้งองค์กรทราบถึงทิศทางที่ทุกคนจะดำเนินไปอย่างชัดเจน ทำให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองได้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลง ของเศรษฐกิจและสังคม ได้เปรียบทางการแข่งขัน ภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ที่จะส่งผลให้องค์กรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

หวนใจ เวียงยิ่ง (2564, หน้า 86) กล่าวว่า กลยุทธ์มีความสำคัญต่อองค์กร ซึ่งผู้นำและผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเนื่องจากกลยุทธ์ช่วยทำให้องค์กรปรับตัวเองตามการเปลี่ยนแปลงได้ ตลอดเวลา และยังเป็นเครื่องมือช่วยกำหนดทิศทางของการพัฒนาองค์กรได้ชัดเจน อีกทั้งกลยุทธ์ยังช่วยในการปฏิบัติงานการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนาองค์กรอย่าง ต่อเนื่องและสามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ทุกสภาวะการเปลี่ยนแปลง

วนิดา แสนอินตะ (2565, หน้า 53) กล่าวว่า โรงเรียนต้องมีการบริหารจัดการที่มีแนวทางการบริหารที่ชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ การวางแผนงานที่มีแนวทางไปในทิศทางเดียวกัน จึงจะสามารถพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การวิเคราะห์นโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ศักยภาพ สิ่งแวดล้อมขององค์กรเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์ในเชิงบวก เน้นจุดแข็ง สิ่งที่ประสบความสำเร็จที่ผ่านมา ค้นหาโอกาสแห่งความสำเร็จ สร้างแรงบันดาลใจนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกันของผู้บริหาร ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนและอีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายที่ได้ร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย

Burns KL (2016) ได้กล่าวว่าการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุตามเป้าหมายนั้น บุคลากรในองค์กรต้องปฏิบัติงานภายใต้ทิศทางขององค์กร ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่ง นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานในอนาคต และหากบุคลากรในองค์กรปฏิบัติตามทิศทางขององค์กรย่อมทำให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ย่อมส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามขององค์กรได้ นอกจากนี้การได้รับการสนับสนุนทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมกับงานย่อมทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี

Henry Mintzberg (2020 pp. 58 – 65) กล่าวว่ากลยุทธ์มีความสำคัญไม่เพียงแต่เป็นการวางแผนเชิงทฤษฎี แต่ยังต้องมีการปรับตัวและตอบสนองต่อสถานการณ์จริง การวางแผนที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญ

Robbins and Coulter (2012, pp. 253 – 254) กล่าวว่ากลยุทธ์มีความสำคัญต่อการทำให้การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และทิศทางในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบด้าน ทำให้การดำเนินงานทุกส่วนภายในองค์กรเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับมีส่วนร่วมในการริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้า มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้องค์กรสามารถคาดการณ์ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และเสาะหาเทคนิควิธีในการเปลี่ยนแปลงปัญหาให้เป็นโอกาส เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุผลสำเร็จ ตรงตามเป้าหมาย และทำให้ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ชัดเจน ตรงกัน สามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบ และลดความเสี่ยงในการดำเนินงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ มีความสำคัญ โดยผู้บริหารต้องทำการวิเคราะห์นโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ศักยภาพ สิ่งแวดล้อมขององค์กรเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์ในเชิงบวก เน้นจุดแข็ง สิ่งที่ประสบความสำเร็จที่ผ่านมา มีการวางแผนงานที่มีแนวทางไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่มีความชัดเจนตั้งแต่ระดับองค์กรและส่วนงานต่าง ๆ ในองค์กรทำให้เห็นภาพรวมในสิ่งเดียวกัน และสามารถวางแผนกลยุทธ์ในแต่ละส่วนงานออกมาได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4.1.3 องค์ประกอบของทิศทาง/กลยุทธ์

นักวิชาการ นักวิจัย ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกลยุทธ์ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2567, หน้า 11)

ได้เสนอการกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ได้ให้แนวทางการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการกำหนดทิศทาง/ กลยุทธ์ ต้องศึกษาสภาพปัจจุบัน นโยบาย/กฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพปัญหา ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคม และชุมชน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

พรวิทย์ จันทศิริ (2560, หน้า 23) ได้เสนอแนวทางการวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษาว่า จะต้องกำหนดองค์ประกอบสำคัญในแผน ดังนี้

1. การสร้างวิสัยทัศน์ เป็นการสร้างภาพความสำเร็จในอนาคตของสถานศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นซึ่งผู้บริหารและสมาชิกทุกคนในสถานศึกษาร่วมกันคาดหวังและจินตนาการขึ้น เป็นการมองภาพอนาคตและกำหนดจุดหมายปลายทางที่เชื่อมโยงกับภารกิจ ค่านิยมและความเชื่อเข้าด้วยกัน จุดมุ่งหมายปลายทางดังกล่าวต้องชัดเจน ทำลาย มีพลัง ความเชื่อและความเป็นไปได้ ลักษณะของวิสัยทัศน์โดยทั่วไปจะเป็นข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน ทำลายสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต

2. พันธกิจของ (Mission) เป็นการพิจารณาว่าสถานศึกษาจะต้องทำหน้าที่อะไรตามกฎหมายด้านการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่นที่มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันแล้ว สถานศึกษาของเราจะเพิ่มภารกิจที่โดดเด่นแตกต่างจากหน่วยงานเหล่านั้นอย่างไร โดยให้ระบุลงไปให้ชัดเจน อย่งไรก็ตาม ก่อนกำหนดพันธกิจ สถานศึกษาจะต้องทำการวิเคราะห์พันธกิจขององค์กรเพื่อตรวจสอบว่าพันธกิจหลักของสถานศึกษาที่ทำอยู่ในปัจจุบันยังมีความเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร พันธกิจใดควรยกเลิกเพราะเหตุใด พันธกิจใดควรปรับเปลี่ยนใหม่หรือเพิ่มขึ้นเพราะเหตุใด บุคลากรทุกคนต้องตระหนักว่าพันธกิจ ใดคือพันธกิจหลัก พันธกิจใดคือพันธกิจรอง เน้นให้สมาชิกในหน่วยงานเข้าใจตรงกัน

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา คือ เรื่องหลัก ๆ หรือเรื่องใหญ่ที่สถานศึกษาจะต้องจัดทำเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ และสามารถเชื่อมโยงไปกำหนดเป้าประสงค์ เช่น เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรให้มีความพร้อมต่อการปฏิบัติการกิจ (ประเด็นยุทธศาสตร์) บุคลากรและองค์กรมีความพร้อมในการปฏิบัติงานในระดับเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

4. เป้าประสงค์ของสถานศึกษา คือ สภาพความสำเร็จของการดำเนินงานในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละยุทธศาสตร์ เป็นการระบุหรือบอกให้ทราบเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะทำให้ได้ ซึ่งแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงาน

5. กลยุทธ์ของสถานศึกษา (Strategy) เป็นวิธีการดำเนินการของ สถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ของ สถานศึกษา หากจะพิจารณาความสอดคล้องเชื่อมโยงพบว่าในหนึ่งเป้าประสงค์สามารถกำหนดยุทธศาสตร์ได้หลายยุทธศาสตร์ ในหนึ่งประเด็นยุทธศาสตร์

สามารถกำหนดได้ หลาย ๆ เป้าประสงค์และในหนึ่งวิสัยทัศน์สามารถกำหนดได้หลาย ๆ ประเด็นยุทธศาสตร์

6. โครงการ/ กิจกรรม (Project) เป็นกิจกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่ สถานศึกษากำหนดขึ้นมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุแต่ละกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา

7. ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI) เป็นตัวที่สะท้อน ความสำเร็จของแผนงานโครงการที่ดำเนินงานในแผนกลยุทธ์

วัฒนา สายเชื้อ (2561, หน้า 42) ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของกลยุทธ์ในการบริหารงาน ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง สิ่งมุ่งหวังจะมีหรือให้เกิดขึ้นใน อนาคต ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางของภารกิจให้เป็นที่ไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2. พันธกิจ (Mission) หมายถึง การกำหนดกรอบหรือขอบเขต การดำเนินงานให้ครอบคลุมหน้าที่

3. วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังจะให้บรรลุผลสำเร็จจากการปฏิบัติตามภารกิจในทุกหน้าที่ของการบริหาร การจัดการ การสั่งการ การบริหารบุคคล

4. กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแผนงานการดำเนินงานสถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์ จากบริบทของสถานศึกษา ผ่านการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบและคัดเลือกอย่างเหมาะสม

5. โครงการ/กิจกรรม หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมแผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน

6. ตัวชี้วัด หมายถึง การกำหนดตัวบ่งบอกหรือหน่วยวัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

หวานใจ เวียงยิ่ง (2564, หน้า 94) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกลยุทธ์ ไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ หมายถึง สิ่งมุ่งหวังจะมีหรือให้เกิดขึ้นใน อนาคต ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางของภารกิจให้เป็นที่ไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2. พันธกิจ หมายถึง การกำหนดกรอบหรือขอบเขตการดำเนินงานให้ครอบคลุมหน้าที่ของการบริหารงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545

3. วัตถุประสงค์ หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะบรรลุผลสำเร็จจากการปฏิบัติตามภารกิจในทุกหน้าที่ของการบริหาร การจัดการ การสั่งการ การบริหารบุคคล

4. วิธีปฏิบัติกลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแผนงานการดำเนินงานสถานศึกษาที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยผ่านการวิเคราะห์จากบริบทของสถานศึกษา ผ่านการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบและคัดเลือกอย่างเหมาะสม

5. โครงการ/กิจกรรม หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมแผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานชัดเจน โดยมีวิธีการดำเนินงานอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณและระยะเวลาดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

6. ตัวชี้วัด หมายถึง การกำหนดตัวบ่งบอกหรือหน่วยวัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

Gill (2006, p. 12) ได้เสนอองค์ประกอบที่สำคัญของแผนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ และแนวทางปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ (Vision) 2) พันธกิจ (Mission) 3) วัตถุประสงค์ (Objective) 4) เป้าหมาย (Target) และ 5) กลยุทธ์ (Strategy)

จากแนวคิดเกี่ยวกับข้างต้นสรุปได้ว่า การกำหนดองค์ประกอบสำคัญในแผนกลยุทธ์ ควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โดยศึกษาสภาพปัจจุบัน นโยบาย/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพปัญหา ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคมและชุมชน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันนำมาสู่การวางแผนกลยุทธ์ ที่ต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์หลักเพื่อเป็นการกำหนดทิศทางของสถานศึกษาเสียก่อน จากนั้นจึงกำหนดเป้าประสงค์ เป้าหมายกลยุทธ์ โครงการ กิจกรรม และตัวชี้วัด เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและการประเมินกลยุทธ์

จากความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่า การกำหนดกลยุทธ์ในการ

บริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือการกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตให้ชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น วิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โดยศึกษาสภาพปัจจุบัน นโยบาย/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพปัญหา ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคมและชุมชน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา มีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด พันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย เป้าประสงค์มองภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ วิธีดำเนินการ แนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตัวชี้วัด ที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

4.2 การวางระบบและแผนการดำเนินงาน

การวางระบบ (System Planning) และการวางแผนการดำเนินงาน (Operational Planning) เป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารจัดการที่ช่วยให้การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4.2.1 ความหมายของการวางระบบและแผนการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มปป. หน้า 14) ได้ให้ความหมาย การวางระบบและแผนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

อนันต์ เกตุวงศ์ (2541, หน้า 3 – 4) ได้ให้ความหมายว่า การวางระบบและแผนการดำเนินงาน หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้าในการเลือกทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้ คือ จะทำอะไร (What) ทำไมจึงต้องทำ (Why) ใครบ้างที่จะเป็นผู้กระทำ

(Who) จะกระทำเมื่อใด (When) จะกระทำกันที่ไหนบ้าง (Where) และจะกระทำกันอย่างไร (How)

วิโรจน์ สารัตนะ (2546, หน้า 59) ได้ให้ความหมายการวางระบบและแผนการดำเนินงานว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการกระทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บุคคลในองค์การปฏิบัติตามให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Smith (2010) ได้ให้ความหมายการวางแผนการดำเนินงาน หมายถึง การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในระดับปฏิบัติการขององค์กร ซึ่งรวมถึง การกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำ การจัดสรรคณะกรรมการดำเนินงาน และการวางแผนงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้

จากความหมาย เกี่ยวกับการวางระบบและแผนการดำเนินงาน สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการกระทำไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้ง ภายในและภายนอกองค์กร

4.2.2 ความสำคัญของการวางระบบและแผนการดำเนินงาน

การวางระบบและแผนการดำเนินงาน เป็นงานหลักและสำคัญในการบริหารของหน่วยงานในทุกๆระดับ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดทิศทาง เป้าหมาย วิธีดำเนินการ ที่จะทำให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด การดำเนินงานจะประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแผน หากวางแผนดีก็เท่ากับดำเนินงานสำเร็จไปแล้วกว่าครึ่ง ดังนั้น การวางแผนจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) การวางแผนเป็นหน้าที่อันดับแรกของผู้บริหาร
- 2) การวางแผนเป็นแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ผู้ปฏิบัติตามแผนสามารถศึกษาเรียนรู้วิธีการ ขั้นตอนและกระบวนการทำงานได้จากแผนที่ลงมือปฏิบัติ
- 3) แผนและการวางแผนเป็นตัวกำหนดทิศทางและความรู้สึกในเรื่องของความมุ่งหมายสำหรับองค์การให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รู้ แผนเป็นกรอบสำหรับการตัดสินใจให้ผู้ปฏิบัติได้อย่างดี จึงสามารถป้องกันมิให้มีการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาแต่ละครั้งไปเท่านั้นด้วย

4) แผนและการวางแผนจะช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมองไปในอนาคตและเห็นโอกาสที่จะแสวงหาประโยชน์หรือกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จตามความมุ่งหมายได้ ทั้งยังมองเห็นปัญหาอุปสรรคและภัยคุกคามต่าง ๆ เพื่อจะหาทางป้องกันตลอดจนลดภาวะความเสี่ยงต่าง ๆ ได้ด้วย

5) การตัดสินใจที่มีเหตุผลในการวางแผนนั้น จะมีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ไว้วางหน้า ซึ่งมีเวลาพอที่จะใช้ทั้งหลักทฤษฎี แนวความคิด และหลักการประกอบกับตัวเลขสถิติและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาตัดสินใจ จึงทำให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม มีเหตุผลและเป็นประโยชน์ตามต้องการ

6) การวางแผนในเรื่องของการเตรียมการไว้วางหน้า เมื่อมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตามความต้องการกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องกระทำให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และบังเกิดผลตามเป้าหมายนั้น ๆ จะต้องได้รับการพิจารณาการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ทั้งวิธีการกระบวนการ ขั้นตอนของการกระทำ ทรัพยากรที่ต้องใช้ เวลา สถานที่และการควบคุมดูแลการทำงาน

7) การวางแผนมีส่วนช่วยให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้มาก

8) การวางแผนเป็นตัวนำในการพัฒนา

Kaplan & Norton (1992, p.77) การวางแผนการดำเนินงานมีความสำคัญเนื่องจากการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเป็นระบบช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดกิจกรรมและทรัพยากรที่จำเป็นอย่างชัดเจน

Dessler, G. (2019, p. 99) ได้กล่าวว่า การวางแผนการดำเนินงานมีความสำคัญเนื่องจากการวางแผนระบบและแผนการดำเนินงานที่ดีจะช่วยให้การจัดสรรทรัพยากร เช่น บุคลากรและงบประมาณ เป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการขององค์กร

จากความสำคัญ เกี่ยวกับการวางแผนระบบและแผนการดำเนินงานสรุปได้ว่า เป็นงานหลักและสำคัญในการบริหารขององค์กรในทุกระดับ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดทิศทาง เป้าหมาย วิธีดำเนินการ ที่จะทำให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดกิจกรรมและทรัพยากรที่จำเป็นอย่างชัดเจน

4.2.3 แนวปฏิบัติของสถานศึกษาในการวางแผนการดำเนินงาน
จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
 2552, หน้า 3)

4.1.3.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ได้คณะกรรมการตามระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนของสถานศึกษา
- 2) เพื่อให้ได้ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน วิธีดำเนินการ ผู้บริหารและคณะผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนี้
 - 2.1) ประชุมหารือเพื่อกำหนดโครงสร้างบุคลากรในระบบ
 ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา
 - 2.2) แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ)
 - 2.3) คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)
 - 2.4) คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน)
 - 2.5) หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสมภายใต้บริบทของ
 สถานศึกษา

3) กำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการอำนวยการ
 คณะกรรมการประสานงานและคณะกรรมการดำเนินงานในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 จากความหมาย ความสำคัญ แนวปฏิบัติของสถานศึกษาเกี่ยวกับการวาง
 ระบบและแผนการดำเนินงาน สรุปได้ว่า การวางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการจัด
 โครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบ
 สารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบดูแลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนด
 ทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน สนับสนุนปัจจัยที่
 เอื้อต่อการดำเนินงาน มีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

4.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือ ประกอบการทำงานและ
 ขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ นำขั้นตอนการดำเนินงานมาจากคู่มือ
 แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน

ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2547, หน้า 35-52) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

1.1 ความสำคัญ ด้วยนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หลอหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง คือ การรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน แก้ไขปัญหาของนักเรียน มิใช่ความรู้สึกหรือการคาดเดา ซึ่งจะก่อให้เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ดังนี้

1.2.1 ด้านความสามารถ

1.2.1.1 ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา พฤติกรรมการเรียน เช่น การมาเรียน เวลาเข้าชั้นเรียน

1.2.2 ด้านสุขภาพ

1.2.2.1 ด้านร่างกาย ได้แก่ ความปกติ ความพิการ หรือบกพร่องทางร่างกาย โรคประจำตัว ส่วนสูง น้ำหนัก เป็นต้น

1.2.2.2 ด้านจิตใจ - พฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ซึมเศร้า วิดกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย เป็นต้น

1.2.2.3 ด้านครอบครัว 1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการมาเรียน รายได้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน อาชีพของผู้ปกครอง 2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน จำนวนพี่น้อง ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว บุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่

อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3 วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม หลากหลาย ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญ คือ

1.3.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจนักเรียนเบื้องต้น โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากเพื่อน ๆ ของนักเรียนหรือครูท่านอื่น เป็นต้น รวมทั้งใช้เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบ และรายละเอียดในระเบียบสะสมของโรงเรียนที่อย่างน้อยครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนจึงเป็นความลับ และเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียบสะสมให้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งระเบียบสะสม ไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียน อย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัด หรือ แบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมการปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต มีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะที่ได้ทำการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในแถบยุโรป เพราะเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เด็กไทย แบบประเมินเด็กมี 3 ชุด คือ

1.3.2.1 ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.2 ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.3 ชุดที่ได้กัประเมินตนเองทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหา และจำนวนข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียวหรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยใช้ระยะเวลาที่ประเมิน ไม่ควรห่างกันจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

1.3.3 วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่ข้อมูลนักเรียนจาก ระเบียบสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมไม่เพียงพอ หรือกรณีจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม อีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐาน ความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หลอหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมา วิเคราะห์คัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา และป้องกันแก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ปัญหาของนักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นขั้นตอนแรกที่สถานศึกษาสามารถทำได้โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนทุกคน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน และมีการบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2. การคัดกรองนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรอง นักเรียนมีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน

เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ได้นำเสนอถึง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้

2.1 ความสำคัญการคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูล ที่เกี่ยวกับนักเรียนเพื่อเป็นการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.1.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูล ต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2.1.2 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนจัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกัน หรือแก้ไขตามกรณี

2.1.3 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมี ปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือ และแก้ปัญหาโดย เร่งด่วน

2.1.4 กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน อย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องการให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้น จนถึงขั้นสูงสุดการจัดกลุ่มของนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษา ในการหาวิธีการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้ตรงกับปัญหาของ นักเรียน เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งครูที่ปรึกษาที่ไม่ได้คัดกรองนักเรียนจะ ขาดความชัดเจน ในเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนส่งผลต่อความรวดเร็วในการ ช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษา จำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมี ปัญหา ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติ แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่า ขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่น ที่มีความไวต่อการรับรู้ หรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการ ล้อเลียน ในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ ผู้ปกครองรู้สึก ว่า ลูกหลานของตน ถูกจัดอยู่ในกลุ่มผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น และเก็บผลการคัดกรองนักเรียน เป็นความลับ

2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน ให้ อยู่ในดุลพินิจ ของครูที่ปรึกษาโรงเรียนควรมีการจัดการประชุม การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ การคัดกรองนักเรียน เพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันให้มีมาตรฐานหรือ แนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มี การ กำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือมี ปัญหาการคัดกรองเป็นกิจกรรมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครูที่ปรึกษา ต้องทำ อย่างรอบคอบ และควรกำหนดช่วงเวลาของข้อมูลการคัดกรอง หากข้อมูลต่าง ๆ ของ นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรทบทวนข้อมูลการคัดกรองใหม่และควรใช้ ข้อมูลจากหลายจุด เพื่อความเที่ยงในการคัดกรองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัด กรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลพินิจของครูที่ปรึกษาโดยการยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ของโรงเรียนเป็นหลักด้วย

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาวิเคราะห์ และแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ โดยสถานศึกษามีการใช้แบบ ประเมิน SDQ ใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรอง ความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมิน ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจ สุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน

3. การส่งเสริมนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการ ส่งเสริม นักเรียน มีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มี มาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตาม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ดังนี้

3.1 ความสำคัญการส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้ นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา อยู่ในความดูแลของครูที่ ปรึกษา มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนอยู่ ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มี ปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

3.2. วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่กิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือ

3.2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม อาจจัดที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทำให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

3.2.1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม มีการบันทึกในแบบบันทึก การจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มการบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและการจัดทำรายงาน โดยยึดความต้องการของนักเรียนสำรวจความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ให้เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้ง ควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปของบันทึกการจัดกิจกรรม หรืออื่น ๆ

3.2.1.2 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย โดยยึดหลักความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

3.2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความสามารถมากขึ้น หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรม สอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียน แกนนำในระดับห้องเรียน / ระดับชั้นเรียน / ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผล ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหามีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ไว้ดังนี้

4.1 ความสำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย ครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่ให้นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากนี้ทุกครั้งที่ของการช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

4.2 วิธีการและเครื่องมือป้องกันและแก้ไขปัญห การป้องกันและแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

4.2.1 การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้น้อยลงทั้งความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนเองของนักเรียน ปัจจัยที่ช่วยให้การปรึกษามีประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษา ควรมีพื้นฐานและทักษะพื้นฐาน ดังนี้

4.2.1.1 จิตวิทยาวัยรุ่น

4.2.1.2 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกาย และ

จิตใจ

4.2.1.3 กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่

สำคัญ ๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก การช่วยเหลือแก้ไข

4.2.1.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ในแต่ละ

ลักษณะ ของปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น

4.2.2 การจัดกิจกรรม คือการป้องกันและแก้ไขปัญหา

นักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้ว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนรวมทั้งผู้ปกครอง

4.3 ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของ

นักเรียน มีดังนี้

4.3.1 การรักษาความลับเรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ให้

การช่วยเหลือแก้ไข ต้องไม่นำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ – สกุลจริงของนักเรียน บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียนควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้ การรายงานการช่วยเหลือนักเรียนควรรายงานในส่วนที่ควรเปิดเผย ควรให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

4.3.2 การแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือแก้ไข ปัญหา ของ

นักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปัญหาของนักเรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุเหมือนกันและวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จจากนักเรียนคนหนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล มีเพียงแต่แนวทางกระบวนการหรือทักษะช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อน เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจสอบหาสาเหตุต่อนักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด O ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. การส่งต่อนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อมีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานเพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อ ไว้ดังนี้

5.1 ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้นอาจมีบางกรณีที่ปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

5.1.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังนักเรียนที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้

5.1.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น แต่หากเกิดจากกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลืออีกต้องส่งไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

5.2 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษาการส่งต่อนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

5.2.1 นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ

5.2.2 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น

5.2.3 ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งผลต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

5.3 แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียน

5.3.1 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อไปเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน

5.3.2 สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการรวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือที่ผ่านมา นั้น ให้ผู้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบเพื่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือประสานงาน

5.3.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้เข้าใจตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาตามความเหมาะสมถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระวังไม่ให้นักเรียนเกิดความกังวล โกรธ หรือรู้สึกผิด เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อ ยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือ

5.3.4 ครูที่ปรึกษานัดวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่รับการช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย

5.3.5 ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้น ในกรณีที่ปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อ นักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่

ปรึกษาหารือการส่งต่อ นักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการ ดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ไปยังหน่วยงาน ภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยัง หน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกทาง มีการดำเนินการ บันทึกรายชื่อข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือให้นักเรียน และประเมินผลการส่งต่อ นักเรียนอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงาน สรุปได้ว่า เป็นการ กำหนดแนวทาง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ในการดำเนินงานในระดับปฏิบัติการขององค์กร ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการ ดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา ประกอบด้วย การดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูล นักเรียนรายบุคคล หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุง ข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และ สรุปผล 2) การคัดกรองนักเรียน มีการดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนด เกณฑ์การคัดกรองนักเรียนและใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรอง ออกแบบเครื่องมือคัด กรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา นำผลการประเมิน การคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็นข้อมูล สารสนเทศระดับสถานศึกษา 3) การส่งเสริมและการพัฒนา มีการจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติ งานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน และจัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรม ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่าง น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนที่ หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และครูประจำชั้นได้ สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน 4) การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหา ครูที่ปรึกษาวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียน กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จัดกิจกรรมป้องกัน ปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสรุปและ

รายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อนักเรียน โรงเรียน มีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณี นักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง และประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึง ผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน และรายงานผลการติดตามช่วยเหลือ นักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ

4.4 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลของโรงเรียนเป็นกระบวนการ สำคัญในการส่งเสริม แนะนำ ปรีกษา ให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยขอเสนอ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลของโรงเรียน ดังนี้

1. ความหมายการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

ได้มีนักบริหารและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการ นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการศึกษาไว้ ดังนี้

สุขเมธ คสิลวน (2557, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของการ นิเทศ การศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการภายใน สถานศึกษาใน การให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาการของ นักเรียนทุกด้าน ทั้ง ทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมให้เต็มตามวัยและ ตามศักยภาพโดยความ ร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน

วารุณี วงศ์ลีชา (2557, หน้า 11) ได้สรุปความหมายของการ นิเทศ การศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุง และพัฒนา คุณภาพ การเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด สิริรัตน์ ใจทาน (2558, หน้า 12) ได้สรุปความหมายของการนิเทศ การศึกษาไว้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การนิเทศเป็นระบบหนึ่งของระบบการ บริหารการศึกษา เป็นความพยายามทุกสิ่งทุกอย่างของผู้ที่อยู่ในโรงเรียนตั้งแต่ผู้บริหารลง ไปในอันที่จะปรับปรุงส่งเสริมประสิทธิภาพในด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้ดีขึ้น ทำให้เกิดการเพิ่มพลังในการปฏิบัติงานของครู รวมทั้งให้ครูเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ

และก่อให้เกิดผลในขั้นสุดท้ายคือ การศึกษาของเด็กก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัชรฯ เล่าเรียนดี (2550, หน้า 3) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมระหว่างผู้ให้การนิเทศ หรือผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของครู ต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อเดียวกัน คือ คุณภาพการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน

ฉันทนา จันท์บรรจง (2554, หน้า 32) ให้ความหมายว่าการนิเทศเป็นกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยความร่วมมือระหว่างและผู้รับการนิเทศ

จากความหมายของการนิเทศการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการจัดการภายในสถานศึกษาในการให้ความช่วยเหลือครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ความสำคัญของการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

นักการศึกษาได้นำเสนอความสำคัญของการนิเทศการศึกษา ดังนี้ (พิทยา เข้มขันเขตวิทย์, 2550, หน้า 16 – 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย ศิษยานิเทศก็จึงเป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อความเจริญของงานของครูแม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีแล้วก็ตามแต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณ์จริง

3. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการสอนเนื่องจากครูต้องปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ กันและต้องเผชิญกับภาวะที่ค่อนข้างหนักครูจึงไม่อาจสละเวลาได้มากเพียงพอต่อการเตรียมการสอน การนิเทศการศึกษาจึงสามารถลดภาระของครูได้ในกรณีดังกล่าว

4. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทำให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์และจากการอภิปราย จากการค้นพบของการวิจัยมีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตดังกล่าวการนิเทศการศึกษาสามารถให้บริการได้

5. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาชีพแบบประชาธิปไตย การนิเทศการศึกษาสามารถให้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังสามารถรวมพลังของทุกคนที่รวมอยู่ในกระบวนการทางการศึกษาด้วย

สุทนต์ ศรีไสย์ (2555, หน้า 7 - 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษามีพื้นฐานมาจากการวิจัยและเกี่ยวข้องโดยตรงกับโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงส่วนมากจะเกี่ยวข้องอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ ความรับผิดชอบ การเร้าหรือกระตุ้นให้ครูปรับปรุงตนเอง ประโยชน์ที่ครูควรจะได้รับจากการนิเทศสรุปได้ ดังนี้

1. การนิเทศช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้าครูยังคงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ในห้องเรียนครูก็จะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์แบบและจะมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานทุกด้าน

2. การนิเทศสนับสนุนให้ครูสามารถประเมินผลการทำงานได้ด้วยตนเอง ครูสามารถมองเห็นด้วยตนเองว่าตนเองนั้นประสบผลสำเร็จในการสอนได้มากน้อยเพียงใดและการปฏิบัติงานภายในโรงเรียนของครูส่วนมากจะเกี่ยวข้องอยู่กับวิธีการควบคุมมากกว่าการจัดการ ดังนั้น ในการควบคุมสิ่งใดเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนครูจะต้องมีอำนาจอย่างแท้จริงจึงจะสามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เหมาะสมกับสถานการณ์และมองเห็นความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน

3. การนิเทศช่วยครูได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ครูผู้สอนแต่ละคนสามารถสังเกตการทำงานหรือการสอนของครูคนอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงการสอนของตน นอกจากนี้จะมีการแลกเปลี่ยนวัตถุประสงค์การสอนและรับเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ จากครูคนอื่นไปทดลองใช้รวมทั้งเรียนรู้วิธีการช่วยเหลือให้การสนับสนุนแก่ครูคนอื่น ๆ ด้วย

4. การนิเทศช่วยกระตุ้นครูให้มีการวางแผนจัดทำจุดมุ่งหมายและแนวปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ครูแต่ละคนสามารถให้ความช่วยเหลือเพื่อนครูด้วยกันเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาการสอนอย่างกว้าง ๆ ภายในโรงเรียน การวางแผนฝึกหรือให้บริการเสริมวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรและการกระตุ้นให้ครูผู้สอนทำงานวิจัยเกี่ยวกับชั้นเรียน รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของครูกับกลุ่มจะชี้ให้เห็นความสามารถในการควบคุมและจัดการ ความน่าเชื่อถือและความเป็นนักวิชาการของครูคนนั้นได้เป็นได้

เป็นได้เป็นอย่างดี

5. การนิเทศจะเป็นกระบวนการที่ท้าทายความสามารถของครูให้มีความตึงเครียดนามธรรมสูงขึ้น ในขณะที่ปฏิบัติงานครูผู้สอนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินผล ข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นข้อดีและข้อเสียของการปฏิบัติงานรวมทั้งแนวคิดหลายแนวทางซึ่งวิธีการดังกล่าวจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะท้าทายและช่วยพัฒนาแนวคิดเชิงนามธรรม (Abstract Thinking) ของครูให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

จากความสำเร็จในการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล การศึกษา สรุปได้ว่า มีความสำคัญในการช่วยเหลือครูให้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผลจากการนิเทศจะเป็นข้อมูลสะท้อนให้เห็นข้อดีข้อเสียของการปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้ครูได้รับการฝึกฝน ปรับปรุงการทำงาน ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานหรือการสอนและช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง

3. หลักการของการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยเหลือ และพัฒนาความสามารถของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในกระบวนการจัดการศึกษา การนิเทศการศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง มีหลักการในการปฏิบัติโดยอาศัย หลักการของนักการศึกษาที่ได้เสนอหลักการไว้ ดังนี้

เสรี ลาซโรจน (2550, หน้า 107 – 108) กล่าวว่า หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการนิเทศการศึกษา มีดังนี้

1. หลักการของกระบวนการวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีระเบียบวิธีที่รัดกุมชัดเจน ตั้งแต่การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการวางแผน การนิเทศ การปฏิบัติตามแผนการนิเทศ การประเมินผล การนิเทศซึ่งอาศัยขั้นตอนตามวิทยาศาสตร์ คือ การกำหนดปัญหา การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การตั้งสมมุติฐาน และสรุปผลอย่างมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

2. หลักการของความเป็นประชาธิปไตย คือ เคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคลแตกต่างกัน มีความถนัด ความสนใจ ความสามารถแตกต่างกัน มีการร่วมมือกันในกระบวนการนิเทศ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อที่จะกำหนดความต้องการจำเป็น จุดมุ่งหมายรูปแบบและกิจกรรม ที่จะใช้ในการนิเทศ จัดทำข้อตกลงที่แต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติ วิเคราะห์และประเมินผลการทำงานร่วมกันด้วย

3. หลักการนิเทศเพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์ โดยการแสวงหาความสามารถพิเศษ ของผู้ปฏิบัติงาน ครูและผู้มีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้มีการแสดงออกถึงทักษะและความสามารถ ที่แต่ละคนมีอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคนและงานไม่ใช้การเน้นย้ำจุดบกพร่องของคนและงาน

4. หลักการปฏิบัติงานของกระบวนการกลุ่มและการมีส่วนร่วม โดยเน้นความร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินงานที่ยึดวัตถุประสงค์การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือและแบ่งปันประสบการณ์ ซึ่งกันและกัน ร่วมคิด ร่วมพัฒนา ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จของงานโดยส่วนรวม

5. หลักการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งเน้นการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบและข้อตกลงที่ได้ทำกันไว้ มีการควบคุมติดตามผลการดำเนินงานตามขั้นตอน ที่ได้กำหนด ตรวจสอบผลการนิเทศทุกขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพและประสิทธิภาพ ของกระบวนการและผลการนิเทศตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน

6. หลักการปฏิบัติงานโดยยึดนโยบายและวัตถุประสงค์ของงาน โดยกระบวนการนิเทศ ไม่เพียงแต่จะต้องสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาที่กำหนดเท่านั้น หน่วยงานมีความจำเป็นต้องเหลื่อมนโยบายของหน่วยเหนือด้วย และที่สำคัญคือ การนิเทศทุกครั้งจะต้องให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากหลักการของการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยเหลือและพัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม มีความเป็นประชาธิปไตยกฎวิชาการและเป็นวิทยาศาสตร์ที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง มีมนุษยสัมพันธ์ตลอดจน ยึดถือปรัชญา ที่มีคุณค่าต่องานการศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษา

จากความหมาย ความสำคัญ หลักการการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล สรุปได้ว่า กระบวนการในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และกำหนดแผนงาน การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการ

หลากหลายตามสภาพจริง ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์จัดทำรายงาน นำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง

บริบทสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. ประวัติความเป็นมา

กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้ง “สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 – 18” ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 22 มีนาคม 2559 เพื่อให้การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามข้อ 2 และข้อ 7 ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 11/2559 เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ 21 มีนาคม 2559 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศให้ตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตั้งอยู่ที่จังหวัดสกลนคร รับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานศึกษาธิการภาคที่ตั้งขึ้นตามประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค 1-13 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 27 กันยายน 2555 ไปเป็นของสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค

พ.ศ. 2560 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2560 ข้อ 5 ให้มีการจัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวน สิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งกลุ่มงานภายในออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มอำนวยการ 2) กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา 3) กลุ่มบริหารงานบุคคล 4) กลุ่มพัฒนาการศึกษา 5) กลุ่มตรวจราชการและติดตามประเมินผล

พ.ศ. 2562 กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2562 เรื่อง สถานที่จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตั้งอยู่ถนนโสภะวง ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47000 รับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร

2. อำนาจหน้าที่

สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ดังนี้

1. กำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศทิศทางการดำเนินงานตามข้อ 3 (1) (กำหนดทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด) นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบ ตามศักยภาพและโอกาสของบุคคล และชุมชนในพื้นที่
2. สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา
3. กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ
4. สนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ
5. ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

3. บริบทโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

จากการกำหนดขนาดโรงเรียนในระดับประถมศึกษา โดยจำแนกตามจำนวนนักเรียน โดยโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามประกาศสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งขนาดของโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 720 – 1,679 คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป ทำให้การบริหารจัดการโรงเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จำนวน 19 โรงเรียน โดยแบ่งเป็น จังหวัดสกลนคร 11 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 27 คน ครู 744 คน จังหวัดนครพนม 7 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 32 คน ครู 316 คน และจังหวัดมุกดาหาร 1 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน ครู 48 คน

สรุปได้ว่า สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีหน้าที่ คือ กำหนดยุทธศาสตร์ และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ กำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ งานด้านวิชาการ และประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อผลสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตตรวจราชการที่ 11 ดังนี้

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

วาสนา พลชาย (2562, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อระญา ปะภาวะเต (2564, หน้า 191 – 192) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเปิดรับองค์ความรู้ใหม่ สร้างสังคมแห่งปัญญาการพัฒนาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีแนวทางการพัฒนาตามองค์ประกอบภาวะผู้นำยุคดิจิทัล 5 องค์ประกอบ 29 แนวทาง สรุปได้ดังนี้ มีระบบการวางแผนและ สร้างแนวทางในการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างสังคมแห่งปัญญา โดยการกำหนดนโยบายให้บุคลากรต้องได้รับการอบรมหรือการอบรมออนไลน์

เข้าร่วมและส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพด้านการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดี ในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความตระหนักในหลักจริยธรรมเพื่อวิวัฒนาการของวัฒนธรรมสังคมดิจิทัลในการใช้สื่อที่เหมาะสม

จารุพันธ์ ผิวผาง (2564, หน้า 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพโดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน และ 3) ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ พบว่า มีองค์ประกอบ 3 ด้าน สามารถพยากรณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้ร้อยละ 70 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาต่อไป

จิตรกร จันทรสุข (2564, หน้า 36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ และ 15 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี มีตัวบ่งชี้ 3 ข้อ คือ ผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัล ผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัล และผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมองค์การโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอน 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์มีตัวบ่งชี้ 3 ข้อ คือ ผู้บริหารสามารถมองการณ์ไกลเพื่อความสำเร็จในอนาคตขององค์กร ผู้บริหารสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล และผู้บริหารมีกลยุทธ์ที่สนับสนุน

เป้าหมายขององค์กร 3) ด้านการเป็นผู้นำดิจิทัล มีตัวบ่งชี้ 3 ข้อ คือ ผู้บริหารปฏิบัติตนให้ เป็นตัวอย่างที่สามารถใช้ดิจิทัล ผู้บริหารสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากร และผู้บริหาร เป็นผู้ให้คำปรึกษากับบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านความสามารถการใช้ดิจิทัล มี ตัวบ่งชี้ 3 ข้อ คือ ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์มและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ผู้บริหารมี ความคิดสร้างสรรค์ด้านดิจิทัลและค้นพบวิธีใหม่ ๆ และผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจและ ทักษะเทคนิคทางด้านดิจิทัล และ 5) การบริหารจัดการโครงสร้าง มีตัวบ่งชี้ 3 ข้อ คือ ผู้บริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคลในการทำงานร่วมกัน และผู้บริหารสามารถปรับปรุง สารสนเทศและเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ

สุรรัตน์ รอดพัน (2564, หน้า 36 – 37) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียนพระราชรัฐสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 โดยรวม พบว่า อยู่ใน ระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้าน การรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัล และด้านการนิเทศและติดตามด้วยระบบดิจิทัลตามลำดับ 2) เปรียบเทียบความ คิดเห็นของครูต่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ ในการทำงาน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า มี ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) ข้อเสนอแนะในการ พัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐ 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้ ผู้บริหารควรเข้า รับการอบรมพัฒนาตนเองให้สามารถใช้สื่อดิจิทัลได้ในระดับที่คล่องแคล่ว ผู้บริหารควรมี เพื่อน หรือเครือข่ายที่มีเจตคติ แนวความคิดดิจิทัล ผู้บริหารจัดเตรียมสื่อระบบปฏิบัติการ ที่มีความพร้อมสำหรับการสื่อสาร ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้มีโอกาส พัฒนาทักษะและทัศนคติ ให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างรอบรู้ ผู้บริหารควรสร้างเครือข่าย ผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัลทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศและสากล รวมทั้งวางผังการนิเทศ โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกคอยดูแลในลักษณะกัลยาณมิตร อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

วรวรรณ อินทร์ชู (2565, หน้า 300 – 301) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ตามความคิดเห็นของครู 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี รองลงมาคือ ด้านทักษะทางเทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมองค์กร 2) การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเตรียมการสอน รองลงมาคือ ด้านการพัฒนา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประเมินผล และ 3) ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม

รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านปึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านปึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ 2) ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านปึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3. ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านปึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

พิมพิลา อำนาจ (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 4) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 5) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี ความสัมพันธ์ระดับปานกลาง 6) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (X5) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X2) ด้านการ เป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X4) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 59.80

วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 207) ได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่ แตกต่างกัน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

สมิหลา สอนโพธิ์ (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า 1. สภาพและปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป) มีดังนี้ 1.1 มีการดำเนินงานในระบบช่วยเหลือนักเรียนหลายกิจกรรม เช่น การทำความสะอาดเวรประจำวัน การทำความสะอาดห้องสมุด ห้องพักรู้ ห้องพยาบาล

โรงอาหารห้องน้ำและบริเวณอื่นที่ได้รับมอบหมาย 1.2 ปัญหาการดำเนินงานที่พบ คือ นักเรียนไม่เก็บขยะบริเวณรอบโรงเรียนไม่ทิ้งขยะลงในถังขยะและปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ นักเรียนแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ครูยังไม่มีแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน คาบสอนของครูเกินไป และไม่มีเวลาดูแลนักเรียนเท่าที่ควร 2. ผลการศึกษาทางเลือกที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป) จากการระดมความคิดเห็นร่วมกัน ได้ข้อสรุปในการดำเนินการในครั้งนี้ คือ จัดเป็นโครงการพัฒนา 4 โครงการ ได้แก่ โครงการเด็กดีศรีท่าค้อ โครงการลูกเสือและเนตรนารี โครงการพัฒนาห่างไกลยาเสพติด และโครงการจิตอาสาต่อชุมชน 3. ผลการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านและวงรอบที่ 2 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีการพัฒนาด้านนักเรียน คือ มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ จิตสาธารณะ และความมั่นใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ส่วนด้านครู มีความรู้และทักษะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มขึ้น

เนตรนภา คำหนองหว่า (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิผลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 พบว่า 1. รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิผล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรการทำงานเป็นทีม และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน 2) ขอบข่ายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อ 3) กระบวนการทำงานของระบบช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย วงจรคุณภาพ PDCA การประสานงาน และการมีส่วนร่วมและ 4) ประสิทธิภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย นักเรียนเป็นคนดี นักเรียนเป็นคนเก่ง และนักเรียนมีความสุข 2. รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิผล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 มีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก และมีความเป็นไปได้โดยรวมในระดับมาก

นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2. เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอสาบบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการคัดครองนักเรียนและด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ข้อเสนอแนะ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลผู้บริหารควรดำเนินการให้ครูศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่หลากหลาย 2) ด้านการคัดครองนักเรียน ผู้บริหารควรดำเนินการให้มีระบบการคัดครองนักเรียน ตามเกณฑ์การคัดครองโดยใช้แบบประเมิน (SDG) ในการคัดครอง 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้บริหารควรดำเนินการให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน รวมถึงการจัดกิจกรรมโฮมรูมให้กับผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารควรดำเนินการให้มีความเอาใจใส่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้บริหารควรดำเนินการให้มีการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ของครู

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล

Melton (2015, Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการตรวจสอบพฤติกรรมตามหลักการรับรู้ความสามารถของตนเองกับพฤติกรรมเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนของรัฐอิสลินอยส์ ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้สมรรถนะหรือความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเชิงเทคโนโลยี ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดขึ้นได้กับทั้งเพศชายและหญิง นอกจากนี้พบว่า อายุการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนของรัฐมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Lin Zhong (2016, Abstract) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของความเป็นผู้นำดิจิทัลของโรงเรียนประถมศึกษาในมัลดีฟส์ในปี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบภาวะผู้นำดิจิทัล เพื่อช่วยในการปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในโรงเรียนประถมได้อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนการสื่อสารของครูและความร่วมมือเกี่ยวกับการประชุมอย่างเป็นทางการ, การฝึกอบรม, โซเชียลมีเดีย, เว็บไซต์, การเรียนรู้ออนไลน์, การสอนแบบดิจิทัล, การพัฒนาวิชาชีพเฉพาะบุคคล การสร้างหลักการมีประสิทธิภาพในการสนับสนุน การพัฒนาวิชาชีพและการเป็นพลเมืองดิจิทัล

Khan (2016, อ้างถึงใน กัญญารัตน์ สุขแสน 2563, หน้า 100) ได้ทำการวิจัยความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัลการศึกษาผลกระทบของดิจิทัลเกี่ยวกับความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ผลการวิจัยพบว่าลักษณะที่ระบุ 6 ประการของ ดิจิทัลล้วนส่งผลต่อรูปแบบของภาวะผู้นำร่วมสมัยทั้งสามรูปแบบ ลักษณะที่แตกต่างกัน ไม่เพียงแต่เปลี่ยนวิธีที่ผู้นำฝึกฝนรูปแบบความเป็นผู้นำแต่ละรูปแบบเท่านั้น แต่ยังรวมถึง การที่ผู้นำของพวกเขาแสดงออกผ่านการใช้อุปกรณ์วิธีการและกระบวนการดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนและเสริมสร้างความเป็นผู้นำของพวกเขา สิ่งที่พบคือสามมุมมองที่เสริมกันเมื่อนำองค์การที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ มุมมองขององค์กรรวม ความเสมือนจริง และฮับบนเครือข่าย แต่ละมุมมองเหล่านี้เป็นแง่มุมที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้นำร่วมสมัยสรุปผลวิจัยที่ระบุ 6 ประการของดิจิทัลที่ส่งผลต่อรูปแบบของภาวะผู้นำร่วมสมัยดังนี้

- 1) การเชื่อมต่อกัน 2) การลดเวลาหน่วงและความอุดมสมบูรณ์ของข้อมูล
- 3) เพิ่มความโปร่งใสและความซับซ้อน 4) การลบลำดับชั้นและการยุบอุปสรรคส่วนบุคคล
- 5) ตัวช่วยในการตัดสินใจและการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ 6) ผลของการมีมนุษยธรรม

Raamani Thannimalai and Arumugam Raman (2018, pp. 119 – 131) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการบูรณาการเทคโนโลยีใน ห้องเรียนของครูในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) จำนวน 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง และพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ที่สำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู

Zhong (2017) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวชี้วัดความเป็นผู้นำดิจิทัลในบริบทของการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจตัวบ่งชี้ความเป็นผู้นำทางดิจิทัลในบริบทของการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานตามมาตรฐานขององค์การความร่วมมือระดับนานาชาติว่าด้วยเทคโนโลยีการศึกษา (ISTE – A) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์นั้นถูกระบุว่าเป็นวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีแบบบูรณาการและการสนับสนุนแผนเทคโนโลยีโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ตัวบ่งชี้ของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลประกอบด้วย การมีอุปกรณ์ที่เพียงพอ การสร้างแบบจำลองทางเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในด้านของโอกาสในการเรียนรู้ทางดิจิทัลและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางดิจิทัลเป็นตัวบ่งชี้ในการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ ตัวชี้วัดของการปรับปรุงระบบ ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขั้นสูงสุด การแข่งขันของบุคลากร และหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลถูกระบุให้เป็นเพียงตัวกรองทางดิจิทัลเท่านั้น

Thannimalai (2018, pp. 177 – 187) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของอาจารย์ใหญ่ และการบูรณาการเทคโนโลยีในห้องเรียนแห่งศตวรรษที่ 21 ของครูเพื่อระบุระดับความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีในโรงเรียน และตรวจสอบระดับของโครงสร้างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีทั้ง 5 ประการ ได้แก่ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล โดยใช้การสำรวจแบบภาคตัดขวาง ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบเพื่อเลือกครูใหญ่ จำนวน 90 คน และครูจำนวน 645 คนจากโรงเรียนมัธยมแห่งชาติในเมืองเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่าระดับภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างทั้งห้าอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีของอาจารย์ใหญ่กับการบูรณาการเทคโนโลยีของครูนอกจากนี้รายวิชาการเตรียมหลักการควรเน้นความเป็นผู้นำบนพื้นฐานของเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยีในห้องเรียน และเสนอแนะให้ทำการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพสำหรับผู้บริหารระดับสูงต่อไป

Gerald C. (Jerry) Kane (2018, p. 102) ได้นำเสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลไว้ว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) ได้วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ 2) สร้างเงื่อนไขที่จะทดสอบผู้บริหาร 3) ช่วยให้คนที่คิดแตกต่างกัน 4) ให้ความร่วมมือข้ามพรมแดน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล ต่างประเทศ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารต้องมี ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร

ด้านดิจิทัล การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การบูรณาการการใช้ การสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ การบำรุงรักษา การวัดผลประเมินผล การสนับสนุนและให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านดิจิทัล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

Reinke (2005, pp. 159 – 120) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมต่อต้านสังคมต่อเยาวชนระบบของโรงเรียน มีการช่วยเหลือและพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนก่อนที่จะเกิดอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายครั่งก่อนการเกิดปัญหาและผลที่จะเกิดภายหลังจากการเกิดปัญหาพฤติกรรมต่อต้านสังคมของนักเรียนด้านการช่วยเหลือถ้าช่วยได้ถูกทางก็จะเป็นการช่วยลดระดับ ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดกับโรงเรียนด้วยอย่างไรก็ตามถ้าการช่วยเหลือไม่ถูกทางซึ่งอาจเกิดจากความรู้ความเข้าใจของครูความสามารถในการออกแบบเครื่องมือและความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมเหล่านี้ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ดังนั้นผลกระทบจากระดับของชั้นเรียนและการจัดระบบการช่วยเหลือภายในโรงเรียนต่อการช่วยเหลือปัญหา ด้านพฤติกรรมนี้ต้องเพิ่มความถูกต้องและสนับสนุนมากขึ้นการตรวจสอบเพื่อให้การช่วยเหลือในชั้นเรียน(CCU) เป็นการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นการเตรียมการช่วยเหลือโดยปฏิบัติเหมือนกันทั้งโรงเรียนการใช้ (CCU) มีเกณฑ์ในการให้คำปรึกษาเตรียมพร้อมให้ครูเพื่อให้ได้ผลลัพธ์และช่วยโดยใช้แผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรวมทั้งจัดให้มีการสัมภาษณ์และการแสดงทัศนะของผลลัพธ์ที่เกิดทุกวันการใช้ (CCU) เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักสาธารณสุขโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันและเปลี่ยนแปลงระบบในห้องเรียนภายใต้ระบบของโรงเรียนเพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมในด้านบวกของนักเรียนจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้เป็นการหาผลกระทบของการใช้เทคนิค (CCU) ของครูและพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจุดเน้นของการศึกษาที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของการจัดการในชั้นเรียนเพื่อโยงไปสู่ผลของพฤติกรรมที่ดีซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช้คือ (CCU) บวกกับผลลัพธ์ด้านทัศนะทำให้แผนการจัดการจัดการของครูในชั้นเรียนมีเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้คำชมเชยโดยเจาะจงพฤติกรรมที่ควรได้รับคำชมเชยและลดการตำหนิการว่ากล่าวยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการช่วยเหลือของครูทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะลดพฤติกรรมด้านการทำลายมากไปกว่าการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงในเวลาเพียงหนึ่งเดือนหลังจากนั้นซึ่งประโยชน์ของการศึกษาค้างนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลของโรงเรียนและพบว่าทำให้ค่าปรึกษาในห้องเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งทำให้พฤติกรรมของครูและนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและผลการศึกษายังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้บริหารโรงเรียนและนักจิตศาสตร์ในโรงเรียนอีกด้วย

Cash (2006, pp. 178 – 180) ได้ศึกษาความรุนแรงของเยาวชน พบว่าความรุนแรงในโรงเรียนเป็นจุดสำคัญในความสนใจของชุมชน ซึ่งเกิดจากจำนวนของปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกวัน ชุมชนอาจจะปะจักษ์ ที่ทำให้เกิดความรุนแรงในโรงเรียนด้วย เช่น สภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของครอบครัวนักเรียน ความรุนแรงของเยาวชนถูกสอบสวนจากความสัมพันธ์ระหว่างการละเมิดระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมต้นและคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงของนักเรียน 740 คน ถูกนำมาลงชื่ออยู่ในระดับเกรด 6 7 และ 8 ในเมืองแคนซัส โรงเรียนมัธยมต้น ในแคนซัส ถูกนำมาเป็นกรณีศึกษาเพศของนักเรียน ระดับชั้น และสิ่งต่าง ๆ มากมาย ถูกนำมาวิเคราะห์และ GIS ซอฟต์แวร์ถูกนำมาในการตรวจสอบพื้นที่หรือแผนที่ที่มีอยู่ของนักเรียน และสถานที่ที่มีเพศและมีอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำระหว่างความถี่ของความรุนแรงของการละเมิดกฎของนักเรียนและความถี่ของความรุนแรงของเหตุการณ์มีการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นตรงข้ามกับความสัมพันธ์ที่พบความถี่ของการละเมิดกฎของนักเรียน ความรุนแรงและการอยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่ที่เกิดคดีอาชญากรรมสูงคาดว่านักเรียนที่ถูกนำไปให้กรรมการพิจารณาจะมีความถี่และความรุนแรงของการละเมิดกฎสูงขึ้นอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีคดีอาชญากรรมสูง อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ยังมี การละเมิดกฎเพียงเล็กน้อยอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีอาชญากรรมสูงเช่นกัน และพบมีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติของความถี่ของการละเมิดกฎและความรุนแรงของการละเมิดกฎ

Hutson (2006, pp. 204 – 206) ได้ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้โปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีชื่อว่ากลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ SAS 100 ของมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนากรีนส์โบโรที่มีต่อระดับการมีประสิทธิภาพในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียน ที่ได้รับการภาคทัณฑ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสำรวจ ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากโมเดลของ Samejima's Graded Response Model ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วม

การวิจัย 279 คน ทั้งก่อนและหลังทดลอง ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังโดยระบุถึงระดับที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมทางด้านสังคมการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การเสียสละ การมีความรู้ ในตนเองและความมั่นใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์นักศึกษาแบบรายบุคคลพร้อม ๆ กับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อหาเหตุผลว่าทำไมนักศึกษา จึงแสดงพฤติกรรมไม่ดีจนทำให้ต้องได้รับการภาคทัณฑ์และโปรแกรมกลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการอย่างไรก็ตามยังได้ทำการทดสอบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาจำนวนนักศึกษาโดยใช้วิธีการรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการระบุและอธิบายคุณลักษณะของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการภาคทัณฑ์แบบไม่ซ้ำกัน 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยืนยันในการวิจัยว่าโปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีชื่อว่ากลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ SAS 100 (Strategies for Academic Success) มีผลที่เกิด ในด้านบวกโดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของการปรับปรุงกลยุทธ์ทางด้านวิชาการนอกจากนี้ ยังพบว่าแบบสำรวจชุด Student Strategies for Success Surveyจะเป็นเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือสามารถนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลในการพัฒนานักศึกษาที่ได้รับการภาคทัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Walton (2006, pp. 233 – 236) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระดับผลคะแนนในแบบทดสอบตามมาตรฐานของรัฐซึ่งใช้ในโรงเรียนประจำอำเภอ พบว่าการวิจัยครั้งนี้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อติดตามผลความก้าวหน้าทางด้านวิชาการของนักเรียนในช่วงปีการศึกษาที่โรงเรียนพยายามเพิ่มระดับคะแนนในแบบทดสอบซึ่งใช้ในการประเมินทั่วไปผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่ดีกว่าโรงเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งตั้งอยู่ในเขต 8 พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติและยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 74 ชอบที่โรงเรียนของพวกเขาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคิดว่าน่าจะมีการเสนอแนะให้โรงเรียนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้นำไปใช้ในโรงเรียนของตนเองด้วยนอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 81 กล่าวด้วยความมั่นใจว่าพวกเขาทราบว่าโรงเรียนใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยใน

อนาคต คือควรเป็นการศึกษาแบบระยะยาวใช้ความร่วมมือ กับทางอำเภอมากขึ้นและใช้กลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้นนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรทำการวิจัย เพื่อทดสอบผลกระทบของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยขยายผลจากนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปยังกลุ่มอื่น ๆ ต่อกันไปตามลำดับและควรทำการทดสอบการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยจึงสามารถสรุปได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือเครื่องมือที่ใช้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความปรารถนาที่จะเฝ้าติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่พวกเขาทำการศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนโดยมีความคาดหวังว่าจะสามารถช่วยยกระดับคะแนนในการทดสอบปลายภาคการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้น

Williams (2007, pp. 65 – 72) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรื่องการศึกษา การรับรู้ด้านการบริหารจัดการองค์การและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่องสุขภาพของเยาวชนพบว่าการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกรณีศึกษาด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อทำการอธิบายและประเมินโมเดล 3 แบบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การใช้รูปแบบที่ทำการดำเนินงานโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และรูปแบบการดำเนินงานโดยรวมหลาย ๆ วิธีจุดประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อสำรวจความแตกต่างด้านโครงสร้างของโมเดลทั้ง 3 แบบซึ่งถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรัฐนิวแฮมเชียร์ และเพื่อสำรวจว่านโยบายของรัฐในปัจจุบันมีความขาดแคลนด้านใดโครงการขอรับโครงการใดที่ได้รับการประกาศจัดตั้งเงินกองทุนอย่างเป็นทางการและมีโครงการใดบ้างที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการศึกษา และหน่วยงานด้านการดูแลสุขภาพเชิงพฤติกรรมศาสตร์ผลการวิจัยมีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดลและมีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วย

Biddle (2009, p. 118) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่า ตัวตายการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตายการแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลงรวมทั้งระดับการถูกล่วงละเมิดการเรียนลดลงอย่างไรก็ตามจากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการคิด ฆ่าตัว

ตายและปัญหาอื่น ๆ สามารถทำให้ทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติด และสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องและพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญ ทางด้านสถิติสูงที่สุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติด และสารประเภทแอลกอฮอล์สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดค่าตัวตาย ผลการวิจัยครั้งนี้ ต้องได้รับการถ่ายทอดไปสู่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อโรงเรียน ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรทำการศึกษาวิจัยในระดับเขต ซึ่งแบ่งตาม สภาพของเมืองและสภาพทางเศรษฐกิจเพศและเชื้อชาติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวโดยสรุปสถานศึกษาจะ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของ ผู้บริหารสถานศึกษาและความร่วมมือของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการกับ ปัญหา ผู้บริหารมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ กับข้อมูล สารสนเทศในการประกอบการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานตามกรอบกลยุทธ์ที่ตั้งเป้า ไว้ มีทักษะในการเลือกใช้โปรแกรมที่ช่วยในการบริหารจัดการการทำงานร่วมกันคน และสามารถนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้และช่วยในการตัดสินใจได้ มีการพัฒนาองค์ความรู้ให้ทัน ต่อเหตุการณ์ สนับสนุนการทำงานของบุคลากรพัฒนาวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์จนเป็นผู้มี ความเชี่ยวชาญในด้านการเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยี สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับ บุคลากร สนับสนุนการสื่อสารของครูและประสานความร่วมมือกับการหน่วยงานภายนอก ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. ผู้เชี่ยวชาญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จาก 3 จังหวัด ได้แก่ สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ปีการศึกษา 2567 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 64 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,186 คน จากทั้งหมด 19 โรงเรียน ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

สำนักงานศึกษาธิการภาค 11	สพป.	โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ	รวม
จังหวัดสกลนคร	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	2	2
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2	6	6
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3	3	3
จังหวัดนครพนม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	5	5
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2	2	2
จังหวัดมุกดาหาร	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มุกดาหาร	1	1
รวม			19

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 295 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 19 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 19 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน และครูประจำชั้น จำนวน 266 คน จากโรงเรียน 19 โรงเรียน วิธีสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป และครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง และครูประจำชั้นใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 49) โดยมีรายละเอียดการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 19 คน

1.2.2 รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานทั่วไป ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 19 คน

1.2.3 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน

1.2.4 ครูประจำชั้น ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก โรงเรียนละ 14 คน ได้ตัวอย่างครูประจำชั้น 266 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 19 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน และครูประจำชั้น จำนวน 266 คน แสดงในตาราง 3

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ
สำนักงานศึกษาธิการภาค 11

ลำดับ	โรงเรียนขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง				
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	รองผู้อำนวยการฝ่าย บริหารงานทั่วไป	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1										
1	อนุบาลสกลนคร	5	1	140	146	1	1	1	14	17
2	เชิงชุมราษฎร์นุกูล	5	1	98	104	1	1	1	14	17
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2										
3	อนุบาลพรรณานิคม	3	1	39	43	1	1	1	14	17
4	บ้านพังโคน (จำปาสამัคคีวิทยา)	3	1	49	53	1	1	1	14	17
5	โรงเรียนบ้านงอนหนอง พะเนาวิมิตรภาพที่ 126	4	1	87	92	1	1	1	14	17
6	อนุบาลสว่างแดนดิน	3	1	46	50	1	1	1	14	17
7	อนุบาลเจริญศิลป์	2	1	40	43	1	1	1	14	17
8	บ้านนาสินवल	2	1	37	40	1	1	1	14	17

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียนขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง				
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	รองผู้อำนวยการฝ่าย บริหารงานทั่วไป	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3										
9	บ้านอากาศ	3	1	82	85	1	1	1	14	17
10	อนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง)	4	1	66	71	1	1	1	14	17
11	อนุบาลบ้านม่วง	3	1	49	53	1	1	1	14	17
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1										
12	อนุบาลนครพนม	5	1	83	89	1	1	1	14	17
13	สุนทรวิจิตร(บำรุงวิทยา)	3	1	31	35	1	1	1	14	17
14	อนุบาลวัดพระธาตุพนม" พนมวิทยาคาร"	3	1	35	39	1	1	1	14	17
15	บ้านหัวบึงทุ่ง (เขตการ ทางนครราชสีมา สงเคราะห์ 3)	2	1	35	38	1	1	1	14	17
16	อนุบาลนาแกผดุงราชกิจ เจริญ	3	1	47	49	1	1	1	14	17

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียนขนาดใหญ่/ ใหญ่พิเศษ	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง				
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป	ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ครูประจำชั้น	รวม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2										
17	อนุบาลบ้านแพง	4	1	49	54	1	1	1	14	17
18	บ้านนาหว้า	2	1	29	32	1	1	1	14	17
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มุกดาหาร										
19	อนุบาลมุกดาหาร	3	1	47	51	1	1	1	14	17
รวม		64	19	1,167	1,250	19	19	19	266	323

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ประกอบด้วย สถานภาพ ประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมีตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced choice) ดังนี้

1. สถานภาพ

- 1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา
- 1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- 1.3 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.4 ครูประจำชั้น

2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.1 น้อยกว่า 10 ปี

2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

2.3 มากกว่า 20 ปี

3. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

3.1 สกลนคร

3.2 นครพนม

3.3 มุกดาหาร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน
3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร
4. การสื่อสารดิจิทัล
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจาก มาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์
2. การวางระบบและแผนการดำเนินงาน
3. ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

สำหรับแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 และ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของไลเคิร์ต (Likert's rating scale) โดยกำหนดช่วงระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

3. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.3 นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข แล้วเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ก่อนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.4 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำร่างแบบสอบถามที่สร้าง เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) และด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่นของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.5.1 อาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และมีประสบการณ์ในการสอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.โซชา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.5.2 ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารงานไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่ นางอรุณญา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ได้แก่ ดร.ชัยวัฒน์ วาตะวัฒนะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1) ครูประจำชั้น ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ได้แก่ นายภูวินทร์ รักษ์พงศ์ ครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ครูโรงเรียนอนุบาลสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

3.6 นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่า (IOC) พบว่าทุกข้อมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาอยู่ในระดับดี (ภาคผนวก ง)

3.7 ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้วยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 50 ชุด จำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา 10 คน และรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป 10 คน และครูประจำชั้น 30 คน รวมทั้งสิ้น 50 คน ประกอบด้วย 1) โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี 2) โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์ 3) โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม 4) โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น 5) โรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี 6) โรงเรียนอนุบาลยโสธร 7) โรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ 8) โรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์ 9) โรงเรียนอนุบาลอำนาจเจริญ 10) โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา

3.8 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Correlation) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's – Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม มีดังนี้

3.8.1 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) มีดังนี้

- 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.332–0.790 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.830
- 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.321 – 0.813 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.766
- 3) ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.475 – 0.667 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.784
- 4) การสื่อสารดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.316 – 0.622 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.763

5) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.335 – 0.698 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.778

3.8.2 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) มีดังนี้

1) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.481 – 0.641 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.789

2) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.537 – 0.692 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.831

3) ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.31 – 0.682 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.807

4) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.377 – 0.514 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.686

3.9 นำผลการวิเคราะห์ข้อคำถามจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแบบสอบถามและนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยเพื่อให้เห็นชอบในการดำเนินการขั้นตอนต่อไป

3.10 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และใช้เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

4.2 นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน เพื่อขอความ

อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบและขอรับแบบสอบถามคืนหลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.4 ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ทำการพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งหมดเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จัดระเบียบของข้อมูล และลงรหัสแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัล โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายค่าคะแนนของแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 สามารถแปลความหมายได้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 120 – 127)

ระดับ 4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับมาก

ระดับ 2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ เขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1.00 – 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล / ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัล โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way

ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยการกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 376)

ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r เข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง

ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2 - tailed)

หากค่า Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน

หากค่า Sig. (2 - tailed) มีค่ามากกว่า .05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน

หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยจะพิจารณาจาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31–0.70 แสดงว่า ภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01–0.30 แสดงว่า ภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่มี
ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูล
ตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ร้อยละ (Percentage)

6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน
(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

6.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและ
รายด้าน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการ
ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ใน
ตำแหน่ง จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์

ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe – Method) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และใช้ LSD. กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 316)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 – 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71 – 0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31 – 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 – 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมมาพิจารณาถ้าพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านใดที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนในทางบวกและอยู่ระดับสูงขึ้นไป ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปหาแนวทางการพัฒนาซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ

ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงหาแนวทางพัฒนาโดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมมาพิจารณา ถ้าพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนด้านใดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอวิธีการหรือแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. คุณสมบัติและรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1.1 เป็นนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์สอนในสาขาการบริหารการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่ จำนวน 2 คน ได้แก่

1.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 เป็นนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ได้แก่ จำนวน 1 คน ได้แก่

1.2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรดร จันทันดี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 ผู้บริหารการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่ นางสาวรัญญ์สินทร์ ธีรภัทรคุณางกูร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1.4 ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางบริหารการศึกษา หรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่ นางอรุณญา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ได้แก่

1.5.1 นายศราวุธ พาเสนห์ ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

1.5.2 นางอุทุมพร ทองวงษา ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

1.5.3 ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนบ้านกุดโง้ง อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

1.6 ครูผู้สอนวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน ได้แก่

1.6.1 ดร.อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

1.6.2 นางวิภาดา พิธีธรรม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอวิธีการหรือแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นรายชื่อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

ตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test (Independent Samples)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test (One – way ANOVA)
df	แทน	ระดับขั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)

*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
X_1	แทน	วิสัยทัศน์ดิจิทัล
X_2	แทน	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน
X_3	แทน	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร
X_4	แทน	การสื่อสารดิจิทัล
X_5	แทน	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน
X	แทน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
Y_1	แทน	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์
Y_2	แทน	การวางระบบและแผนการดำเนินงาน
Y_3	แทน	ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
Y_4	แทน	การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล
Y	แทน	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับ จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน

2.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน

2.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวก

2.6 สมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น

ตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 323 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 323 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นได้ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนตามที่กำหนดไว้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ข้อมูลจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งโรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา	19	5.90
1.2 รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป	19	5.90
1.3 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	19	5.90
1.4 ครูประจำชั้น	266	82.30
รวม	323	100
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	200	61.90
2.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี	101	31.30
2.3 มากกว่า 20 ปี	22	6.80
รวม	323	100

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน		
3.1 สกลนคร	187	57.90
3.2 นครพนม	119	36.80
3.3 มุกดาหาร	17	5.30
รวม	323	100

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 323 คน ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพ พบว่า เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และครูประจำชั้น จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 61.90 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 10 – 20 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

เมื่อจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนสกลนคร จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 นครพนม 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 และมุกดาหาร 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก” โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความหมาย ตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวม ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.26	.30	มาก	4
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน	4.28	.36	มาก	2
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	4.27	.29	มาก	3
4	การสื่อสารดิจิทัล	4.24	.33	มาก	5
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	4.35	.28	มาก	1
รวม		4.28	.17	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.35$) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.28$) ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.27$) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.26$) และการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.24$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก”

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น รายด้าน ดังตาราง 7 – 11

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร วิสัยทัศน์ดิจิทัล

ข้อที่	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะเป็นไปในทิศทางใด	4.03	.61	มาก	6
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จนทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ	4.49	.58	มาก	1
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน	4.19	.57	มาก	4
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับแผนปฏิบัติการโรงเรียน	4.11	.46	มาก	5
5	ผู้บริหารสถานศึกษานำแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการโรงเรียนไปดำเนินการ	4.26	.67	มาก	3
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน	4.49	.58	มาก	1
รวม		4.26	.30	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร วิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X} = 4.49$) ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จนทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.49$) และผู้บริหารสถานศึกษานำแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการโรงเรียนไปดำเนินการ ($\bar{X} = 4.26$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน

ข้อที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	4.19	.57	มาก	4
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา	4.15	.55	มาก	5
3	ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	4.41	.66	มาก	1
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน	4.28	.61	มาก	3

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร โรงเรียน	ผลการ วิเคราะห์		การ แปลผล	ลำดับ
5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้าน เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและ เพียงพอ	4.36	.61	มาก	2
รวม		4.28	.36	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.41$) ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 4.36$) และผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน ($\bar{X} = 4.28$) ส่วนข้ออื่น ๆ ตามลำดับ

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร

ข้อที่	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา	4.37	.56	มาก	1
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง	4.25	.55	มาก	3
3	ผู้บริหารสถานศึกษารู้จักสถิติและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์	4.18	.55	มาก	5
4	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสร้างรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล	4.20	.61	มาก	4
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ	4.34	.58	มาก	2
รวม		4.27	.29	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.37$) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.34$) และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสื่อสารดิจิทัล

ข้อที่	การสื่อสารดิจิทัล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล	4.35	.59	มาก	1
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถให้ความช่วยเหลือสนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวกรวดเร็ว	4.21	.64	มาก	4
3	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.16	.61	มาก	5
4	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ	4.26	.63	มาก	2
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ	4.22	.64	มาก	3
รวม		4.24	.33	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสื่อสารดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.35$) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.26$) และผู้บริหารสถานศึกษาสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.22$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

ข้อที่	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างค่านิยม วิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.49	.58	มาก	2
2	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.38	.62	มาก	3
3	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร	4.15	.44	มาก	5
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม	4.51	.58	มากที่สุด	1

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ในโรงเรียน	ผลการ วิเคราะห์		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้	4.23	.64	มาก	4
รวม		4.35	.28	มาก	

จากตาราง 11 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และ อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.51$) และผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างค่านิยม วิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.49$) และผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.38$) ตามลำดับ

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก” โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยรวม

ข้อที่	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	4.24	.30	มาก	3
2	การวางระบบและแผนการดำเนินงาน	4.21	.40	มาก	4
3	ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.50	.16	มาก	2
4	การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล	4.57	.31	มากที่สุด	1
รวม		4.38	.15	มาก	

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล ($\bar{X} = 4.57$) ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.50$) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.24$) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.21$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก”

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น
รายด้าน ดังตาราง 13 – 16

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์

ข้อที่	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกนโยบาย/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคมและชุมชนเพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา	4.15	.57	มาก	5
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่มีการกำหนดพันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย	4.32	.60	มาก	1
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนภาพความสำเร็จของการดำเนินงานซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ	4.25	.62	มาก	3
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีดำเนินการแนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.26	.60	มาก	2
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์	4.20	.61	มาก	4
รวม		4.24	.30	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่มีการกำหนดพันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.32$) และผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีดำเนินการ แนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.26$) และผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนประสงคมองภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางแผนและแผนการดำเนินงาน

ข้อที่	การวางแผนและแผนการดำเนินงาน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.11	.60	มาก	5
2	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.18	.64	มาก	4
3	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน	4.36	.66	มาก	1
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน	4.19	.63	มาก	3
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	4.23	.69	มาก	2
รวม		4.21	.40	มาก	

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การวางแผนและแผนการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงาน ตามแผนที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.36$) และผู้บริหารสถานศึกษามีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.23$) และผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.19$) ตามลำดับ

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ขั้นตอนดำเนินงาน

ข้อที่	ขั้นตอนดำเนินงาน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
ขั้นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล	4.41	.68	มาก	13
2	การหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน	4.76	.49	มากที่สุด	2
3	การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล	4.84	.42	มากที่สุด	1
4	การดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนและใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรอง	4.51	.64	มากที่สุด	8
5	การออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียน ออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหา จัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษาความลับ	4.73	.51	มากที่สุด	3

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ขั้นตอนดำเนินงาน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
ขั้นการคัดกรองนักเรียน					
6	การนำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา	4.67	.53	มากที่สุด	4
ขั้นการส่งเสริมและการพัฒนา					
7	การจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.66	.53	มากที่สุด	5
8	จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.40	.65	มาก	14
9	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย	4.46	.64	มาก	12
10	การสรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	4.38	.62	มาก	15
11	ครูประจำชั้นวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	4.15	.43	มาก	18
ขั้นการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา					
12	ครูประจำชั้นและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	4.51	.58	มากที่สุด	8

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ขั้นตอนดำเนินงาน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
13	ครูประจำชั้นและบุคลากรติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.23	.64	มาก	16
ขั้นการส่งต่อนักเรียน					
14	โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.20	.60	มาก	17
15	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	4.55	.63	มากที่สุด	6
16	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง	4.52	.63	มากที่สุด	7
17	ครูประจำชั้นประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน	4.51	.64	มากที่สุด	8
18	ครูประจำชั้นรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ	4.47	.65	มาก	11
รวม		4.50	.16	มาก	

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขั้นตอนดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 10 ข้อ ระดับมาก 8 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อย ดังนี้ การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล ($\bar{X} = 4.84$) และการหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.76$) และการออกแบบเครื่องมือตัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษาความลับ ($\bar{X} = 4.73$) และการนำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.67$) และการจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.66$) และโรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.55$) และครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.52$) และครูประจำชั้นประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.51$) และครูประจำชั้นและบุคลากรจัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.51$) และการดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนและใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรอง ($\bar{X} = 4.51$) ครูประจำชั้นรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.47$) และการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.46$) และการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ($\bar{X} = 4.41$) และจัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 4.40$) และการสรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.38$) และครูประจำชั้นและบุคลากรติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง สรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\bar{X} = 4.23$) และโรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.20$) และครูประจำชั้นวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

ข้อที่	การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และกำหนดแผนงาน	4.40	.66	มาก	4
2	การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง	4.69	.52	มากที่สุด	2
3	การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์ จัดทำรายงาน	4.70	.52	มากที่สุด	1
4	การนำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง	4.50	.67	มาก	3
รวม		4.57	.31	มากที่สุด	

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 2 ข้อ อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์ จัดทำรายงาน ($\bar{X} = 4.70$) การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.69$) และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.50$) ตามลำดับ

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.498	3	.166	1.822	.143
		ภายในกลุ่ม	29.031	319	.091		
		รวม	29.529	322			
2	ด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลใน การบริหารโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.056	3	.019	.141	.935
		ภายในกลุ่ม	42.475	319	.133		
		รวม	42.531	322			
3	ด้านความสามารถ ในการใช้ดิจิทัลของ ผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	.249	3	.083	.996	.395
		ภายในกลุ่ม	26.547	319	.083		
		รวม	26.796	322			
4	ด้านการสื่อสาร ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.117	3	.039	.356	.785
		ภายในกลุ่ม	34.896	319	.109		
		รวม	35.013	322			
5	ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลใน โรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.113	3	.038	.491	.689
		ภายในกลุ่ม	24.510	319	.077		
		รวม	24.623	322			
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.078	3	.026	.857	.463
		ภายในกลุ่ม	9.705	319	.030		
		รวม	9.784	322			

จากตาราง 17 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียน ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตาราง 18

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.083	2	.042	.451	.637
		ภายในกลุ่ม	29.446	320	.092		
		รวม	29.529	322			
2	ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.076	2	.038	.286	.751
		ภายในกลุ่ม	42.455	320	.133		
		รวม	42.531	322			
3	ด้านความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	.463	2	.232	2.81	.061
		ภายในกลุ่ม	26.332	320	.082		
		รวม	26.796	322			
4	ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.028	2	.014	.128	.880
		ภายในกลุ่ม	34.985	320	.109		
		รวม	35.013	322			
5	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.011	2	.006	.072	.930
		ภายในกลุ่ม	24.612	320	.077		
		รวม	24.623	322			

ตาราง 18 (ต่อ)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.007	2	.004	.118	.888
		ภายในกลุ่ม	9.776	320	.031		
		รวม	9.784	322			

จากตาราง 18 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	.427	2	.214	2.349	.097
		ภายในกลุ่ม	29.102	320	.091		
		รวม	29.529	322			
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.484	2	.742	5.786**	.003
		ภายในกลุ่ม	41.047	320	.128		
		รวม	42.531	322			
3	ความสามารถในการ ใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	5.798	2	2.899	44.179**	.000
		ภายในกลุ่ม	20.998	320	.066		
		รวม	26.796	322			

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4	การสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.625	2	.813	7.789**	.000
		ภายในกลุ่ม	33.387	320	.104		
		รวม	35.013	322			
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.008	2	.004	.055	.946
		ภายในกลุ่ม	24.615	320	.077		
		รวม	24.623	322			
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.141	2	.070	2.337	.098
		ภายในกลุ่ม	9.643	320	.030		
		รวม	9.784	322			

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตาม จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน คือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร และการสื่อสารดิจิทัล ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) ดังตาราง 20

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตาม
จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	จังหวัดที่ตั้งของ โรงเรียน	จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน			
			สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการบริหาร โรงเรียน		$\bar{X}$	4.22	4.37	4.28
	สกลนคร	4.22	–	-.143*	-.059
	นครพนม	4.37	–	–	.084
	มุกดาหาร	4.28	–	–	–
ความสามารถใน การใช้ดิจิทัลของ ผู้บริหาร		$\bar{X}$	4.38	4.09	4.27
	สกลนคร	4.38	–	.282*	.106
	นครพนม	4.09	–	–	-.176*
	มุกดาหาร	4.27	–	–	–
การสื่อสารดิจิทัล		$\bar{X}$	4.29	4.15	4.36
	สกลนคร	4.29	–	.136*	-.079
	นครพนม	4.15	–	–	-.215*
	มุกดาหาร	4.36	–	–	–

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน เป็นรายคู่ พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ที่มีจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัดนครพนม มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร และด้านการสื่อสารดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ที่มีจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนจังหวัดสกลนคร และจังหวัดมุกดาหาร มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในจังหวัด

ที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับจากสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน”

2.4 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน นำเสนอรายละเอียดดังนี้

2.4.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ

ด้าน	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	ด้านกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	.181	3	.060	.671	.570
		ภายในกลุ่ม	28.736	319	.090		
		รวม	28.918	322			
2	ด้านการวางระบบและแผนการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	.211	3	.070	.432	.730
		ภายในกลุ่ม	51.934	319	.163		
		รวม	52.145	322			
3	ด้านขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.006	3	.002	.080	.971
		ภายในกลุ่ม	8.362	319	.026		
		รวม	8.368	322			

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้าน	ประสิทธิผลของการ บริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	ด้านกำหนดทิศทาง/กล ยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	.181	3	.060	.671	.570
		ภายในกลุ่ม	28.736	319	.090		
		รวม	28.918	322			
2	ด้านการวางระบบและ แผนการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	.211	3	.070	.432	.730
		ภายในกลุ่ม	51.934	319	.163		
		รวม	52.145	322			
3	ด้านขั้นตอนการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.006	3	.002	.080	.971
		ภายในกลุ่ม	8.362	319	.026		
		รวม	8.368	322			
4	ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.006	3	.002	.020	.996
		ภายในกลุ่ม	31.802	319	.100		
		รวม	31.808	322			
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.044	3	.015	.612	.608
		ภายในกลุ่ม	7.564	319	.024		
		รวม	7.608	322			

จากตาราง 21 พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตาราง 22

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้าน	ประสิทธิผลของ การบริหารจัดการ ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	.009	2	.005	.053	.949
		ภายในกลุ่ม	28.908	320	.090		
		รวม	28.918	322			
2	การวางระบบและ แผนการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	.076	2	.038	.233	.792
		ภายในกลุ่ม	52.070	320	.163		
		รวม	52.145	322			
3	ขั้นตอนการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.071	2	.035	1.366	.257
		ภายในกลุ่ม	8.297	320	.026		
		รวม	8.368	322			
4	การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.030	2	.015	.149	.862
		ภายในกลุ่ม	31.778	320	.099		
		รวม	31.808	322			
		ภายในกลุ่ม	31.778	320	.099		
		รวม	31.808	322			
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.006	2	.003	.122	.885
		ภายในกลุ่ม	7.602	320	.024		
		รวม	7.608	322			

จากตาราง 22 พบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.4.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ตาราง 23

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

ด้าน	ประสิทธิผลของการ บริหารจัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	.125	2	.062	.692	.501
		ภายในกลุ่ม	28.793	320	.090		
		รวม	28.918	322			
2	การวางระบบและ แผนการดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.825	2	.912	5.802**	.003
		ภายในกลุ่ม	50.321	320	.157		
		รวม	52.145	322			
3	ขั้นตอนการ ดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.514	2	.257	10.475**	.000
		ภายในกลุ่ม	7.854	320	.025		
		รวม	8.368	322			
4	การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.411	2	1.205	13.121**	.000
		ภายในกลุ่ม	29.397	320	.092		
		รวม	31.808	322			
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	.224	2	.112	4.847**	.008
		ภายในกลุ่ม	7.384	320	.023		
		รวม	7.608	322			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านการวางระบบและ
แผนการดำเนินงาน ด้านขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการนิเทศ
กำกับ ติดตาม และประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัย
จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's
Method) ดังตาราง 24

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของการบริหารจัดการ
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน
เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	จังหวัดที่ตั้งของ โรงเรียน	จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน			
			สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
ด้านการวางระบบ และแผนการ ดำเนินงาน		$\bar{X}$	4.26	4.17	3.95
	สกลนคร	4.26	–	.091	.310*
	นครพนม	4.17	–	–	.218
	มุกดาหาร	3.95	–	–	–
ด้านการวางระบบ และแผนการ ดำเนินงาน		$\bar{X}$	4.26	4.17	3.95
	สกลนคร	4.26	–	.091	.310*
	นครพนม	4.17	–	–	.218
	มุกดาหาร	3.95	–	–	–
ด้านขั้นตอนการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน		$\bar{X}$	4.46	4.52	4.61
	สกลนคร	4.46	–	-.062*	-.144*
	นครพนม	4.52	–	–	-.082
	มุกดาหาร	4.61	–	–	–
ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล		$\bar{X}$	4.64	4.46	4.54
	สกลนคร	4.64	–	.181*	.097
	นครพนม	4.46	–	–	-.084
	มุกดาหาร	4.54	–	–	–

ตาราง 24 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	จังหวัดที่ตั้งของ โรงเรียน	จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน			
			สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
โดยรวม		$\bar{X}$	4.40	4.34	4.35
	สกลนคร	4.40	–	.054*	.044
	นครพนม	4.34	–	–	–.009
	มุกดาหาร	4.35	–	–	–

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน เป็นรายคู่พบว่า โดยรวม และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ที่มีจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนจังหวัดสกลนคร มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านการวางแผนและแผนการดำเนินงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ที่มีจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนจังหวัดสกลนคร มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน จังหวัดมุกดาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น จากสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “การเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน” ซึ่งทำให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้

ตาราง 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

ตัวแปร	X_t	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y_t	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
X_t											
X_1	.606**										
X_2	.644**	.359**									
X_3	.394**	-.057	.020								
X_4	.664**	.142*	.275**	.216**							
X_5	.438**	.234**	-.029	-.023	.158**						
Y_t	.207**	.051	.144**	.140*	.133*	.104					
Y_1	.420**	.265**	.430**	.101	.238**	.078	.412**				
Y_2	-.021	-.076	-.061	.030	-.034	.106	.643**	-.074			
Y_3	-.003	-.028	.059	-.083	.027	-.004	.406**	-.027	.106		
Y_4	.034	-.042	-.080	.181**	.062	-.006	.532**	-.039	-.007	.172**	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X_t) กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (Y_t) พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r_{XYt} = .207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม (X_t) กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นรายด้าน พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม (X_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ (Y_t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{XYt} = 0.420$) ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้นมีความสัมพันธ์กันในทางบวก”

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม (Y_t)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_t)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	.051	ไม่มี ความสัมพันธ์
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน	.144**	ต่ำ
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	.140*	ต่ำ

ตาราง 26 (ต่อ)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_t)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับ ความสัมพันธ์
4	การสื่อสารดิจิทัล	.133*	ต่ำ
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลใน โรงเรียน	.104	ไม่มี ความสัมพันธ์
โดยรวม (X_t)		.207**	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{XY} = .207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร เป็นรายด้าน พบว่า วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($r_{x1yt} = .051$) ไม่มีความสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{x2yt} = .144$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร (X_3) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{x3yt} = .140$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสื่อสารดิจิทัล (X_4) มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{x4yt} = .133$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน (X_5) ($r_{x5yt} = .104$) ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล
การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ (Y_1)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ (Y_1)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับ ความสัมพันธ์
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	.265**	ต่ำ
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร โรงเรียน	.430**	ปานกลาง
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของ ผู้บริหาร	.101	ไม่มี ความสัมพันธ์
4	การสื่อสารดิจิทัล	.238**	ต่ำ
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลใน โรงเรียน	.078	ไม่มี ความสัมพันธ์
โดยรวม (X)		.420**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ในระดับปานกลาง ($r_{XY1} = .420$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารรายด้าน พบว่า วิสัยทัศน์ดิจิทัล มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{X1Y1} = .265$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($r_{X2Y1} = .430$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ($r_{X3Y1} = .101$) ไม่มีความสัมพันธ์ การสื่อสารดิจิทัล มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{X4Y1} = .238$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ($r_{X5Y1} = .078$) ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
การวางระบบและแผนการดำเนินงาน (Y_2)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน การวางระบบและแผนการดำเนินงาน(Y_2)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	-.076	ไม่มีความสัมพันธ์
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารโรงเรียน	-.061	ไม่มีความสัมพันธ์
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของ ผู้บริหาร	.030	ไม่มีความสัมพันธ์
4	การสื่อสารดิจิทัล	-.034	ไม่มีความสัมพันธ์
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในโรงเรียน	.106	ไม่มีความสัมพันธ์
โดยรวม (X)		-.021	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตาราง 28 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์
กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาด ใหญ่/
ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ไม่มีความสัมพันธ์
($r_{XY2} = -.021$) เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารรายด้าน พบว่า วิสัยทัศน์ดิจิทัล
($r_{X1Y2} = -.076$) ไม่มีความสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน
($r_{X2Y2} = -.061$) ไม่มีความสัมพันธ์ ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร
($r_{X3Y2} = .030$) ไม่มีความสัมพันธ์ การสื่อสารดิจิทัล ($r_{X4Y2} = -.034$) ไม่มีความสัมพันธ์ และ
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ($r_{X5Y2} = .078$) ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_3)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนขั้นตอนการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y_3)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	-.028	ไม่มีความสัมพันธ์
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารโรงเรียน	.059	ไม่มีความสัมพันธ์
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของ ผู้บริหาร	-.083	ไม่มีความสัมพันธ์
4	การสื่อสารดิจิทัล	.027	ไม่มีความสัมพันธ์
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัลในโรงเรียน	-.004	ไม่มีความสัมพันธ์
โดยรวม (X)		-.003	ไม่มีความสัมพันธ์

จากตาราง 29 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์
กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/
ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ($r_{XY_3} = -.003$) เมื่อ
พิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารรายด้าน พบว่า วิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{X1Y_3} = -.028$)
ไม่มีความสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ($r_{X2Y_3} = .059$) ไม่มี
ความสัมพันธ์ ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ($r_{X3Y_3} = -.083$) ไม่มี
ความสัมพันธ์ การสื่อสารดิจิทัล ($r_{X4Y_3} = .027$) ไม่มีความสัมพันธ์ และการสร้างวัฒนธรรม
การเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ($r_{X5Y_3} = -.004$) ไม่มีความสัมพันธ์

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การนิเทศ กำกับ
ติดตาม และประเมินผล (Y_4)

ด้าน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล (Y_4)	
		Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	-.042	ไม่มีความสัมพันธ์
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารโรงเรียน	-.080	ไม่มีความสัมพันธ์
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัล ของผู้บริหาร	.181**	ต่ำ
4	การสื่อสารดิจิทัล	.062	ไม่มีความสัมพันธ์
5	การสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	-.006	ไม่มีความสัมพันธ์
โดยรวม (X)		.034	ไม่มีความสัมพันธ์

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ไม่มีความสัมพันธ์ ($r_{XY4} = .034$) เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารรายด้าน พบว่า วิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r_{X1Y4} = -.042$) ไม่มีความสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ($r_{X2Y4} = -.080$) ไม่มีความสัมพันธ์ ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ($r_{X3Y4} = .181^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การสื่อสารดิจิทัล ($r_{X4Y4} = .062$) ไม่มีความสัมพันธ์ และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ($r_{X5Y4} = -.006$) ไม่มีความสัมพันธ์

**ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับ
ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ
โรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11**

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่
ในระดับต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงหาแนวทางพัฒนา โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียน ภาพรวมมาพิจารณา โดยพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาและประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
ด้านใดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ผู้วิจัยจะนำด้านดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อ
สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอวิธีการหรือแนว
ทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการ
บริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ผลการวิเคราะห์		สรุป
		$\bar{X}$	S.D.	
1	วิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.26	.30	ต้องพัฒนา
2	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน	4.28	.36	–
3	ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร	4.27	.29	ต้องพัฒนา
4	การสื่อสารดิจิทัล	4.24	.33	ต้องพัฒนา
5	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน	4.35	.28	–
รวม		4.28	.17	

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภาพรวม

ข้อที่	ประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ผลการวิเคราะห์		สรุป
		$\bar{X}$	S.D.	
1	กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์	4.24	.30	ต้องพัฒนา
2	การวางระบบและแผนการดำเนินงาน	4.21	.40	ต้องพัฒนา
3	ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.50	.16	–
4	การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผล	4.57	.31	–
รวม		4.38	.15	–

ต่อไปจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเสนอเป็นแนวทางพัฒนา แล้วสรุปผล
การสัมภาษณ์เป็นความเรียง (Content Analysis) ดังนี้

1. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
“วิสัยทัศน์ดิจิทัล” ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ...”

(ปิยะพันธ์ ชัยเสนา, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทาง
เทคโนโลยี วิเคราะห์แนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการ
นำมาใช้บริหารจัดการศึกษาเพื่อใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์...”

(อุทุมพร ทองวงษา, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...ควรจัดทำแผนกลยุทธ์ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับการกิจ การ
บริหารสถานศึกษา พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนและแสดงวิสัยทัศน์การบริหารสถานศึกษาใน
ยุคดิจิทัล เพื่อเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์สู่สถานศึกษายุคดิจิทัล...”

(วิภาดา พิระธรรม, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายในการ บริหาร
เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษา...”

(อนุสร ภัทรศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสามารถกำหนดทิศทางในการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษา ...”

(สราวุธ พาเสนห์, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2568)

“...การดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยี
ดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว
พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนได้...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางในการบริหารเทคโนโลยี
สารสนเทศในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...การกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกัน ในการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัล...”

(ภัทรธร จันวันดี, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...การแสดงวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและมีความเป็นไปได้ มีมุมมองทางด้านการ
การจัดการศึกษาที่ทันสมัย กล้าตัดสินใจ กำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กรไปสู่
การเปลี่ยนแปลง นำความรู้และวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหาและพัฒนาองค์กรให้ประสบ
ความสำเร็จ...”

(อรัญญา แสนสีแก้ว, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสามารถสร้างความร่วมมือร่วมใจในการ ปฏิบัติงานด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลภายใน และภายนอกสถานศึกษา...”

(รัญญ์สิรินทร์ ธีราภัทรคุณางกูร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2568)

ตาราง 33 การสรุปแนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “วิสัยทัศน์ดิจิทัล”

ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	เชี่ยวชาญ ภาวะผู้นำ	พัฒนา สู่บรรณไตรย	ภัทรธร จันทน์	รัชนีสิริพร ธีรภัทรคุณาง	อรัญญา แสนสีแก้ว	สราวุธ พาเสนห	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	ดงส์รา ภัทรศุภญา	วิภาดา พีระธรรม		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา การกำหนดนโยบาย กำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ กำหนด เป้าหมาย และความ ร่วมมือร่วมใจใน การ ปฏิบัติงานด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศใน ยุคดิจิทัล	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูและ บุคลากร สามารถ เรียนรู้ ปรับตัว พัฒนา ตนเอง และสร้าง นวัตกรรม ด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล	✓			✓		✓	✓				4	40.00

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	ไชยา ภาวะบุตร	วัฒนา สุวรรณไตรย์	ภัทรธร จันนิตี	รณัญสิรินทร์ ชีรภัทรคุณาง	อรัญญา แสงสีแก้ว	สราวุธ พาเสนาห	ศุทนต์ ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนัสรา ภัทรศุภกิจ	วิภาดา พิระธรรม		
3. ผู้บริหารสถานศึกษา กำหนดทิศทางการ บริหาร เทคโนโลยี สารสนเทศในยุคดิจิทัล ภายในสถานศึกษาและ ภายนอกสถานศึกษา		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8	80.00
4. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดแผนกล ยุทธ์ในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ในการปฏิบัติงาน				✓	✓			✓		✓	4	40.00
5. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการพัฒนาตนเอง วิเคราะห์แนวโน้ม ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ เหมาะสมกับการ นำมาใช้บริหารจัดการ การศึกษา	✓			✓	✓	✓			✓	✓	6	60.00

จากตาราง 33 สามารถวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางการพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สรุปภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาการกำหนดนโยบาย กำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ กำหนดเป้าหมาย และความร่วมมือร่วมใจใน การปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล
2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางการบริหาร เทคโนโลยี สารสนเทศ ในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาตนเอง วิเคราะห์แนวโน้ม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการ นำมาใช้บริหารจัดการศึกษา

2. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร” ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...จัดอบรมและสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาทักษะและการใช้ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ศึกษาดูงาน โรงเรียนที่ปฏิบัติเป็นเลิศในด้านการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร...”

(ปิยะพันธ์ ชัยเสนา, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารต้องทำบ่อย ๆ ทำให้เป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดผลงานเชิงประจักษ์ และเป็นที่ยอมรับของ ผู้ใต้บังคับบัญชา ประชาสัมพันธ์ไปได้ไกล สื่อสารไปได้กว้าง...”

(อุทุมพร ทองวงษา, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“ผู้บริหารควรอบรม เข้าร่วมสัมมนาวิชาการเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างต่อเนื่อง มีนโยบายในการนำดิจิทัลมาใช้อย่างชัดเจน ยึดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ ควรนำแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อลดกระดาษ จัดสรร งบประมาณ ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในทางด้านดิจิทัล”

(วิภาดา พิระธรรม, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“ผู้บริหารควรเข้าร่วมการอบรมตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วย 2 รูปแบบ ได้แก่เข้าร่วมการพัฒนาตนเองตามหน่วยงานต้นสังกัดจัดขึ้น และเข้าร่วมพัฒนาตนเองตามความสมัครใจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เป็นประจำสม่ำเสมอ ให้ทำตามยุคตามสมัย รู้จักและเข้าใจโปรแกรมใหม่ ๆ เช่น ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน การตรวจเช็คการเข้าแถว ผู้บริหารต้องเป็นมืออาชีพในการกำกับติดตามใน การปฏิบัติงานของครูในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้”

(อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และฝึกทักษะการนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของสถานที่ให้เกิดความเชี่ยวชาญและเกิดประโยชน์สูงสุด...”

(สรารัฐ พาเสนาห์, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับดิจิทัล คือ ควรมีความรู้ ความเข้าใจในเทคโนโลยีและพฤติกรรมของผู้ใช้ดิจิทัล เพื่อสร้างกลยุทธ์ วางแผนทางการเติบโตขององค์กรในยุคดิจิทัล สร้างความตั้งใจในการพัฒนาตนเอง ผู้บริหารควรมี อุดมการณ์ที่เปิดรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงและมุ่งมั่นพัฒนาความรู้และทักษะ ดิจิทัลเพื่อเป็นผู้นำดิจิทัลที่เก่งและมีความสามารถที่จะนำกลยุทธ์ดิจิทัล...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรพัฒนาตนเอง ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล ควรกำหนดนโยบาย มีการออกคำสั่งกระตุ้นและสนับสนุน ส่งเสริมให้ครู ได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอนและระบบการปฏิบัติงาน...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยการเข้ารับการอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาปฏิบัติในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แก่ครู บุคลากรและผู้เรียน...”

(ภัทรธร จันวันดี, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรมีการสร้างและปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์สู่สังคมยุคดิจิทัล การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นมืออาชีพ มีการวางแผน กำหนดนโยบายให้ครูต้องได้รับการอบรม ...”

(อรัญญา แสนสีแก้ว, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายในการเรียนรู้ให้กับครูนักเรียน และบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ยอมรับและเปิดใจพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลกเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันและอนาคต ในการพัฒนาตนเอง มีวิสัยทัศน์ที่กว้างในด้านดิจิทัลและคุณธรรมต้องไปด้วยกัน...”

(รัญญูสิรินทร์ อธิราษฎร์คุณากร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2568)

ตาราง 34 การสรุปแนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

“ความสามารถใน การใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร”

ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	ไชยา ภาวะบุตร	วัฒนา สุวรรณไตรย์	ภัทรธร จันนิตี	รัญญูสิรินทร์ อธิราษฎร์คุณากร	อรัญญา แสนสีแก้ว	สราวุธ พาเสนาห์	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนัสรา ภัทรศุภกิจ	วิภาดา พิระธรรม		
1. ผู้บริหารควรศึกษาและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	✓	✓				✓	✓		6	60.00

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	ไชยา ภาวะบุตร	วัฒนา สุวรรณไตรย์	ภัทรธร จันวันดี	รัญญูสิริมิตร ธีรภัทรคุณาง	อรัญญา แสนสีแก้ว	สรภาณี พาเสนาห	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนุสรณ์ ภัทรศุภกิจ	วิภาดา พิระธรรม		
2. ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ใน สถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ครู บุคลากรและ ผู้เรียน			✓	✓	✓	✓			✓		5	50.00
3. ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างในการนำแพลตฟอร์มออนไลน์หรือเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการปฏิบัติงาน				✓			✓			✓	3	30.00
4. ผู้บริหารเข้าร่วมการอบรม และสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ			✓		✓			✓	✓	✓	5	50.00
5. ผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีในการประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรอื่น ๆ										✓	1	10.00

จากตาราง 34 สามารถวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางการพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สรุปแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลซึ่งผู้บริหาร ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ดังนี้

1. ผู้บริหารควรศึกษาและพัฒนาตนเองอยู่ เสมอ ให้มีความ เชื่อวชาญด้าน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2. ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ใน สถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ครู บุคลากรและ ผู้เรียน

3. ผู้บริหารเข้าร่วมการอบรม และสัมมนาทาง วิชาการเกี่ยวกับการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ

3. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “การสื่อสารดิจิทัล” ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชน องค์กรภายในและระหว่างองค์กรผ่านหลากหลายช่องทางผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างยั่งยืน...”

(ปิยะพันธ์ ชัยเสนา, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ โรงเรียน ให้กับผู้ปกครองและชุมชน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน...”

(อุทุมพร ทองวงษา, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลในการบันทึกข้อมูลและ สื่อสารผ่านสื่อ ดิจิทัลได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง...”

(วิภาดา พิระธรรม, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...สามารถใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน และ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน...”

(อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการ ประชุม การสร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน และประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กับ ผู้ปกครองและ ชุมชน...”

(สรารุท พาเสนต์, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร ด้าน ดิจิทัล โดยใช้สื่อดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการประชุม หรือระดมสมองในการปฏิบัติงาน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาใช้สื่อดิจิทัล โดยการสร้างวัฒนธรรมการ สื่อสาร ดิจิทัลในองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถในการสร้างเครือข่าย ใช้สื่อดิจิทัล เป็น สื่อกลางในการประชุม ประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชน...”

(ภัทรธร จันวันดี, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ด้าน ดิจิทัล เช่น ใช้ Infographic, Application สร้างคลิปวิดีโอแนะนำผลงาน...”

(อรัญญา แสนสีแก้ว, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ส่งเสริม สนับสนุนการนำเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการติดต่อสื่อสาร กัน ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร และใช้สื่อดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการประชุม หรือ ระดมสมองในการปฏิบัติงานสม่ำเสมอ...”

(รัญญ์สิรินทร์ ธีรภัทรคุณางกูร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2568)

ตาราง 35 การสรุปแนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร “การสื่อสารดิจิทัล”

ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	โชยา ภาวะบุตร	วัฒนา สุวรรณไตรย์	ภัทรธร จันวันดี	รัญญูสิรินทร์ ธีรภัทรคุณงาม	อรัญญา แสนสีแก้ว	สราวุธ พาเสนห์	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนันต์ ภัทรศุภกิจ	วิภาดา พิระธรรม		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความรู้ ความสามารถ ส่งเสริม สนับสนุน ใน การสื่อสารดิจิทัลใน การนำไปปฏิบัติงาน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90.00
2. ผู้บริหารสถานศึกษามี ความสามารถในการใช้ สื่อดิจิทัลใน การติดต่อ สื่อสารทั้งภายในองค์กร และภายนอกองค์กร	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓		7	70.00
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ใช้สื่อดิจิทัลในการสร้าง วัฒนธรรม องค์กรผ่าน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน				✓					✓		2	20.00
4. ผู้บริหารสถานศึกษา ใช้สื่อดิจิทัล โดยการ สร้างวัฒนธรรม การ สื่อสารดิจิทัลในองค์กร ผ่านการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	✓	✓		✓		✓		✓			5	50.00

ตาราง 35 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	วิทยา ภาวะบุตร	วัฒนา สุวรรณไตรย์	ภัทรธร จันวันดี	รัญญูสิริพันธ์ ธีรภัทรคุณงาม	อรุณญา แสนสีแก้ว	สราวุธ พาเสนห์	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์	วิภาดา พิระธรรม		
5. ผู้บริหารสถานศึกษา มีทักษะในการใช้สื่อ ดิจิทัลในการ ติดต่อสื่อสาร การ บันทึกข้อมูลและสื่อสาร ผ่านสื่อดิจิทัลได้ อย่าง รวดเร็วและถูกต้อง			✓			✓	✓	✓	✓	✓	6	60.00

จากตาราง 35 สามารถวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สรุปแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การสื่อสารดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ ส่งเสริม สนับสนุน ในการสื่อสารดิจิทัลในการนำไปปฏิบัติงาน
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้สื่อดิจิทัลใน การติดต่อสื่อสารทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการใช้สื่อดิจิทัลในการ ติดต่อสื่อสารการบันทึกข้อมูลและสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลได้ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง
4. ผู้บริหารสถานศึกษาใช้สื่อดิจิทัล โดยการสร้างวัฒนธรรม การสื่อสารดิจิทัลในองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน “กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์” ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจถึงโครงสร้างการบริหาร แล้วจึงนำมา กำหนด วางแผนสู่การปฏิบัติ รวมถึงวางแผนกลยุทธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์...”

(ปิยะพันธ์ ชัยเสนา, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางแผนงาน ให้ไปถึงเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(อุทุมพร ทองวงษา, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...สามารถกำหนดขอบข่ายการดำเนินงานบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่จะส่งผลไปหาผู้เรียนโดยตรง ให้ไปในทิศทางที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา...”

(วิภาดา พิระธรรม, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...สามารถกำหนดทิศทางสู่การปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมไปถึงกลยุทธ์ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน รวมไปถึงองค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนในเรื่องของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงนำมากำหนดทิศทาง เป้าหมายของงาน รวมไปถึงการวางแผนกลยุทธ์ ให้งานมีประสิทธิภาพมากที่สุด...”

(สรารุณ พาเสนห์, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารมีการกำหนดแนวทาง วิธีการให้ชัดเจน ทำความเข้าใจกับ ผู้เรียนและผู้ปกครองถึงแนวทางในการช่วยเหลือให้เห็นผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น...”

(ไชยา ภวระบุตร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารควรศึกษาบริบทของสถานศึกษา และชุมชน ตลอดจนสร้าง
ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทาง
ตลอดจนกลยุทธ์ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจในโครงสร้างระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน นำมากำหนดทิศทางถึงแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน และวางกลยุทธ์ที่นำไปสู่
ประสิทธิผล...”

(ภัทรธร จันวันดี, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนระยะสั้น และระยะยาว ถึงการวาง
โครงสร้างในการปฏิบัติงานอย่างมีทิศทางและเป้าหมาย...”

(อรัญญา แสนสีแก้ว, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจในสภาพบริบทของสถานศึกษา แล้วกำหนด
โครงสร้าง กำหนดทิศทาง รวมไปถึงการกำหนดกลยุทธ์ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติของ
สถานศึกษา ที่ส่งผลไปยังประสิทธิผลที่ส่งไปสู่ผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ...”

(วิญญูสิรินทร์ ธีรภัทรคุณางกูร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2568)

ตาราง 36 การสรุปแนวทางการพัฒนา ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน “กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์”

ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ									ความถี่	ร้อยละ
	ใช้ภาษา ง่าย	พัฒนา สู่วรรณไตรย์	กำหนด จำนวนดี	ระบุผู้ รับผิดชอบ	ชี้แจง แนวทาง	อธิบาย แผน	สรุป ผล	กำหนด เวลา	ประเมิน ผล		
1. ผู้บริหารมีการ กำหนดแนวทางในการ ปฏิบัติงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	80.00
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีความเข้าใจใน โครงสร้างและบริบท ของสถานศึกษา			✓	✓				✓		3	30.00
3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดกลยุทธ์ใน การปฏิบัติงาน			✓	✓		✓		✓	✓	5	50.00
4. ผู้บริหารสถานศึกษามี การสร้างความสัมพันธ์ กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	✓	✓							✓	3	30.00
5. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการมองไปที่เป้าหมาย ผลลัพธ์ในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	✓				✓	✓	✓		✓	5	50.00

จากตาราง 36 สามารถวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สรุปแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ดังนี้

1. ผู้บริหารมีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน

3. ผู้บริหารสถานศึกษามีการมองไปที่เป้าหมาย ผลลัพธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน “การวางระบบและแผนการดำเนินงาน” ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน จึงจะสามารถวางแผนงานได้อย่างเป็นระบบ ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน แล้วดำเนินการตามแผนที่วางไว้...”
(ปิยะพันธ์ ชัยเสนา, สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถกำหนดขอบข่ายและเป้าหมายของงานได้อย่างเป็นระบบ เพื่อดำเนินการตามแผนงานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ...”

(อุทุมพร ทองวงษา, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานเป็นช่วงให้ชัดเจน เพื่อบริหารจัดการทั้งตัวผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ...”

(วิภาดา พิระธรรม, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2568)

“...สามารถใช้ดิจิทัลมาช่วยในการบริหารจัดการแผนงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ง่าย สะดวก รวดเร็ว และชัดเจนถึงแนวทางในการปฏิบัติงาน...”

(อนุสรุภา ภัทรศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อมาช่วยในการวางระบบแบบแผนในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้สอดคล้องกับบริบท และยุคสมัยใหม่ ที่จะช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างแท้จริง...”

(สราวุธ พาเสนอ, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาวางระบบในการดำเนินงานให้ชัดเจน ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อนำไปสู่แผนในการปฏิบัติงานไปสู่ประสิทธิผลของงาน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ ทั้งจุดเด่นและจุดด้อยของสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และออกแบบระบบ วางแผนการดำเนินงาน ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จนนำไปสู่การปฏิบัติ...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์ระบบและแผนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในงานการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ภัทรธร จันวันดี, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...มีการวิเคราะห์บริบทสถานศึกษา นำไปสู่การวางแผนเป็นปฏิทินปฏิบัติงานให้เป็นระบบ เพื่อความรวดเร็วในการเก็บข้อมูลและติดตามผลเพื่อประสิทธิผลของงาน...”

(อรัญญา แสนสีแก้ว, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการวางระบบในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จะมุ่งสู่ประโยชน์ของผู้เรียนเป็นหลัก และมีการวางแผนการดำเนินงานเป็นระยะสั้นและระยะยาว...”

(รัญญูสิรินทร์ อธิราษฎร์คุณากร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2568)

ตาราง 37 การสรุปแนวทางการพัฒนา ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน การวางระบบและแผนการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา	ผู้ทรงคุณวุฒิ										ความถี่	ร้อยละ
	ใช้ยา ภาวะบุตร	พัฒนา สวรรณไตรย์	ภัทรธร จันวดี	รณัฐสิริพร สิริภักตร์คุณาง	อรุณญา แสนสิริแกว	สราวุธ พาสะเนห์	อุทุมพร ทองวงษา	ปิยะพันธ์ ชัยเสนา	อนุสรณ์ ภัทรศัญญ์	วิภาดา พิระธรรม		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการวางแผนการ ดำเนินงานให้ชัดเจน	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	8	80.00
2. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางในการปฏิบัติ	✓	✓				✓	✓	✓			5	50.00
3. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการวางระบบงานที่ ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว	✓			✓	✓				✓	✓	5	50.00
4. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการวางแผนงานเป็น ระยะ	✓			✓							2	20.00
5. ผู้บริหารสถานศึกษา มีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาช่วยในการ บริหารจัดการ วางแผน						✓			✓		2	20.00

จากตาราง 37 สามารถวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยพิจารณาจากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางการพัฒนาตรงกันมากที่สุด (ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป) สรุปแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร การวางระบบ และแผนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางในการปฏิบัติ
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางระบบงานที่ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น

6. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จาก 3 จังหวัด ได้แก่ สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ปีการศึกษา 2567 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 64 คน และครู จำนวน 1,186 คน จากทั้งหมด 19 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 295 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน จำแนกเป็นกลุ่ม ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 19 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน 19 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 19 คน และครูประจำชั้น จำนวน 266 คน จากโรงเรียน 19 โรงเรียน วิธีสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป และครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง และครูประจำชั้นใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 49)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยการสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32 – 0.81 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 – 0.69 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

3.2 นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบและขอรับแบบสอบถามคืนหลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัล โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัล โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน และครูประจำชั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยการกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$)

2. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$)

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน คือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร และการสื่อสารดิจิทัล

4. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกสถานภาพ พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.3 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X_t) กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (Y_t) พบว่า

มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r_{\text{Xyt}} = .207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. แนวทางการพัฒนาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ประกอบด้วย

6.1 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล จำนวน 3 ด้าน คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร การสื่อสารดิจิทัล สรุปจากคำสัมภาษณ์ 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย กำหนดวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์ กำหนดเป้าหมาย และความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลทั้งภายในสถานศึกษาและภายนอกสถานศึกษา 2) ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้บริหารควรศึกษาและพัฒนาตนเองอยู่เสมอให้มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด 3) การสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้การสื่อสารดิจิทัลในการนำไปปฏิบัติงาน และการติดต่อสื่อสารทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

6.2 แนวทางการพัฒนา ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 ด้าน คือ กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ การวางระบบและแผนการดำเนินงาน สรุปจากคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ 1) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ผู้บริหารมีการกำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมองไปที่เป้าหมาย ผลลัพธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินงานและกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน รวมไปถึงแนวทางในการปฏิบัติและการวางระบบงานที่ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ

สถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาสร้างค่านิยมวิถีชีวิตใหม่ในการส่งเสริมการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล สนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเกิดเป็น วัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร อีกทั้งผู้บริหารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้ สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา มีความรู้ความสามารถในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา ใช้ดิจิทัลใน การทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับพิชญ์พิมล สุนทะ วงศ์ (2565, หน้า 32 – 33) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นการเปลี่ยนแปลงความ รับผิดชอบของผู้ที่มีภาวะผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคมในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่ จะต้องกระตุ้น และ เอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม ภายนอกที่มีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคนและการ ปฏิบัติงานไปใน ทางที่ดีขึ้น และผู้นำจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงความต้องการที่ ตอบสนองและแนวทางให้ องค์กรประสบความสำเร็จพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของวาสนา พลชาย (2562, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาภาวะผู้นำทาง ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของจารุณันท์ ผิวนาง (2564, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ อีกทั้งพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ ครูผู้ดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูผู้สอน หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ สอดคล้องกับสมเดช เรืองขจร (2559, บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ในภาพรวมมีระดับการมีประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามสถานภาพ พบว่าโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้อำนวยการสถานศึกษาได้แสดงถึงการบริหารงานภายใต้กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหลายมิติ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในด้านของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และแสดงออกถึงการมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารองค์การ มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการสื่อสาร การสร้างสรรค์

นวัตกรรม และการทำงานภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงอาจส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องขับเคลื่อนวิสัยทัศน์เดิมที่ได้กำหนดไว้ให้ประสบผลสำเร็จ นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเพื่อกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่มุ่งเน้น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานภายในให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่บริบทของสถานศึกษาเอื้ออำนวย จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้น มีความเห็นไม่ต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิด สุขญา โกลลวานิช (2563, หน้า 13) ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ว่า ในมิติของด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลนั้นแสดงได้ว่าผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ในยุคดิจิทัลได้กว้างไกล จะต้องมีความคิดที่ก้าวหน้าและทันสมัย มีความกล้าตัดสินใจ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารจะต้องสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรในยุคดิจิทัลเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 207) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้า บริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 207) ได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แม้ว่าผู้บริหารจะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

แต่ด้วยบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามาพัฒนาด้านการศึกษา ขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนรู้และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมภายในโรงเรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับ คุณภาพผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร หรือสถานศึกษา ถ้าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลสูงก็จะได้เปรียบในการแข่งขันอันจะนำไปสู่ การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างยั่งยืน จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษารองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้น มีความเห็นไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของ อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์ (2567, สัมภาษณ์) ที่กล่าวไว้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ได้มีการกำหนดพันธกิจและเป้าประสงค์ ให้มีพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้มีการขับเคลื่อนโดยการดำเนินการจัดอบรม พัฒนาครูและบุคลากรในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้บริหาร โรงเรียน และบุคลากรมีทักษะนำไปสู่การปฏิบัติงานจริง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของของวร วุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 207) ได้ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 207) ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดไปสู่สังคมยุคดิจิทัล เทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การที่จะก้าวกั้นการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลได้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัล มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรอบด้าน รวมทั้งอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาบุคลากร ให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมดิจิทัลมาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุพงษ์ คำภูษา (2568, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ ดำเนินการพัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบคลังสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC Content Center) สู่อสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศจึงได้ให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษา และกำหนดมาตรการและแนวทางการดำเนินการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ภาวะผู้นำดิจิทัลจึงกลายเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีของครูและบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน สามารถทำให้นักเรียนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารมากมาย เกิดทักษะ การใช้เทคโนโลยีมีความพร้อมที่จะก้าวสู่การเป็นพลโลกที่มีคุณภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรงตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

4. ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน

โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกสถานภาพ

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกสถานภาพ พบว่า
 โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า
 หน่วยงานต้นสังกัดไม่ว่าจะเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงาน
 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคน
 ได้รับการดูแล การเอาใจใส่ จากครูผู้รับผิดชอบระบบงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ครู
 ประทีปปรึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งได้นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงานเพิ่ม
 ประสิทธิภาพการทำงานมากยิ่งขึ้นและมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ชุมชน
 หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน และครูผู้สอน/ครูประจำชั้น ต่างได้รับการพัฒนาตนเองให้เกิดความรู้ความเข้าใจ
 ในการดำเนินงานระบบในการดำเนินงานที่จะทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนให้เกิดประสิทธิผลนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ทุกคนในโรงเรียนจะต้องร่วมมือกันในทุก ๆ มิติในการทำงาน จึงทำให้ความคิดเห็นของ
 ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ เซาวลิต ยิ้มแย้ม (2566,
 หน้า 143) ได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้น จำแนกตาม
 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ
 งานวิจัยของ วรณา โฉมฉิน (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการ
 จำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแล
 ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพการดำรง
 ตำแหน่ง พบว่า ไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์
 ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
 ที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก
 นักเรียนเป็นหลัก อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบาย
 สำคัญให้โรงเรียนในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการ
 อย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ
 พิทักษ์ ปกป้องคุ้มครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์
 ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน
 จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามประสบการณ์ใน
 การปฏิบัติงาน ไม่แตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณา โฉมจิน (2562, บทคัดย่อ)
 ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับการ
 ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนก
 ตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์
 สุขสันต์ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 ปัตตานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมไม่
 แตกต่างกัน

4.3 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น จำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของ
 โรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่า การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จะดำเนินงานดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือ ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและ เครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการโรงเรียนชั้น พื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ซึ่งจำนวนบุคลากรตามจังหวัดที่ตั้งของ โรงเรียนในการดูแลนักเรียนนั้นมีความแตกต่างกัน บางจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนอาจดูแล นักเรียนไม่ทั่วถึงเพราะมีจำนวนนักเรียนที่มากและเน้นบรรยากาศของวิชาการ มีการ แข่งขันกันสูง กลับกันกับโรงเรียนบางโรงเรียน อาจมีประสิทธิภาพในการดูแลนักเรียนที่ ดีกว่า การใกล้ชิดนักเรียนดีกว่าแต่อาจมีการแข่งขันด้านวิชาการน้อย อีกทั้งในสภาพ ปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในแต่ละบริบทพื้นที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น เพราะเกิดจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็วส่งผลต่อการปรับตัวของนักเรียน ปัจจัยที่ทำให้ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสามารถขับเคลื่อนเกิดประโยชน์แก่เด็กได้จริงๆ ต้องเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีระบบ แนวทางชัดเจนให้ครูทุกคนได้คัดกรองนักเรียนในชั้นเรียน ลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน นักเรียน และมีการวางแผนในการร่วมแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับเด็กแต่ละคนดังนั้นการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ที่แตกต่างกันอาจไม่ สามารถแก้ปัญหาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยวัฒน์ วาทะวัฒน์ (2568, สัมภาษณ์) ได้กล่าวว่า การที่สถานศึกษามีระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่เข้มแข็งจะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้อย่างตรงจุด และ ทันเวลา โดยอาศัยรูปแบบวิธีการหรือปัจจัยที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการ ขับเคลื่อนงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนไปตามนโยบาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของโรงเรียน และช่วยแก้ปัญหาที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นการให้ความร่วมมือและสนับสนุน ของผู้ปกครองและชุมชนในท้องถิ่น โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนด้านความรู้ ความเข้าใจ ให้ผู้ปกครอง ตระหนักและเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้โรงเรียน ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง โรงเรียนได้รับข้อมูลของนักเรียนอย่าง

ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันด้านชุมชนในท้องถิ่น ผลจากผู้ปกครองเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ผนวกการทำกิจกรรมกลุ่ม สัมพันธ์โดยนำชุมชนมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามสภาพปัญหาของผู้เรียน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X_t) กับประสิทธิผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (Y_t) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r_{xyt} = .207$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้นทำหน้าที่เป็นหลักซึ่งครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด และเป็นหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยครูรับรู้ข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน ทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม และนำข้อมูลจากนักเรียนรายบุคคลมาพิจารณาจัดกลุ่มนักเรียนตามสภาพปัญหาและพฤติกรรม สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่ตนดูแลทั้งกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพดีขึ้น อีกทั้งนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรให้ความดูแลอย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนทั้งด้านป้องกันและแก้ไขปัญหา และทำการส่งต่อนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครูประจำชั้น ตามกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจมีกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องทางถูกวิธีและรวดเร็วขึ้น จึงทำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ซึ่งข้อค้นพบครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 167) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.845$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับต่ำ ($r_{xyt} = .207$) ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน จึงควรดำเนินการกำหนดนโยบายและแผนงานในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน เพื่อพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารควรนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแต่ละด้านมาปรับใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแบบมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนควรวางแผนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีการสนับสนุน ประสานงานกับครูประจำชั้น บุคลากรประจำโรงเรียน ผู้ปกครองตลอดจนชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเขตอื่น ๆ ในสังกัดหน่วยงานอื่น นอกเหนือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อนำไปปรับใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร สมปราชญ์. (2562). *ภาวะผู้นำกับคุณภาพการศึกษา*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กมลทิพย์ อินแก้วเครือ (2564). *ทักษะและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กระทรวงศึกษาธิการ. นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ* ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565.
- กมลทิพย์ บุญโพธิ์. (2561). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.*
- กรมสุขภาพจิต. (2554). *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 – ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). *ศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัลการศึกษา ผลกระทบของดิจิทัลเกี่ยวกับความเป็นผู้นำของผู้บริหารระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- จันทนา แสนสุข. (2559). *ภาวะผู้นำ Leadership (ครั้งที่3)*. บริษัททริปเฟลล์ กรุ๊ป จำกัด.
- จันทรธิมา รัตนโกสุม. (2561). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- จันทรฉาย ไทยรัตน์. (2561). *การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. รายงานการวิจัย. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*
- จารุพันธ์ ผิวง. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วารสารรัชต์ภาคย์มหาวิทยาลัยนครพนม. 15(39), 96 – 108.*
- จิตรกร จันทรสุข. (2564). *การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15 (2), 36 – 49.*

- จิตติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: โรงพิมพ์รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิรพล สังข์โพธิ์และคณะ. (2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่ เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิระนันท์ มูลมาตร. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2), 21 – 32.
- จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาสหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*. 8 (2), 178.
- ชลนที พัวลี. (2564). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 8(2), 56 – 64.
- ชดสกร พิกุลทอง. (2565). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของ โรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยศักดิ์ ศุกระกาญจน์. (2562). *ภาวะผู้นำในยุคบริหารองค์การ ในยุค Thailand 4.0*. เข้าถึงได้ จาก <https://spark.adobe.com/page/YIGxuPO3qkdte/>. 11 เมษายน 2562.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (2562). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดิจิทัล*. เข้าถึงได้จาก http://file:///C:/Users/OS_Home/Downloads/249-Article%20Text-628-5-10-20190910.pdf. 2 พฤษภาคม 2565.
- ชุตีรัตน์ กาญจนชนชัย. (2562). *ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

- ชูชาติ พุทธลา. (2561). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2554). *ความเป็นนักบริหารมืออาชีพ*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- _____. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ Academic Leadership ฉบับปรับปรุง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สกลนคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมศักดิ์การพิมพ์ กรูป.
- จิตติณัฐ ประจักษ์ภูมิ. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- จิตติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.
- ณัฐธินิชา พรปทุมชัยกิจ. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร*. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15(2), 50 – 64.
- ณัฐธิดา สงค์แก้ว. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1*. *Journal of the Association of Researchers*, 27(3), 49 – 64.
- ณัฐวุฒิ พงศ์สิริ. (2560). *ผู้นำในยุคดิจิทัล*. [ออนไลน์]. จาก <http://www.dharmniti.co.th/> ผู้นำในยุค-digital-economy. 30 สิงหาคม 2565.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2560). *ภาวะผู้นำทางการบริหาร*. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दारुरรรณ ถวิลการ. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัล Digital Leadership*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ต้องลักษณ์ บุญธรรม. (2559). *การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา*. *วารสารการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 7(1), 217 – 225.

- ทศพล สุวรรณราช. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 160 – 177.
- ทินกร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา The Status of Digital Leadership of Education Management Administrators. *วารสารครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 13(2), 285 – 594.
- ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. *ครุศาสตร์สาร*. 13 (2), 285 – 294.
- ชนกฤต พรหมนันท์. (2559). รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ปรัชญา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย สุกใส. (2564). รูปแบบการพัฒนาความเป็นผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐานเพื่อเติมเต็มนโยบายประเทศไทย 4.0. *วารสารวิจัยสหวิทยาการนานาชาติ PSAKU*, 10(2), 11 – 20.
- ธีระนันท์ โมธรรม. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ. (2560). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. การค้นคว้าอิสระ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นิศาชล บำรุงภักดี. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปัตตานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- เนตรนภา คำหนองหว้า. (2560). การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มี
ประสิทธิผลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุษยพรรณ สุระคาย. (2565). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปกรณ ลีสกุล. (2561). Leadership in Digital Era: ภาวะผู้นำในโลกดิจิทัล. [ออนไลน์].
จาก <https://oday.line.me/th/pc/article/Leadership+in+Digital+Era>
27 สิงหาคม 2565.
- ฝนทิพย์ หาญชนะ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ
ครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. วารสารรอยเอ็ดวิทยาลัย, 7(6), 117 – 133.
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1, 19
สิงหาคม 2542.
- “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 95 ก. 2
ตุลาคม 2546.
- พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ. (2560). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิมพ์ิลา อำนาจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- พิชญ์พิมล สุนทวงศ. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครูสังกัด
สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปร.ด.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภารดี อนันต์นาวิ. (2555). หลักการแนวคิดทฤษฎีการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7).

ชลบุรี: มนตรี

ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ
ความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด
อุตรดิตถ์. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2561). ภาวะผู้นำทางการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

รัตนารณ วัชรอติยาพล. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร
สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต
บ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

เลอศักดิ์ ตามา. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
ดำเนินงาน ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัย
นครพนม.

วรวรรณ อินทร์ชู. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn
Academi*, 7(6), 300 – 311

วรุฒิ ไชยสัตย์. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

वलันต์ชัย สดคมขำ. (2563). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลการ
บูรณาการเทคโนโลยีและเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีของครูในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วันชัย ราชวงศ์. (2562). ภาวะผู้นำสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพ
การบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 1(4), 25 – 32.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2557). ภาวะผู้นำ: ทฤษฎีและนันทาทศนะร่วมสมัยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ:
ทิพย์วิสุทธิ์
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของ
ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- สกุลกานต์ โกสิลา. (2561). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหาร
สถานศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของครูในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดพะเยาการศึกษา 9.
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 353 – 360.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2561). ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
(Digital Literacy Project). นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- สมิหลา สอนโพธิ์. (2562). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
บ้านท่าค้อ (ชุมชนประสาธศิลป์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- สุกัญญา แซ่มะน้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและ
โรงเรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
16(4), 216 – 224.
- _____. (2560). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล School Management in
Digital Era. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุจรรยา ขาวสกุล. (2564). การพัฒนาดัชนีชี้วัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. สึกขา วารสารศึกษาศาสตร์,
8(1), 45 – 56.

- สุชนา โกมลวนิช และคณะ. (2563). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23.
ใน สุร ศักดิ์ วงศ์รัตนชีวิน (บ.ก.) *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับ
บัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21* มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 700 – 708
- สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทาง
เทคโนโลยี. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*. 12(1), 350 – 363.
- สุทธินันท์ ชื่นชม, กัลยา ใจรักษ์ และอำนาจ โกวรรณ. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพการ
เรียนรู้. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 39(2), 16 – 33.
- สุภัททรา สังขวร. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการ
บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ประถมศึกษาลพบุรีเขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุรรัตน์ รอดพัน. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชัฐสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. *วารสารการบริหาร
การศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 9(35), 36 – 45.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *การดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
หลักการ แนวคิดและทิศทางการดำเนินงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2565).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570).
ราชกิจจานุเบกษา.

- อดุลย์ วรรณะปะกะ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัจฉรา สอนโว. (2560). *ประสิทธิผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อรรณพ เรืองกัลป์ปวงศ์. (2564). *บทบาทใหม่ของผู้จัดการทรัพยากรมนุษย์ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มจร. วิทยาเขตอีสาน, 2(3), 64 – 77.*
- อัศนีย์ สุกิจใจ. (2560). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารวิจัยพุทธศาสตร์, 3(1), 23 – 37.*
- อาภาภรณ์ ภูตร. (2565). *กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณา สุธมี และคณะ. (2558). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาเฉพาะความพิการ. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 11(2), 7 – 16.*
- อระญา ปะภาวะเต. (2564). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Biddle, V.S. (2009). Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide. *Dissertation Abstracts International*. 69(8), p. 118
- Burns, J.M. (1987). *Leadership*. New York: Harper & Row.
- Cash, T. (2006). *Student Discipline Referral Rates and Neighborhood Crime Statistics*. Doctor's Thesis in Kansas United States University.

- Draft, R. L. (2005). *The leadership experience*. (3 ed.) Manson, OH: Thomson South Western.
- English, Horace B. & Ava Champney. (1974). *A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms*. A Guide to Usage. Longman Group: Germany.
- Elliott, T. (2017). *Digital Leadership: A Six-Step Framework For Transformation*. [Online]. from <http://www.digitalistmag.com/author/telliott>. Retrieved November 6, 2018.
- Gerald C. (Jerry) Kane. (2018). *The technology fallacy: people are the real key to digital transformation*. Research–Technology Management. 62 (6), p.102
- Hoy, W. K. & Miskel, C.G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice*. (6 thed), Boston: McGraw – Hall.
- Hutson, P. (2006). *A framework for understanding the development of organizational safety culture*. Safety Science, 44(6), pp. 204 – 206.
- Koontz and Weihrich. (1988). *management series McGraw–Hill series in management*. McGraw–Hill, 1988.
- Lin Zhong. (2016). *The Effectiveness of Digital Leadership AT K–12 Schools in Mississippi Regarding Communication and Collaboration During CCRS Implementation*. The University of Southern Mississippi in Partial Fulfillment.
- Marpuis, B.L., and Huston, C.J. (2007). *Leadership Roles and Management Functions in Nursing: Theory and Application*. (5th ed). Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Martin, A., & Grudziecki, J. (2006). *DigEuLit: Concepts and Tools for Digital Literacy Development*. ITALICS: Innovations In Teaching & Learning In Information & Computer Sciences, 5(4), 246 – 264.
- McFarland. (1979). *Management: Foundation & Practices*. 5 th ed. New York: Macmillan Publishing Inc.

- Melton, Kathleen A. (2015). *Examining Principal Self-Efficacy and Technology Behaviors*. Ed.D. dissertation. School of Information Studies, Department of Leadership, Educational Psychology, and Foundations, Northern Illinois University.
- Razik, T.A. & Swanson, A. D.,(2001). *Fundamental concepts of educational leadership*.(2nd ed.), New Jersey: Merrill Prentice – Hall.
- Raamani Thannimalai and Arumugam Raman. (2018). *Principals' Technology Leadership and Teachers' Technology Integration in the 21st Century Classroom*. International Journal of Civil Engineering and Technology 9(2): 177 – 187, accessed November 5, 2021.
- Reinke, W.M. (2005). *The Classroom Check-up: A Brief Intervention to Reduce Current and Future Student Problem Behaviors Through Classroom Teaching*. Doctor's Thesis in Oregon United States University.
- Robbins, S. P., & Judge, T. A. (2008). *Essentials of Organizational Behavior*. New Jersey: Pearson Prentice – Hall.
- Stodd, J. (2014). *10 Reasons for social leadership*. Retrieved from <https://julianstodd.wordpress.com/2016/07/09/10-reasons-for-social-leadership>.
- Thannimalai, R., & Raman, A. (2018). *Principals 'technology leadership and teachers' technology integration in the 21st century classroom*. International Journal of Civil Engineering and Technology, 9(2), 177 – 187.
- Thomas S. Bateman & Scott A. Snell. (1999). *Management: Building Competitive Advantage*. Irwin/McGraw-Hill, 1999.
- Walton, R.H. (2006). *Cold Case Homicides: Practical Investigative Techniques (1st ed.)*. CRC Press. <https://doi.org/10.1201/9781420003949>.
- Williams, C. (2007). *Research Methods*. *Journal of Business & Economic Research*. 5, pp. 65 – 72
- Zhong, L. (2017). *Indicators of digital leadership in the context of K-12 education*. *Journal of Educational Technology Development and Exchange (JETDE)*, 10(1),3.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา การใช้ถ้อยคำ 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.तिकานต์ เพียรธัญญกรณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางอรัญญา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นายภูวินทร์ รัชพงษ์ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรดร จันวันดี อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางสาวธัญญ์สิรินทร์ อีราภัทรคุณางกูร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นางอรัญญา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
6. นายศราวุธ พาเสนอห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
7. นางอุทุมพร ทองวงษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
8. ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกุดไฮ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
9. ดร.อนุสร ภัทรศุภฤกษ์ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
10. นางวิภาดา พิระธรรม ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวาท สปรประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวาท โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขว รหัสนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางอรรณพ แสนสีแก้ว

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวาท สประจำตวันนักศึกษา ๖๖๔๐๑๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุรีย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวาท โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ด.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ชัยวัฒน์ วาตะวัฒนะ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวราห์ สประจำตัวนักศึกษา ๖๖๕๒๑๒๒๕๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำจิตพิสัยของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวราห์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายภูวรินทร์ รักพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๔๔๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๓๕ ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๐๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษารั้ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.สท้าน วารี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรธร จันวันดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางอรรณฎา แสนสีแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวราห์ สประจำตวันักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวิสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพทเคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายศราวุธ พาเสน่ห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สมทนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางอุทุมพร ทองวงษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกชกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกชกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวราห์ สประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวราห์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขวรา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมธนา หาญสุริย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขวรา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางวิภาดา พิระธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นายกษกร พลศักดิ์ขว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๒๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.สุเมตนา หาญสุรีย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาจะประสานวัน-เวลา ที่ท่านสะดวกในการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายกษกร พลศักดิ์ขว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๘๘๘๓๘ ๐๓๐๔

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11
 - ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนใดทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

นายกษกร พลศักดิ์ขวา

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลเกี่ยวกับท่านโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 สถานภาพ

- ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
- ☐ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ☐ ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ☐ ครูประจำชั้น

1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- ☐ น้อยกว่า 10 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
- ☐ มากกว่า 20 ปี

1.3 จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน

- ☐ สกลนคร
- ☐ นครพนม
- ☐ มุกดาหาร

ตอนที่ 2

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ

ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ **มากที่สุด**
 4 หมายถึง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ **มาก**
 3 หมายถึง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ **ปานกลาง**
 2 หมายถึง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ **น้อย**
 1 หมายถึง ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
1. วิสัยทัศน์ทางดิจิทัล		5	4	3	2	1
0	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะไปในทิศทางใด	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะไปในทิศทางใด อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะเป็นไปในทิศทางใด					
2	ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จนทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ					
3	ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับกระบวนการวางแผนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษา มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับแผนปฏิบัติการโรงเรียน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษานำแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการโรงเรียนไปดำเนินการ					
6	ผู้บริหารสถานศึกษา มีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน					
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน					

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง					
3	ผู้บริหารสถานศึกษารู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสร้างรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ					
4. การสื่อสารดิจิทัล		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวก รวดเร็ว					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
4	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ					
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างค่านิยม วิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร					
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3

ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

4 หมายถึง ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อยู่ในระดับ **มาก**

3 หมายถึง ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

2 หมายถึง ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อยู่ในระดับ **น้อย**

1 หมายถึง ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่าง

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
1. ด้านวิชาการ		5	4	3	2	1
0	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

ข้อ	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
1. การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารมีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก นโยบาย/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพของสถานศึกษา บริบท สังคมและชุมชนเพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา					
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่มีการกำหนดพันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย					
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนประจักษ์มองภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีดำเนินการ แนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดตัวชี้วัด ที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์					
2. การวางระบบและแผนการดำเนินงาน		5	4	3	2	1
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบดูแลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
3	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง					

ข้อ	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน		5	4	3	2	1
	1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1	การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล					
2	การหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน					
3	การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล					
	2. การคัดกรองนักเรียน					
1	การดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนและใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรอง					
2	การออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และจำแนกกลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษาความลับ					
3	การนำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา					
	3. การส่งเสริมและการพัฒนา					
1	การจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
2	จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					

ข้อ	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม การประชุม ผู้ปกครองชั้นเรียน					
4	การสรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้เป็นปัจจุบัน					
	4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา					
1	ครูประจำชั้นวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียน กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมี ปัญหา					
2	ครูประจำชั้นและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาสำหรับ นักเรียนกลุ่มมีปัญหา					
3	ครูประจำชั้นและบุคลากรติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสรุปและรายงานผลการ จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน					
	5. การส่งต่อนักเรียน					
1	โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อ นักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
2	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน					
3	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานผลการส่งต่อใน กรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง					
4	ครูประจำชั้นประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึง ผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน					

ข้อ	ประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
5	ครูประจำชั้นรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ					
	4. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล	5	4	3	2	1
1	การวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และกำหนดแผนงาน					
2	การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดได้ด้วยวิธีการ หลากหลายตามสภาพจริง					
3	การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์จัดทำรายงาน					
4	การนำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการตามแผน ใหม่อย่างต่อเนื่อง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 38 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล	
		1	2	3	4	5				
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม										
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3	จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ใน เขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11										
ด้านที่ 1 วิสัยทัศน์ทางดิจิทัล										
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาสามารถมองเห็นภาพในอนาคตของสถานศึกษาว่าจะเป็นไปใน ทิศทางใดสร้างเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จนทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ ความสำเร็จ มีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนด้านการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับแผนปฏิบัติการโรงเรียน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน									
	1	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ มองเห็นภาพในอนาคตของ สถานศึกษาว่าจะเป็นไปในทิศทาง ใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้าง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จน ทำให้เกิดพลังขับเคลื่อนสถาน ศึกษาไปสู่ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ มองเห็นภาพในอนาคตของ สถานศึกษาว่าจะเป็นไปในทิศทาง ใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล กับแผนปฏิบัติการโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารสถานศึกษานำแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการโรงเรียนไปดำเนินการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน									
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา บริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล								

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
7	ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสถานศึกษาบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานการใช้ดิจิทัลภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
	3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร								
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา ใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง รู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้วัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ								
12	ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ดิจิทัลในการทำงานและการบริหารจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ผู้บริหารสถานศึกษารู้จักสิทธิและเสรีภาพในการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ใช้ข้อความและถ้อยคำที่เหมาะสมอย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
15	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและ สร้างรูปแบบการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วม ของบุคลากรในการใช้เครื่องมือ สื่อสารต่าง ๆ ในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อ ใช้วัดผลและประเมินผลให้มี ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การสื่อสารดิจิทัล									
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีทักษะด้าน การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน บุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวก ใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่าน ทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้ อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ								
	ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
18	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนบุคลากรในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย สะดวก รวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารสถานศึกษาใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน									

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างค่านิยม วิธีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร ส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้								
22	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างค่านิยมวิธีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างในการสร้างจริยธรรมการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียนโดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
26	ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องสำหรับการเรียนรู้ เพื่อ นำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของ
แบบสอบถาม เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผล
ของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขต
พื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียน
ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 มีความ
สอดคล้องทั้ง 26 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล	
		1	2	3	4	5				
	ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน									
	1. การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์									
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีการหรือการกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรในการดำเนินงานขององค์กรในอนาคตให้ชัดเจนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยมีการวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด พันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย เป้าประสงค์มองภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ วิธีดำเนินการแนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตัวชี้วัด ที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์									
	1	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์มองภาพในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเห็นต้องการจะเป็นตามระยะเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดพันธกิจที่แสดงให้เห็นถึงทิศทางและความเชื่อที่ว่าวิสัยทัศน์จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนภาพความสำเร็จของการดำเนินงาน ซึ่งใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุดที่มีผลเป็นไปตามพันธกิจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิธีดำเนินการ แนวทางสำคัญในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดตัวชี้วัด ที่สะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การวางระบบและแผนการดำเนินงาน									
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการจัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน มีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง								
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดระบบสารสนเทศเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดทิศทางและจัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
9	ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุน ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารสถานศึกษามีเครือข่ายสห วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน									
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง การกำหนดแนวทาง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ในการดำเนินงานในระดับปฏิบัติการขององค์กร ครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อ								
	1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล								
	หมายถึง ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน เก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล								
11	การศึกษาและรวบรวมข้อมูล พื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูล นักเรียนรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	การหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำ เครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
13	การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ และสรุปผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การคัดกรองนักเรียน									
หมายถึง มีการดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และใช้เกณฑ์เดียวกันในการคัดกรอง ออกแบบเครื่องมือคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่ม พิเศษหรือปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา นำผลการประเมินการคัดกรองนักเรียนมา ปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็นข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา									
14	การดำเนินการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรอง นักเรียนและใช้เกณฑ์เดียวกันใน การคัดกรอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	การออกแบบเครื่องมือคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มพิเศษหรือ ปกติ และกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์และจำแนก กลุ่มนักเรียนให้เป็นระบบและรักษา ความลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	การนำผลการประเมินการคัดกรอง นักเรียนมาปรับปรุงเพื่อพัฒนา อย่างต่อเนื่อง และนำมาจัดเป็น ข้อมูลสารสนเทศระดับสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
	3. การส่งเสริมและการพัฒนา								
	หมายถึง มีการจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และจัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และครูประจำชั้นได้สรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน								
17	การจัดทำปฏิทินแผนปฏิบัติงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	จัดประชุมหรือวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	การสรุปผลและประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
	4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข้ปัญหา								
	หมายถึง ครูประจำชั้นวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไข้ปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน								
21	ครูประจำชั้นวางแผนและให้คำปรึกษาเบื้องต้นสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	ครูประจำชั้นและบุคลากร จัดกิจกรรมป้องกันปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และจัดกิจกรรมแก้ไข้ปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	ครูประจำชั้นและบุคลากรติดตามผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องสรุปและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข้ปัญหานักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
	5. การส่งต่อนักเรียน								
	หมายถึง โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูล จัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง และประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน และรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ								
24	โรงเรียนมีการจัดระบบข้อมูลที่มีความชัดเจนเพื่อส่งต่อนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	ครูประจำชั้นได้รวบรวมข้อมูลจัดทำรายงานผลการส่งต่อในกรณีนักเรียนที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	ครูประจำชั้นประสานงานกับครูที่ช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองอย่างเร่งด่วนเมื่อมีการส่งต่อนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	ครูประจำชั้นรายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 38 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
	4. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล								
นิยามศัพท์เฉพาะ	หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมี การวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และ กำหนดแผนงาน การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินวิเคราะห์จัดทำรายงาน นำผลการประเมินมาปรับปรุง และ ดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง								
29	การวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือ วิธีการ และกำหนดแผนงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการหลากหลายตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	การตรวจสอบ ติดตาม ประเมิน วิเคราะห์จัดทำรายงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	การนำผลการประเมินมาปรับปรุง และดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของ
แบบสอบถาม เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผล
ของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขต
พื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ด้านประสิทธิผลของการบริหารจัดการ
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสอดคล้องทั้ง 32 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ภาคผนวก จ

คำอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 39 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงาน
ศึกษาธิการภาค 11

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.332 – 0.792 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.830	1	0.475
	2	0.790
	3	0.332
	4	0.544
	5	0.783
	6	0.657
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.321 – 0.813 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.766	7	0.321
	8	0.670
	9	0.424
	10	0.813
	11	0.481
3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.475 – 0.667 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.784	12	0.475
	13	0.539
	14	0.577
	15	0.667
	16	0.548
4. การสื่อสารดิจิทัล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.316 – 0.622 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.763	17	0.627
	18	0.524
	19	0.316
	20	0.622
	21	0.582

ตาราง 39 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.335 – 0.698 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.778	22	0.682
	23	0.698
	24	0.335
	25	0.643
	26	0.535

จากตาราง 57 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.316 – 0.813 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 เท่ากับ 0.830 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.332 – 0.792 และค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.830
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.321 – 0.813 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.766
3. ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.475 – 0.667 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.784
4. การสื่อสารดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.316 – 0.622 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.863
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.335 – 0.698 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.778

ตาราง 40 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของ
การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1. การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.481 – 0.641 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.789	1	0.481
	2	0.615
	3	0.612
	4	0.488
	5	0.641
2. การวางระบบและแผนการดำเนินงาน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.537 – 0.692 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.831	6	0.537
	7	0.633
	8	0.692
	9	0.661
	10	0.624
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.331 – 0.682 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.807	11	0.405
	12	0.539
	13	0.331
	14	0.646
	15	0.336
	16	0.515
	17	0.412
	18	0.347
	19	0.603
	20	0.650
	21	0.663
	22	0.682
	23	0.624
	24	0.559
	25	0.494
	26	0.682

ตาราง 38 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
4. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.377 – 0.514 ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.686	27	0.647
	28	0.601
	29	0.377
	30	0.491
	31	0.514
	32	0.499

จากตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.331 – 0.692 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เท่ากับ 0.938 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. การกำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.481 – 0.641 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.792
2. การวางระบบและแผนการดำเนินงาน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.537 – 0.692 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.831
3. ขั้นตอนการดำเนินงาน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.331 – 0.682 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.807
4. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.377 – 0.514 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.686

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

งานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

ชื่อผู้วิจัย นายกชกร พลศักดิ์ขวา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สุภัทนา หาญสุริย์

กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน.....

วัน / เดือน / ปี ที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา.....จบการสัมภาษณ์เวลา.....

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม จำนวน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน และ 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในโรงเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม จำนวน 2 ด้าน ดังนี้ 1) กำหนดทิศทาง/กลยุทธ์ และ 3) การวางระบบและแผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจึงนำทั้ง 3 ด้านนี้มาจัดทำแบบสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11

การสัมภาษณ์มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้

ประเด็นคำถาม

ตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา ท่านมีแนวทาง หรือกระบวนการ ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร **วิสัยทัศน์ดิจิทัล** อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา ท่านมีแนวทาง หรือกระบวนการ ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร **ความสามารถในการใช้ดิจิทัลของผู้บริหาร** อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา ท่านมีแนวทาง หรือกระบวนการ ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร **การสื่อสารดิจิทัล** อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นคำถาม

ตัวแปรประสิทธิผลของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา ท่านมีแนวทาง หรือ กระบวนการ ในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนด ทิศทาง/กลยุทธ์อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารการศึกษา ท่านมีแนวทาง หรือ กระบวนการ ในการพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวางระบบ และแผนการดำเนินงาน อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นายกษกร พลศักดิ์ขวา

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
AA	Between Groups	.498	3	.166	1.822	.143
	Within Groups	29.031	319	.091		
	Total	29.529	322			
BB	Between Groups	.056	3	.019	.141	.935
	Within Groups	42.475	319	.133		
	Total	42.531	322			
CC	Between Groups	.249	3	.083	.996	.395
	Within Groups	26.547	319	.083		
	Total	26.796	322			
DD	Between Groups	.117	3	.039	.356	.785
	Within Groups	34.896	319	.109		
	Total	35.013	322			
EE	Between Groups	.113	3	.038	.491	.689
	Within Groups	24.510	319	.077		
	Total	24.623	322			
Totelx	Between Groups	.078	3	.026	.857	.463
	Within Groups	9.705	319	.030		
	Total	9.784	322			

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
AA	Between Groups	.083	2	.042	.451	.637
	Within Groups	29.446	320	.092		
	Total	29.529	322			
BB	Between Groups	.076	2	.038	.286	.751
	Within Groups	42.455	320	.133		
	Total	42.531	322			
CC	Between Groups	.463	2	.232	2.815	.061
	Within Groups	26.332	320	.082		
	Total	26.796	322			
DD	Between Groups	.028	2	.014	.128	.880
	Within Groups	34.985	320	.109		
	Total	35.013	322			
EE	Between Groups	.011	2	.006	.072	.930
	Within Groups	24.612	320	.077		
	Total	24.623	322			
Totelx	Between Groups	.007	2	.004	.118	.888
	Within Groups	9.776	320	.031		
	Total	9.784	322			

Oneway**ANOVA**

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FF	Between Groups	.181	3	.060	.671	.570
	Within Groups	28.736	319	.090		
	Total	28.918	322			
GG	Between Groups	.211	3	.070	.432	.730
	Within Groups	51.934	319	.163		
	Total	52.145	322			
HH	Between Groups	.006	3	.002	.080	.971
	Within Groups	8.362	319	.026		
	Total	8.368	322			
II	Between Groups	.006	3	.002	.020	.996
	Within Groups	31.802	319	.100		
	Total	31.808	322			
TotelY	Between Groups	.044	3	.015	.612	.608
	Within Groups	7.564	319	.024		
	Total	7.608	322			

ONEWAY FF GG HH II TotelY BY Experience
/MISSING ANALYSIS.

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
FF	Between Groups	.009	2	.005	.053	.949
	Within Groups	28.908	320	.090		
	Total	28.918	322			
GG	Between Groups	.076	2	.038	.233	.792
	Within Groups	52.070	320	.163		
	Total	52.145	322			
HH	Between Groups	.071	2	.035	1.366	.257
	Within Groups	8.297	320	.026		
	Total	8.368	322			
II	Between Groups	.030	2	.015	.149	.862
	Within Groups	31.778	320	.099		
	Total	31.808	322			
TotelY	Between Groups	.006	2	.003	.122	.885
	Within Groups	7.602	320	.024		
	Total	7.608	322			

ONEWAY FF GG HH II TotelY BY Province
/STATISTICS DESCRIPTIVES
/MISSING ANALYSIS
/POSTHOC=SCHEFFE ALPHA(0.05).

Correlations												
		Totelyx	AA	BB	CC	DD	EE	TotelyY	FF	GG	HH	II
Totelyx	Pearson Correlation	1	.606**	.644**	.394**	.664**	.438**	.207**	.420**	-.021	-.003	.034
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.704	.951	.543
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
AA	Pearson Correlation	.606**	1	.359**	-.057	.142*	.234**	.051	.265**	-.076	-.028	-.042
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.310	.010	.000	.359	.000	.175	.621	.457
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
BB	Pearson Correlation	.644**	.359**	1	.020	.275**	-.029	.144**	.430**	-.061	.059	-.080
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.715	.000	.606	.009	.000	.271	.290	.153
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
CC	Pearson Correlation	.394**	-.057	.020	1	.216**	-.023	.140*	.101	.030	-.083	.181**
	Sig. (2-tailed)	.000	.310	.715		.000	.677	.012	.071	.592	.137	.001
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
DD	Pearson Correlation	.664**	.142*	.275**	.216**	1	.158**	.133*	.238**	-.034	.027	.062
	Sig. (2-tailed)	.000	.010	.000	.000		.004	.017	.000	.544	.632	.269
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
EE	Pearson Correlation	.438**	.234**	-.029	-.023	.158**	1	.104	.078	.106	-.004	-.006
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.606	.677	.004		.063	.160	.057	.948	.921
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
TotelyY	Pearson Correlation	.207**	.051	.144**	.140*	.133*	.104	1	.412**	.643**	.406**	.532**
	Sig. (2-tailed)	.000	.359	.009	.012	.017	.063		.000	.000	.000	.000
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
FF	Pearson Correlation	.420**	.265**	.430**	.101	.238**	.078	.412**	1	-.074	-.027	-.039
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.071	.000	.160	.000		.185	.634	.481
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
GG	Pearson Correlation	-.021	-.076	-.061	.030	-.034	.106	.643**	-.074	1	.106	-.007
	Sig. (2-tailed)	.704	.175	.271	.592	.544	.057	.000	.185		.057	.898
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
HH	Pearson Correlation	-.003	-.028	.059	-.083	.027	-.004	.406**	-.027	.106	1	.172**
	Sig. (2-tailed)	.951	.621	.290	.137	.632	.948	.000	.634	.057		.002
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323
II	Pearson Correlation	.034	-.042	-.080	.181**	.062	-.006	.532**	-.039	-.007	.172**	1
	Sig. (2-tailed)	.543	.457	.153	.001	.269	.921	.000	.481	.898	.002	
	N	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323	323

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ภาคผนวก ข

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนา

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
วันที่ 14 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และ
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 14 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรธร จันวันดี
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และ
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 14 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นางสาวรัญญ์สิรินทร์ ชีราภัทรคุณางกูร
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 วันที่ 17 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นางอรรณฎา แสนสีแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่ม
ส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 14 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายสรวิศ พาเสน่ห์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 13 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นางอุทุมพร ทองวงษา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 11 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 9 ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านกุดโห้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 วันที่ 10 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ ดร.อนุสรณ์ ภัทรศุภฤกษ์ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 วันที่ 12 มีนาคม 2568

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางวิภาดา พิระธรรม ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านพานสหราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
วันที่ 11 มีนาคม 2568

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายกชกร พลศักดิ์ขวา
วัน เดือน ปีเกิด	18 เมษายน 2540
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	162 หมู่ 9 ตำบลขมิ้น อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47220
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลสกลนคร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2559	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2564	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี (ค.บ.) สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2568	ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2565	ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลสกลนคร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
พ.ศ. 2567	ครู โรงเรียนอนุบาลสกลนคร ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1